

תִּקּוּן הַרְשֵׁב"י

בְּאוֹתָנוּת אֶחָד בְּלָנוּ וְנִלְמַד תּוֹרַת רַבֵּי שְׁמַעוֹן.

בְּתַב הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ:

תּוֹרַת רַבֵּי שְׁמַעוֹן הִיא הַתִּקּוּן הָאַחֲרוֹן שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְתּוֹרַת הַשֵּׁם הִיא הַמְּקוֹר
וּמְהַשְׁוֹרֵשׁ לְכָל הַתִּקּוּנִים עַד בּוֹא הַגּוֹאֵל.

רַבֵּי שְׁמַעוֹן רֹאשׁ כָּל הַצְּדִיקִים בְּגֵן עֵדֶן כְּמוֹ שְׁאָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ
שֶׁעַל יְדֵי לְמוֹד הַזּוֹהַר יִנְצְלוּ מִיַּסוּרִים וְתִבּוֹא הַגּוֹאֵל בְּרַחֲמִים.

הַקְּדָמָה לְתִקּוּן הַרְשֵׁב"י

מֵה תִּפְקִיד הָאָדָם בְּעוֹלָמוֹ, הָאָדָם בְּתַחֲלָה צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת עַצְמוֹ. הַתְּנָא
הַקְּדוֹשׁ הִלֵּל הַזֶּקֶן בְּפָרְקֵי אָבוֹת אוֹמֵר: "אִם אֵין אֲנִי לִי מִי לִי".

כְּאִשֶּׁר הָאָדָם יֵצֵר מִשְׁחִיתִים בְּפֶגַם הַבְּרִית שֶׁלּוֹ נּוֹצְרוּ בְּחִינּוֹת רוּחָנִיּוֹת קְשׁוֹת
בְּיוֹתֵר שְׁשׁוֹרְשֵׁם גְּבוּהָ מְאֹד מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וּמִשְׁפִּיעִים עַד עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה,
וְלָכֵן זֶה פּוֹגֵעַ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּפִרְנָסָה, בְּשִׁלּוּם בֵּית וְגִדּוּל הַיְלָדִים, בְּטִרְחָ רַב.

הָאָר"י הַקְּדוֹשׁ הוּא הַיְחִיד שֶׁהִבְטִיחַ (שַׁע"כ פֶּרֶק ז' ט' דְּרוּשֵׁי הַלְּיָלָה) תִּקּוּן
עַל הַמְּזִיד בְּתִנְאֵי שְׁלֵא יֵשׁוּב עוֹד פֶּעַם לְחַטָּא.

בְּכַח הַיְחוּדִים הַיּוֹצְאִים מִהַפְּרָצוּפִים שֶׁזוֹ הִיא בְּחִינָה גְּבוּהָה מֵעַל הַנְּשָׁמוֹת,
שְׁכַחֵם עֲצוּם, וּמְפָרְנָסִים אֶת כָּל הָעוֹלָם, ע"י אוֹר הָא"ס הַמְּתַפְּשֵׁט בָּהֶם.

אֲנִי אֵין בְּיַדְנוּ לְהַרּוֹג וְלַחֲסֵל מְזִיקִים רוּחָנִיִּים רַק ע"י בְּוִנּוֹת אֱלוֹ שְׁאֲנִי עוֹשִׂים
אֲנִי מַעֲלִים זֹאת לְפִרְצוּפִים הָעֲלִיוֹנִים וְהֵם יֵשׁ בְּיָדָם לְהַרּוֹג וְלַחֲסֵל אֶת אוֹתָם
מִשְׁחִיתִים וּמְזִיקִים.

כוֹוִנּוֹת אֱלוֹ עוֹשִׂים ע"י קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּיטָה.

כָּל אֶחָד יִזְכֶּה יוֹתֵר לְהַכִּיר אֶת נִשְׁמַתּוֹ וְלַעֲשׂוֹת אֶתָּה פַעֲלִיוֹת שְׁלֵא הַכִּיר
מִימּוֹ, וְכָל זֶה אֵךְ וְרַק מִפְּנֵי שִׁישׁ לוֹ נִשְׁמָה יְהוּדִית שֶׁהִיא חֵלֶק אֱלוֹהִים מִמַּעַל,
וְיִכּוֹל לְהוֹסִיף אוֹר בְּבִרְכָה הַעֲלִיוֹנָה ע"י הַכוֹוִנּוֹת הַפֶּרְטִיּוֹת שֶׁהוּא יַעֲשֶׂה וּבִזְזָה
הוּא עוֹשֶׂה טוֹב לְכַלּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, בְּחִינָה זֹאת תִּבְיָא אוֹתָךְ לְהִיּוֹת חֵלֶק
מִהַתִּקּוּן הַכִּלְלִי הַמְּצוּרָף.

לֹא מִשְׁנָה מֵה לְמַדַּת וּבִאִיזָה בֵּית מִדְרַשׁ הֵייתָ צֵא מִדְּעוֹת קוֹדְמוֹת וְהִטָּה אוֹזֵן
לְכַתּוּב, כִּי אֱלוֹ דְּבִרֵי הַתְּנָא רַשְׁב"י שְׁנַתֵּן עֲצוֹת לְדוֹר הָאַחֲרוֹן, וְשׁוֹתֵפִים לְעֲצָה
אֱלִיהוּ הַנְּבִיא וּמֹשֶׁה רַבֵּינוּ. כְּמוֹבֵא בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ (פֶּרֶשׁת׃ נִשְׂא)

וכן יבי"ע חלק עשירי מביא שאין קץ לשכרו של מי שמכוון את כוונות הרש"ש.

הקשר שלך לתיקון כלל ישראל

האר"י הקדוש בעץ חיים כתב, אין צדיק דומה לחברו, ואין בריה דומה לחברתה ואין עבודתו של זה דומה לאחר, ולכן כולם צריכים את כולם.

ועל כן גאולת ישראל תגיע ע"י התכללות והתקשרות של כל הכוחות בעם ישראל שיטו שכם לפרויקט הגדול שמחכים לו כבר אלפי שנים ביאת המשיח בית המקדש וגילוי כבוד השם בעולם.

תורת הקבלה היא המערכת הגבוהה ביותר בתורה היא כנגד האצילות, יחסית לגמרא שהיא כנגד הבריאה, משנה - יצירה. תנ"ך - עשיה.

הקבלה יכולה להיות אירגון הגג של כל הפלגים והדעות בעם ישראל, מכיון שמדובר כאן בשכל אלוקי ולא אנושי.

היום הקיטוב בין הפלגים בעם ישראל, יש אנשים שרואים במדינה אתחלתא דגאולה ויש אנשים שאומרים שזה מעשה שטן. מחמת הבנת המתבונן והכנסת שכל אנושי בכל דבר וענין, והשכל האנושי מבדיל ומזיק ומרחיק בינינו בניו של בורא עולם.

על פי הזוהר הכל זה ענין של מצוות ועברות ותו לא.

לא משנה לאיזה זרם או מגזר שייך האדם אם כולם יקיימו את המצוות ויתקנו את עוונותיהם ותגיע הגאולה.

הס"מ מכה בנו בהתבוללות נוראית, וזה הרבה יותר גרוע ממלחמות פיגועים ואסונות מבחינה מספרית, וגורם להמעטת העם היהודי.

הדרך שהאר"י הקדוש מציע, חטיפת נשמות חזרה מהקליפה, אל הקדושה ע"י הכוונות בסידור הרש"ש, וק"ש שעל המיטה היא הדרך היחידה למנוע זאת ואין דרך אחרת. לכל האומות יש משפטים חוקים ודינים אבל כוונות והתעסקות בשמות הבורא אין לאף עם לולי עם ישראל וזה הנשק האמיתי של עם ישראל, שעל ידי זה קוראים לבורא והוא עונה בין ליחיד בין לרבים.

לייעוץ והכוונה בלימוד הקבלה, וכוונות האר"י והפנייה לשיבות מתאימות באזור מגורכם.

ניתן להתקשר לטל: 0772222221

הרב שלמה ישראל

פְּתִיחַת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא

כתב הרמ"ק: טוב לומר תפלת פתח אליהו זכור לטוב הנזכרת בריש ספר תיקוני הזוהר (סדר רבי שפתאי מראשקוב). וכתב החיד"א, אשר קבלו רבנן קדישי, שהיא מסגלת לקבלת התפלה. (עבודת הקודש מודה באצבע סוף סימן י'). והר"ח הטוב כתב, שבאמירתה מסוגל לברור ניצוצי הקדושה (כ"ח, פ' קבר סוף ההקדמה).

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

(ב' פעמים)

פֶּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר:

פֶּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְאָמַר.

רְבוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּהּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבֹן.

רבוֹן העוֹלָמִים שְׁאַתָּה הוּא אֶחָד לְבָד, וְלֹא בְּחֻשְׁבֹן הַמְּסֻפְּרִים.

אַנְתָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא

אַתָּה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֵלָם

עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ.

מֵעַל כָּל נְעֵלָמִים. וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ

כָּלֵל. אַנְתָּה הוּא דְּאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,

לְהַשְׁיֵגְךָ כָּלֵל. אַתָּה הוּא שְׁהוּצָאת וְגִלִית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוֹן עֵשֶׁר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוֹן

וְקוֹרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג בְּהֵם

לְטוֹב דְּאַנְתָּה הַכּוֹלֵל כָּל הָעוֹלָמוֹת וּמוֹחִיָּה אֶת כּוֹלָם, וְלָכֵן פֶּתַח בְּלִשׁוֹן 'רְבוֹן' לְהוֹרוֹת עֵינֵינוּ זֶה (שְׂבַח) הַתְּקוּנִים בְּשֵׁם בְּנֵי יֵשׁוּעָה, מֵאֲמֹרֵי הַשְּׁבָתוֹת מֵאֲמֹר ח אֹת יא). ג. הַנְּהִיג ה' שׁוֹכֵן בְּעֵשְׂרָה כְּחוֹת רוֹחַנִים אֲשֶׁר הוּצִיא מִתּוֹכֵךְ, אֲשֶׁר הוּא שׁוֹכֵן בְּהֵם כְּפִנְשָׁמָה

א. כְּתַב ה' כְּפִסָּא מְלֻךְ: "זֹאת הַתְּפִלָּה בְּפְרוּשָׁה, אֲרוּכָה מֵאֲרֵץ מִדְּה". ב. הַנְּהִיג 'רְבוֹן' בְּגִימְטְרִיָּה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הַקְּאִירִים בְּעוֹלָמוֹת אַבִּי"ע (אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִידָה, עֲשִׂיָּה) עִם שְׁם הוֹי"ה שְׁכוּלְלָם וּמוֹחֲבָרָם, גִּמְטְרִיָּה 258 - וְעַל זֶה אָמַר אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר

עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֹא אֶתְגַּלִּין, וְעֲלָמִין
 עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינִם אֶתְגַּלִּים וְעוֹלָמוֹת

דְּאֶתְגַּלִּין. וּבַחֹזַן אֶתְכַסִּיאת מְבַנֵּי נְשָׂא,
 הַנְּגַלִּים. וּבְהֵם אֶתְהַ מוֹתְכֶסְהָ מְבַנֵּי אָדָם,

וְאַנְתָּה הוּא דְקָשִׁיר לֹזַן וּמִיַּחַד לֹזַן. וּבְגִין
 אֶתְהַ הוּא שְׂקוּשֶׁר אֹתָם וּמִיַּחַד אֹתָם. וּמְפַנֵּי

דְּאַנְתָּה^[ד] מְלַגְּאוּ - כָּל מֵאֵן דְּאַפְרִישׁ חַד
 שְׂאֶתְהַ מְבַפְּנִים, כָּל מִי שְׂמַבְדִּיל וּמְפָרִיד אֶחָד

מִחֲבֵרִיהַ מֵאֱלִין עֵשֶׂר [סְפִירָן], אֶתְחַשֵּׁב
 מִחֲבֵרוֹ, מֵאֵלוֹ עֵשֶׂר סְפִירוֹת, נְחֻשֵׁב

לֵיהַ כְּאֵלוֹ אֶפְרִישׁ בְּךָ^[ה]. וְאַלִּין^[ו] עֵשֶׂר
 לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא מְפָרִיד בְּךָ. וְאַלוֹ עֵשֶׂר

סְפִירָן אֲנֹנִן אֲזִלִּין כְּסִדְרָן, חַד אֲרִיךְ וְחַד
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסִדְרָם, אֶחָד אֲרוּךְ, וְאֶחָד

בְּתוֹף הַכּוֹחוֹת הָאֵלֹהִים, כְּנִשְׁמָה לְגוֹף, לְכֹן מִי שְׂמְפָרִיד
 בֵּין כּוֹחוֹת הַדִּין לַכּוֹחוֹת הַחֶסֶד, בְּכַף אֲשֶׁר הוּא
 חוֹטֵא לְפָנֵי ה', וּמַעֲוֵר אֶת כּוֹחַ הַדִּין, הֵרִי הוּא
 כְּבִיכּוֹל מְפָרִיד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ, אֲשֶׁר
 שׁוֹכֵן בְּכּוֹחוֹת הָאֵלֹהִים כְּנִשְׁמָה לְגוֹף (בְּאֵר לַחֵי רֵואִי).
 ד. אֹדֵר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. ה. כִּי עַל יְדֵי הָעוֹנוֹת
 מְפָסִיק הַשְּׂפַע לְמַעְלָה, וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב "וְנִרְגַן מְפָרִיד
 אֵלוֹף", שְׂרַצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיוֹ לְעוֹלָם,
 וּבְעוֹנוֹת מוֹנַע כְּבִיכּוֹל אֶת הַרְצוֹן מִלְּהִטִיב, וְכִמוֹ
 שְׂכַתוֹב "וּבְכַשְׂעֵיכֶם שְׂלַחָה אִמְכֶם", וְעַל כֵּן הָאֵרַת
 הָעוֹלָמוֹת בְּאַחֲרִיּוֹתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִדַּת
 הַחֶקְמָה, הַחֶסֶד וְהַנְּצָחַה, הִמָּה מְשַׁפְּיעִים חֶסֶד
 בְּעוֹלָם. וּמִדּוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוֹד, הִמָּה מְשַׁפְּיעִים
 דִּין וּמַעֲנִישִׁים אֶת הַחוֹטֵאִים. וּמִדּוֹת הַפְּתָר
 תְּפָאֶרֶת יְסוּד וּמְלָכוּת, הִמָּה מְשַׁפְּיעִים רַחֲמִים,

הַשׁוֹכְנֵת בְּגוֹף (לְשֵׁם שְׁבוּ וְאַחֲלָמָה). וְעַמּוֹס הוּא מְנַהֵיג
 אֶת הָעוֹלָם, שְׂכִמוֹ שְׂהַנְּשַׁמָּה בְּכַדֵּי לַעֲשׂוֹת
 מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ', צְרִיכָה אֶת הַגּוֹף, כֵּן בְּחַד
 ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל יְדֵי ' כּוֹחוֹת הָאֵלֹהִים,
 אֲשֶׁר הִמָּה הִי סְפִירוֹת אֲשֶׁר עִמָּם ה' מְנַהֵיג אֶת
 הָעוֹלָם (בְּאֵר לַחֵי רֵואִי). וְזֶה מַה שְׂאִמְרַ אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
 לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶתְהַ הוּא שְׂהוֹצֵאת עֵשֶׂר
 תְּקוּנִים שְׂהֵם הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת, בְּכַדֵּי לְהַנְּהִיג עִמָּם
 אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבְכּוֹחוֹת אֵלוֹ
 אֶתְהַ נְסִתֵר מְבַנֵּי אָדָם, מְשׁוּם שְׂאֶתְהַ מְשַׁפֵּיעַ רַק
 עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לַה', אֶתְהַ הוּא
 שְׂמִיַּחַד אֶת כָּל הַכּוֹחוֹת שֶׁל הַסְּפִירוֹת, שְׂהַנֵּה יֵשׁ
 כּוֹחוֹת דִּין וְיֵשׁ כּוֹחוֹת חֶסֶד, וְה' הוּא מְחַבֵּר בֵּינֵיהֶם,
 בְּכַדֵּי לְמַתַּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וּכְשֶׁהֵם מְמוֹתְקִים
 נְקִרְאִים כּוֹחוֹת הַרַחֲמִים, וּמְשׁוּם שְׂאֶתְהַ כְּנִשְׁמָה

קָצַר וְיָחַד בֵּינוֹנֵי^[1]. וְאַנְתָּה הוּא דְאַנְהִיג לֹזֵן,
 קָצַר, וְאֶחָד בֵּינוֹנֵי. וְאַתָּה הוּא שְׂמֹנְהִיג לָהֶם.
 וְלִית מָאֵן דְאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעֵלָא וְלֹא
 וְאִין מִי שְׂמֹנְהִיג לָךְ, לֹא מְלַמְעָלָה וְלֹא
 לְתַתָּא וְלֹא מִכָּל סְטְרָא. לְבוּשֵׁינָ^[2] תַּקְנֵת
 מְלַמְטָה וְלֹא מִכָּל צַד שֶׁהוּא. לְבוּשִׁים תַּקְנֵת
 לֹזֵן דְמַנְיָהּ פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבְנֵי נְשָׂא.
 לָהֶם, שְׂמֹנְהִים פּוֹרְחִים וְנְשֹׁמוֹת לְבָנֵי אָדָם,
 וְכַמָּה גּוֹפִין תַּקְנֵת לֹזֵן, דְאַתְקַרִּיאֵוּ גּוֹפִין
 וְכַמָּה גּוֹפִים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גּוֹפִים
 לְגַבֵּי לְבוּשֵׁינָ דְמַכְסִין עֲלֵיהוֹן.
 כָּלפִּי הַלְבוּשִׁים עֲלֵיהֶם,
 וְאַתְקַרִּיאֵוּ^[3] בְּתַקוּנָא דָא: חֶסֶד^[4] - דְרוּעָא
 וְנִקְרָאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד זְרוּעַ

שֵׁשׁ י סְפִירוֹת, יֵשׁ י סוּגֵי נְשִׁמוֹת אֲשֶׁר הַסְפִירוֹת
 מֵתְלַבְּשׁוֹת בָּהֶם, כֵּן יֵשׁ סוּגֵי גּוֹפִים רוֹחֲנִיִּים,
 לְנְשִׁמוֹת אֲשֶׁר בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. ט. וְנִקְרָאִים
 הַגּוֹפִים שֶׁהֵם חִיצוֹנִיּוֹת הַסְפִירוֹת, בְּתַקוּן זֶה
 (הַגְרָ"א). י. מֵדַת הַחֶסֶד: עֵמָה ה' מִשְׁפִּיעַ חֶסֶד,
 וְהִיא כְּנֶגֶד יד יְמִין, וְכֵּה אָדָם מְטִיב בְּיַד יְמִינוֹ
 לְאַחֲרִים, מֵדַת הַגְּבוּרָה: עֵמָה ה' מְעַנֵּשׂ אֶת
 הָרָשָׁעִים, וּמְכַח מֵדַת הַגְּבוּרָה מִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ
 הָרַע, וְהִיא כְּנֶגֶד יד שְׂמָאל, וְלָכֵן מְנִיחִים אֶת
 הַתַּפְּלִין שֶׁל יד, עַל יד שְׂמָאל, בְּכַדֵּי לְהַכְנִיעַ אֶת
 כּוֹחַ הַיִּצָּר הָרַע. מֵדַת הַתַּפְּאֲרָת: עֵמָה ה' מְנִיחֵיג
 וּמְפָאֵר אֶת הָעוֹלָם, וְהִיא רוֹמְזֵת לְגוֹף הָאָדָם, אֲשֶׁר
 הוּא מְרַפֵּז הַכֹּל שְׂבוֹ הַלֵּב הָרָאָה וְכו', וְהוּא רוֹמֵז
 לַיעֲקֹב אֲבִינוֹ ע"ה שְׂמֻדְתּוֹ וְ"וַיעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב
 אֲהֵלִים" (בְּרֵאשִׁית כ"ה, כ"ז), וְהוּא לְמוֹד הַתּוֹרָה שֶׁהוּא

כְּלוֹמֵר לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֶסֶד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ
 רַק חֶסֶד, בְּרַב טוֹבָה חוֹטְאִים, וְאֵם יִשְׁפִיעַ רַק דִּין,
 בְּרַב קִשְׁי פּוֹרְקִים עַל, וְלָכֵן ה' מִשְׁפִּיעַ בְּדַרְךְ כָּלֵל
 רַק רַחֲמִים (הַגְרָ"א). ז. כְּלוֹמֵר כּוֹן יְמִין אֲרוּךְ כּוֹן
 שְׂמָאל קָצַר וְכוֹן הָאֲמָצַע בֵּינוֹנֵי. ח. דְּהִינּוּ
 לְפָנִימִיּוֹת הִי סְפִירוֹת (הַגְרָ"א) - לְבוּשׁ רוֹחֲנֵי הַכְּנֵת
 לְעֶשֶׂר כַּחוֹת הָאֵלוֹ שְׂעֻמָּם אֲתָה מְנִיחֵיג אֶת הָעוֹלָם,
 וְהַלְבוּשׁ שֶׁל הַכַּחוֹת הָאֵלוֹ, הֵן הַנְּשִׁמוֹת שֶׁל בְּנֵי
 הָאָדָם, וְעַל זֶה אָמְרוּ חז"ל שֶׁהָאֲבוֹת הֵם מְרַפְּכֵה,
 לְמִשְׁל אֲבָרָהם הִיָּה מְרַפְּכֵה לְסַפִּירַת הַחֶסֶד, וְלָכֵן
 הוּא תְּמִיד הִיָּה מְאָרַח אֲוִרְחִים, וְיִצְחָק הִיָּה מְרַפְּכֵה
 לְמִידַת הַגְּבוּרָה, וְלָכֵן מְסִיר עֲצוּמוֹת לְמוֹת עַל קְדוּשׁ
 ה' וְכו'. אָמְנָם עֵקֶר נְשִׁמוֹת הָאָדָם הִיא בְּעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן כְּמוֹכָא בְּנֶפֶשׁ הַחַיִּים בְּשֵׁם הַגְרָ"א, וְלָכֵן
 לְנִשְׁמָה בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן גַּם יֵשׁ גּוֹף רוֹחֲנִי, וּמִשׁוּם

יְמִינָא - גְבוּרָא - דְרוּעָא שְׂמַאלָא.
יְמִין. גְבוּרָה. זְרוּעַ. שְׂמֹאל.

תְּפִאֲרַת - גּוּפָא. נְצַח וְהוּד - תְּרִין.
תְּפִאֲרַת. כְּנָגֵד הַגּוּף. נְצַח. וְהוּד. כְּנָגֵד שְׁנֵי

שׁוֹקֵין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא, אוֹת בְּרִית.
רְגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת. הַגּוּף, וְהוּא אוֹת. בְּרִית.

קוּדְשׁ. מַלְכוּת - פְּה תוֹרָה שְׁבַעַל פְּה.
קוּדְשׁ. מַלְכוּת - נְקִרְאָת. פְּה, תוֹרָה. שְׁבַעַל. פְּה.

קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה^[יא] - מוֹחָא, אִיהִי.
קוֹרְאִים. לָהּ. מְדַת הַחֲכָמָה. הִיא הַמּוֹחַ, הִיא.

מִחְשְׁבָה מְלַגְאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבָה הַלֵּב.
הַמּוֹחְשְׁבָה. שְׁבַפְנִים. מְדַת הַבִּינָה. הִיא הַלֵּב, וּבָה. הַלֵּב.

מִבִּין. וְעַל אֵלֵין תְּרִין כְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת
מִבִּין, וְעַל אֵלוֹ שְׁגִיהֶם [הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה] נְאֻמָּה, הַנְּסִתְרוֹת

יְדֵי שְׂאֲדָם מְשַׁבַּח אֶת ה', וְלוֹמַד אֶת הַתּוֹרָה מִתְּגִלָּה מַלְכוּת ה', וְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב אַחוּז בְּתִפְאֲרַת וְתוֹרָה שְׁבַעַל פְּה בְּמַלְכוּת, עַל כֵּן הַמּוֹחֵבֵר בְּלִמּוּדוֹ תוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּה כְּמִשְׁרַי יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְּבָ"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנָגֵד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו כִּתְמֵן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מְדַת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׂנִיָּה שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מְדַת הַחֲכָמָה, שְׁעִמָּה הוּא יְסוּד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מְדַת הַבִּינָה: הִיא כְּנָגֵד הַלֵּב, רַחֲמֵינָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעִמָּה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרִטִית, וְכִמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ חז"ל 'וּבְבוֹנִים' הַקְּבוּיִם דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר (רַמְח"ל). מְדַת הַקְּתֵר: הִיא הַמְּדָה הָרְאשׁוֹנָה שֶׁל ה',

מְרַכְז הָעוֹלָם וְעִיקָר הַבְּרִיאָה כְּמוֹ שְׁכָתוּב (רַמְח"ל ל"ג, כ"ה) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמֹתִי", זוֹהִי בְרִית הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן מִי שֶׁהוּא מְפָאֵר אֶת ה' וּמְרַבֵּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה לְשִׁמּוּחַ בְּכָל חֲלָקֵי הַפְּרָד"ס, הָרִי הוּא זוֹכֵה לְהִיּוֹת מְרַכְבָּה לְמְדָה הַזֹּאת. מְדוּת הַנְּצַח וְהַהוּד: אֲשֶׁר עִמָּם מְשַׁלַּח מְלָאכִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ אֶת שְׁלִיחוֹתוֹ, וּמְשַׁם יְנִיקַת הַנְּבִיאִים הַנְּקִרְאִים מְנַהֲגֵי הַדּוֹר, וְרוֹמְזִים לְשִׁתֵּי רְגְלָיו שֶׁל הָאָדָם, הַנְּצַח כְּנָגֵד רְגֵל יְמִין וְהַהוּד כְּנָגֵד רְגֵל שְׂמֹאל, אִם יֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה, לֹא תִבּוֹא עָלָיו צָרָה. מְדַת הַיְסוּד: בָּהּ ה' מִתְּקַשֵּׁר עִם עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּאוֹת בְּרִית קוּדְשׁ, וּמִתְיַחַד בְּנוֹ שְׂאֲנֹ עַמּוֹ הַשּׁוֹמְרִים לוֹ אֲמוּנִים, וְהוּא הַחוֹתֵם וּמְקוּנוֹ הַשְּׁפַע וְהַבְּרָכָה. מְדַת הַמַּלְכוּת: אֲשֶׁר עַל יְדָהּ ה' מְגַלְּהָ אֶת מַלְכוּתוֹ בְּעוֹלָם, וְהִיא בְּחִינַת הַפָּה, שְׁעַל

לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ. כִּתֵּר עֲלֵינוּ - אִיהוּ
 לה' אלקינו. כִּתֵּר עֲלֵינוּ, הוא

כִּתֵּר מַלְכוּת. וְעֲלָה אֶתְמַר: מִגִּיד
 כִּתֵּר מַלְכוּת, וְעֲלָה נֶאֱמַר מִגִּיד

מִרְאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא
 מִרְאשִׁית אַחֲרִית, והוא הֶרָאשׁ שְׁמוֹנִיחִים עָלָיו

דְּתַפְלִי. מְלָגְנָא וְאִיהוּ אֹת יו"ד וְאֹת
 תַּפְלִי, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אֹת יו"ד וְאֹת

ה"א וְאֹת וְא"ו | וְאֹת ה"א, דְּאִיהוּ
 הָא וְאֹת וְאֹת וְאֹת וְאֹת, שֶׁהוּא

אֲרַח אֲצִילוֹת. וְאִיהוּ שְׁקִי דְאִילְנָא
 דָּרָךְ אֲצִילוֹת, והוא שְׁקִי דְאִילְנָא

בְּדְרוּעוֹי וְעֲנַפּוֹי, כְּמִיָּא דְאֲשְׁקִי לְאִילְנָא
 בְּדְרוּעוֹתָיו וְעֲנַפּוֹי, כְּמִיָּא דְאֲשְׁקִי לְאִילְנָא

וְאֶתְרַבִּי בְּהֵוָה שְׁקִי:
 וְאֶתְרַבִּי וּמְתַגְדֵּל בְּאֹתוֹ הַהִשְׁקָאָה.

רַבּוֹן עֲלָמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הַעֲלוֹת
 רַבּוֹן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֵלְת הַעֲלוֹת, עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים,

מִרְאשִׁית אַחֲרִית", הַכִּתֵּר הוּא רְאשִׁית וְהַמְלָכוֹת אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֶרָאשׁ נִכְלָל וּמְתַגְלָה בַּסּוּף בַּמְלָכוֹת. יב. עַל דְּרָךְ בְּאוֹר הַגֵּר"א. יג. עַד כָּאֵן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאֵן מְבַאֵר עֲנַן הַנִּשְׁמָה הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיָּה "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

אֲשֶׁר הֵיא רְצוֹן ה' (רמח"ל), וְהֵיא נִקְרְאָת כִּתֵּר מַלְכוּת מְשׁוּם שְׁסוּף מְעֵשָׂה בְּמִחְשְׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוּמַר שֶׁהַמְלָכוֹת שֶׁהֵיא הַמְדָּה הָאֲחֵרוֹנָה, הֵיא מִכָּל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הֶרָאשׁוֹנָה, מְשׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ (וְהֵרָ). וְזֶה מִה שֶׁאֶמַר "מִגִּיד

וְסִבַּת הַסְּבוּת, דְּאִשְׁקִי לְאֵילָנָא בְּהָהּוּא

וְסִבַּת, כָּל הַסְּבוּת, וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרָאִים אֵילָן, בְּנִבְיַעַת-

נְבִיעֵי-^[10]. וְהָהּוּא נְבִיעֵי אֵיהּ כְּנִשְׁמַתָּא

הַמְעֵן, וְאוֹתוֹ, אֹר הַמְעֵן הוּא, כְּנִשְׁמָה

לְגוּפָא, דְּאֵיהּ חַיִּים לְגוּפָא, וּבְךָ לִית

לְגוּף, שְׁהוּא חַיִּים, לְגוּף, וּבְךָ אֵין

דְּמִיּוּן וְלִית דְּיוּקְנָא ^[11] מְכַל מַה דְּלָגָאוּ

דְּמִיּוּן, וְאֵין דְּמוּת, מְכַל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבְרָאִים הַפְּנִימִיִּים

וְלִבְר. וּבְרֵאתָ שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת

וְהַחִיצוֹנִיִּים, וּבְרֵאתָ שְׁמַיִם, וְאַרְץ, וְהוֹצֵאתָ

מִנְהוּן ^[12] שְׁמַשָּׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא וּמְזוּלָי,

מָהֵם, שְׁמֶשׁ, וְיָרֵחַ, וְכוּכְבֵּיִם, וּמְזוּלוֹת.

וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאִים, וּגְנָתָא דְּעֵדֶן,

וּבְאַרְץ בְּרֵאתָ אֵילָנוֹת, וְדִשְׁאִים, וְגַן עֵדֶן,

וְעֵשְׂבִין, וְחִיּוֹן וְעוֹפִין וְנוּנִין, וּבְעִירִין,

וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת, וְדָגִים, וּבְהֵמוֹת

וּבְנֵי נְשָׂא. לְאַשְׁתַּמּוּדְעָא בְּהוּן עֵלְאִין,

וּבְנֵי אָדָם, לְהַכִּיר וּלְהוֹדִיעַ בְּהֵם, עֵלְיוֹנִים,

וְלִמְדוּ מֵהֶם אֶת הַדָּרֶךְ הַנְּכוֹנָה, כְּגוֹן מִנְמֻלָּה יֵשׁ לָנוּ לְלַמֵּד שְׁלֵא לְהִתְעַצֵּל, מִשּׁוּם שֶׁהִיא בְּרִיָּה חֲרוּצָה מְאֹד פְּנוּבָא בְּגַמְרָא בְּחֵלִין, עוֹד, וּבְכָלִּלוֹת נִקְרָא שְׁמַיִם וְאַרְץ. "כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרַתִּיו אֶף עֲשִׂיתִיו" (ישעיה מו, ז). יח. נִרְאָה לִי, אֵלוֹ עֲשָׂבִים שְׁשׁוֹרְשָׁם בְּגוֹן עֵדֶן וּמְסוּגָלִים לְרִפּוּאת הָאָדָם (בְּדִי עֲבוּת).

10. זֶהוּ הָאוֹר הַפְּנִימִי הַמְשַׁתְּלֵשֵׁל מֵאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הַמְחִיָּה אֶת הַסְּפִירוֹת. 11. גַּם לֹא רוּחַנִית כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (ישעיה מ, י"ח) "וְאֵל מִי תְדַמִּינֵן אֵל וְכֹה דְמוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ", (ובפסוק כ"ה שם) "וְאֵל מִי תְדַמִּינִי וְאֲשׁוּנָה יֹאמֶר קְדוֹשׁ". 12. כְּלוֹמֵר שֶׁהֵם תּוֹלְדוֹת שְׁמַיִם וְאַרְץ, שְׁנִבְרָאוּ אַחֵר בְּרֵיאת הַשְּׁמַיִם וְהָאֲרֶץ, כְּלוֹמֵר שֶׁעַל יְדֵי כֶּף יֵרָאוּ אֶת גְּדוּלְתוֹ יְתִבְרֵךְ,

וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלֵאִין וְתִתְאִין, וְאִיךְ
וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּ בְהֵם עֲלֵיוֹנִים וְתִתְתּוֹנִים, וְאִיךְ

אֲשֶׁת־מוֹדְעָאן עֲלֵאִי וְתִתְאִי, וְלִית דִּידַע
נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלֵיוֹנִים וְתִתְתּוֹנִים, וְאִין מִי שִׁידַע וּמְשִׁיג

בְּךְ כְּלָל. וְבַר מְנָה, לִית יְחֻדָּא בְּעֲלֵאִי
בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבִלְעֲדֵי אֹרוּ יִתְבְּרַךְ, אִין יְחֻד בְּעֲלֵיוֹנִים

וְתִתְאִי^[ט]. וְאַנְתָּ אֲשֶׁת־מוֹדַע אֲדוֹן עַל
וְתִתְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכַר וְנוֹדַע אֲדוֹן עַל

כְּלָא. וְכַל סְפִירָן כָּל חַד - אֵית לִיה שֵׁם
כְּלָם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם

יְדִיעָא, וּבַהוֹן אֶת־קְרִיאָו מִלְּאֲבִיא^[כ]. וְאַנְתָּ
יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרְאִים הַמְּלֹאכִים. וְאַתָּה

לִית לְךָ שֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מִמְּלֵא
אִין לְךָ שֵׁם יְדִיעַ, שְׁאַתָּה הוּא מְמֹלָא וּמְחִיָּה

כָּל שְׁמָהָן^[כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוֹ דְּכָלְהוֹ.
אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרְאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשֻׁלָּם וּמְמֹלָא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תְּסַתְּלַק מְנַהוֹן, אֲשֶׁת־אֲרוֹ
וְכֹאשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׁפָעֶתְךָ מֵהֶם, יִשְׁאֲרוּ

כָּלְהוֹ שְׁמָהָן כְּנוֹפָא בְּלֵא נְשִׁמְתָּא. אַנְתָּ^[כב]
כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נְשִׁמָּה. אַתָּה

יט. עפ"י פסא מלך. ויש גורסים 'יחידאי', וכוונתם שהוא יתברך יחיד בכל העולמות. כ. אשר הם שליחים וממנים של פעלת הספירות (פסא מלך). כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא

הנשמה המוחה את כולם ואין להם פוח מעצמם כלל. כב. כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור

הוּא חֲפִים וְלֹא בַחֲכָמָה יִדְיָעָא. אַנְתָּה הוּא
 הוא חָכֵם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה הַיְדוּעָה בְּסִפְיֹת, אַתָּה הוּא
 מִבִּין וְלֹא בְּבִינָה יִדְיָעָא. לִית לָךְ אֶתֶר
 מִבִּין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסִפְיֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם
 יִדְיָעָא, אֵלֵא לְאַשְׁתַּמּוּדְעָא תּוֹקֶפְךָ.
 קְבוּעַ וְיְדוּעָ, אֵלֵא הַנְּהַגְתְּךָ לְהוֹדִיעֵנוּ, תְּקַפְךָ
 וְחִילְךָ לְבְנֵי נְשָׂא. וְלֹא־חֲזוּאָה לֹזֵן אִיךָ.
 וְחִזְקְךָ לְבְנֵי אָדָם. וְלַהֲרֹאוֹת לָהֶם אִיךָ
 אַתְנַהֵג עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינּוּן
 מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֵם
 צְדָק וּמִשְׁפָּט, כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי
 צְדָק וּמִשְׁפָּט, כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי
 נְשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא

הַבִּינָה, הוּא מְקוֹר הַכֹּל, וְאֵין יְדִיעָה חוּץ מִמֶּנּוּ, וְאֵין חַיִּים חוּץ מִמֶּנּוּ, וְהוּא מְקוֹר הַכֹּל, וְהוּא הַמַּאֲצִיל הַכֹּל, וְהוּא הַמְּקַצֵּא הַכֹּל, וְהַכֹּל צְרִיכִים לוֹ, וְהוּא אִינוּ צְרִיר לָהֶם, וְלֹא לְשׁוּם אֶחָד מֵהֶם, כִּי לֹא יֵשׁ קוֹדֵם מִמֶּנּוּ שְׂהִיָּה צְרִיר אֵלָיו, וְזֶה שְׂהֵאֲצִיל וּבְרָא וְיִצַר וְעָשָׂה, אֵין כּוֹחַ בְּפִה לְאוֹמְרוֹ, וְאֵין כּוֹחַ בְּאֶזְנוֹ לְשׁוֹמְעוֹ, וְאֵין כּוֹחַ בְּלֵב הָאָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַכִּיר הָעֲנָן עַל בּוֹרְיוֹ, וְעַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ (פִּסְא אֱלֹהֵי לְרַבִּי אֱלִיהוּ מֵאֲנִי וְי"ע).
כג. כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ בְּמִ"ר (וַיִּצַּח ס"ח ט'), מִפְּנֵי כַּה מְכַנְּיָם שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי).
כד. שְׁכָל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסִּפְיֹת, שְׂבָהֶם נוֹדַע הַתְּקוּף וְהַחֲזֵק וְהַנְּהַגָּה לְבְנֵי אָדָם. - שְׁכָל עֲנָן

שְׂבָרָא אֱלוֹקִים הָעֵשֶׂר סִפְיֹת, הַכֹּל לְכַבּוּד בְּרָא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ אֲשֶׁר בְּכִיכּוֹל מִתְנַהֵג עַל פִּי הַסִּפְיֹת, הוּ הוּ לְדִין וְהוּ לְרַחֲמִים, רַק כְּפִי עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נְשָׂא שְׂכַפִּי הַמְּדָה שְׂהֵאָדָם מוֹדֵד, בְּהַ מוֹדֵדִין לוֹ, שְׂיֵשׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הוּ הַלְעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהוּ לְשִׁלְמֵ שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). **כה.** כְּדִי שְׂתַרְאָה מְלַכּוֹתוֹ וְתַבְרַךְ עֲלֵיהֶם. **כו.** מְקָאן וְאִילָךְ מְפָרֵשׁ אִיךָ הַשְׁי"ת מִשְׂתַּמֵּשׁ בְּהוֹ מַדּוֹת חַג"ת נַהֲי"ם לְהַנְהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֻסְדָּא וְאִם לְדִין (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מַדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בְּיַנּוּי, ה' דָּן אוֹתוֹ בְּרַחֲמִים, לֹא בְּחֻסְדָּא וְלֹא בְּדִין, אֲשֶׁר רַחֲמִים אֵלוֹ הַמָּוה מְמַדַּת הַתְּפָאֲרָת. וְאִם הָאָדָם דָּן לְכַף זְכוּת, ה' דָּן אוֹתוֹ בְּצְדָקָה, דְּהִינּוּ מְלִשׁוֹן צְדָקָה, עַל יְדֵי

עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא [כז]. צְדָק - מַלְכוּתָא
 העמוד האמצעי. צדק היא המלוכות

קְדִישָׁא, מֵאֲזִי צְדָק [כח] תְּרִין סְמֵי קְשׁוּט.
 הקדושה. מאזני צדק, שני עמודי האמת.

הֵיז צְדָק - אֹת בְּרִית. פְּלֵא לְאַחֲזָא
 הֵיז צדק, היא אות ברית. הפל להראות

אֵיךְ אֶתְנַהֵיג עָלְמָא [כט]. אֲבַל לֹא דְאִית
 איך מתנהג העולם אבל לא שיש

לָךְ צְדָק יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפֵּט
 לך צדק הידיעה שהוא דין ולא משפט

יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הידיעה שהוא רחמים, ולא מכל אלו

מִדּוֹת כָּלִל [לא].
 המדות כלל.

את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם.
 5. כמו שכתוב: מפי ג' עליון לא תצא הרעות והטוב
 (איכה פרק ג' לח), אלא כשחוטאים התחתונים, הטוב
 להם, לקבל עונש ולכפר על חובם, ואחר כך יוכלו
 לקבל שכרם מושלם. 6. אבל אין תאר מדות
 בעצמות האין סוף ברוך הוא, לא דין ולא רחמים,
 ואין לכנות בו שום מדה וספירה כלל. - פלומר
 אף על פי שאנו מדברים משמות המדות ופעלתם
 אין אנו אומרים שהשמות הם תאר מעצמות
 אלקותו יתברך שמו, כי שמות של המדות אינם
 כי אם ממודות וכלים שפנהיג בהם את התחתונים,
 (באר לחי רואי). וזה שאמר ולא מכל אלין מדות כלל,
 רצונו לומר שעילת על כל העלות לאו אית ביה
 מכל אלין מדות כלל (זו הוזהר). - ועין ספר הפרדס
 מהרמ"ק (שער עצמות וכלים פ"ה), שכתב שחסר פאן

השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת פנסת
 ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל.
 ומאזני צדק, הם מדות נצח והוד אשר משם
 מגיעים המלאכים, אשר המה רואים את מעשי בני
 האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (וזהר). וההין
 צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה
 העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח
 יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין,
 וכאן יש את מלאכי הרחמים (רחמ"ל), שהמה פעין
 ג' דגנים. כזו. שהיא מדת התפארת. כח. הם
 מדות נצח והוד, שתומכים את התפארת שנקראת
 אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל
 - הוד, והקמותקם ומחברם הוא התפארת, הם
 הרחמים הנוקדים ממיזוג הדין והחסד. כט. כל
 המדות המה עומדות להראות איך השי"ת מנהיג

פְּתַח אֵלֵיהוּ הַמְּבַאֵר

הנה פְּשָׁטִים אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לטוב אֵת שִׁבְחֵי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזוּר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי הַקְּדוּשׁ דְּלִיה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זִילְתוּ לְגַאּוּל הַשְּׂכִינְה וְיִשְׂרָאֵל מְגַלּוּתָא, לְכֹן בְּקִשׁ אֵלֵיהוּ ז"ל וְאָמַר קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגַלְה רְזִי תוֹרְהָ. (הַדְּרֵת מִלְך - כְּבוֹד מִלְך מַהֲר"ש בְּחַאגְלוּ ז"ע). וְאָמַר מֵעַתָּה רְצָה אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לטוב שֶׁהֲרַשְׁבִּי לֹא יְחוּשׁ עוֹד מְלַגְלוּת וּלְחַדֵּשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן כִּי לוֹ לְכַדוּ נִתְּנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרְשׁוּתָא בְּזָה, וְאֵין זִילְתוּ בְּדוֹד לְגַאּוּל הַשְּׂכִינְה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מְגַלּוּתָא, לְכֹן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכוּ, וַעֲשֵׂה וְאֵל תֵּאֲחַד וְחַדֵּשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לָךְ לְכַד אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְּדוּמִים לְחַדֵּשׁ וּלְגַלּוּת הַסּוּדוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאּוּלָּה (זִי הוֹחֵר).

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין ^[לב] **עַל**
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין ^{על סודות עליונים} **עַל**
יְדָךְ. דְּהָא רְשׁוּתָא אֵית לָךְ לְגַלְלָאָה רְזִין
 יְדָךְ שְׁהֲרִי רְשׁוּת נִתְּנָה לָךְ לְגַלּוּת רְזִין
טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה דְּלֹא אֲתִיְהִיב רְשׁוּ
 נְסִטְרִים עַל יְדָךְ, מַה שְׁלֹא נִתְּן רְשׁוּת
לְגַלְלָאָה לְשׁוּם בְּרַן נִשׁ עַד בְּעֵין:
 לְגַלּוּת לְשׁוּם בְּרַן אֲדָם עַד עַתָּה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן ^[לג] **פְּתַח וְאָמַר: לָךְ יְהוֹה**
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ יְהוֹה -
הַגְּדִלָּה ^[לד] **וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפַאֲרָת וְהַנִּצְח**
 ה' הַנְּהַגוּת הַגְּדוּלָּה - חֶסֶד, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפַאֲרָת, וְהַנִּצְחָה,
וְהַתּוֹד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצִין ^[לה] **לָךְ יְהוֹה**
 וְהַתּוֹד. כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצִין. לָךְ יְהוֹה ה'

סוף ד"ה פּוֹמָא דְלִיה, עי"ש. **לב.** פְּדַכְתִּיב: "מִילִין לְצַד עֵילָאָה וּמְלִין". **לג.** נִרְאָה שְׁהֲרִי דְרַכְס לֹמַר חַדוּשֵׁי תוֹרָה מְעַמְד, לְכֹן אָמַר קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, (בְּנִהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). **לד.** אֲשֶׁר הִמָּה הַשְּׂמוּת שֶׁל הַז' מַדּוֹת מַהֲרִי מַדּוֹת הַנְּזַכְרוֹת לְעֵיל, שְׁמִנְהִיגוּת אֵת הַעוֹלָם, [הַגְּדוּלָּה - הִיא מַדַּת הַחֶסֶד, הַגְּבוּרָה - הִיא מַדַּת הַגְּבוּרָה וְכוּ] [הַגְּרָמָא]. **לה.** הַיְסוּד נִקְרָא כָּל, שְׁכוֹלל בְּתוֹכוֹ כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת, לְשׁוּמְרֵי

סוף הַמְּאָמַר, עִם כָּל זֶה יִצָּא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֵל הַנְּרָצָה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַפ"ל. וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נְדַפְס הַגְּהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מְאִיר פְּאִירִשׁ, וְז"ל: מְצִאתִי פְּתוּב כָּאֵן בְּשֵׁם הַאֲרִיז"ל, וְז"ל, חֶסֶד כָּאֵן וְשִׁיךְ לְכָאֵן מַה שְׁפָתוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דף נה:) "אִיהוּ אֲפִיק כְּלָא" עַד "פַּה אֵל פַּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַפ"ל. וּבַהוּצָאָת מְתוֹק מְדַבֵּשׁ נְמָצָא בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרֵךְ ב' ע' ק"י) בְּאֲמָצַע ד"ה וְאֵינוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד)

הַמַּמְלָכָה. וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ.^[לז]
 הממלכה - מלכות. והמתנשא לכל לראש.

עַל־אֵין שָׁמְעוּ אֲנֹנִי דְמִיכִין דְחִבְרוּן.^[לח]
 עליונים שמעו, אלו ישני חברון,

וְרַעֲיָא מִהֵימְנָא^[לח] אֲתַעְרוּ מִשְׁנַתְכוּן.
 והרועה הנאמן, התעוררו משנתכם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלֵין אֲנֹנִי
 "הקיצו ורננו שוכני עפר", הם אלו

צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהַהוּא דְאֲתַמַּר
 אותם הצדיקים, שהם מחלק השכינה שנאמר

בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר". וְלֹאֵו אֲנֹנִי
 בה, "אני ישנה ולבי ער", ואינם קרונים

מֵתִים. וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּחוּן: "הַקִּיצוּ
 מתים אלא ישנים, ובשביל זה נאמר בהם, "הקיצו

ונאמר להלן "ושמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו". - עוד ראיתי כתוב [בגלוקט ראובני פרשת ברכה, בשם ספר התמונה] כי משה וצפורה נקברו במקרת המכפלה, ומה שכתוב "ואתה לא תבוא אל הארץ", "ושמה לא תבוא", לא תבוא בעצמך, אבל המלאכים הביאך שמה בטהרו, שלא ידע איש את קבורתו אלא המלאכים, עין שם. א"ה, ואולי משום זה כתבו [בתוספות סוטה י"ג ע"ב] דסמליון מלאך ה', עין שם, יען שכתוב "ולא ידע איש את קבורתו", וזהו ההכרח לומר שהוא שם מלאך ולא שם חכם, ודו"ק (מכבי אור הבעש"ט ותלמודיו). ולפי מדרש זה מובן למה חבר וכלל לעורר את משה רבינו עם ג' האבות - שכולם נקראים ישני חברון. ד"ה. רעיא מהימנא - משה רבנו שהוא הרועה הנאמן של ישראל.

הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. ל"ו. והנה בפסוק זה יש חוד שבעה ספירות הבנוי, שבהם הנהגת העולם, לכך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגנהו לר"ח הטוב). ל"ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב - תפארת, משה - נצח, שנוכרים בפסוק "הגדלה והגבורה והתפארת והנצח", (בגנהו לר"ח הטוב). - ונקדים כאן מה שכתוב בפסוקי (פ' ברכה עה"פ "ויקח שם משה"): "ויקח שם משה", סמליון אומר מחילה [מערה] היתה יוצאת מקבורתו של משה לקבורתו של אבות, נאמר כאן "ויקח שם משה",

וְרַנְנֵנוּ^{וְרַנְנֵנוּ} וְגו'. רַעֲיָא מְהִימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן
 וְגו', מוֹשֶׁה הַרְוּעָה, הַנְּאֻמָּן, אַתָּה וְהָאֲבוֹת.
 הַקִּיצוּ וְרַנְנֵנוּ^[לט] לְאַתְעָרוּתָא וְלַעוֹרָר וְלַשְׁמַח הַתְּעוֹרְרוּ
 הַשְׁכִּינֵה אֶת הַשְׁכִּינָה
 דְּאִיְהִי יִשְׁנָה בְּגָלוּתָא^[מ], דְּעַד שְׁעָד וְעַתָּה, כְּעַן
 שְׁהִיא יִשְׁנָה בְּגָלוּתָא, שְׁעָד עַתָּה, כְּעַן
 צְדִיקָיָא כְּלָהוּ דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא
 הַצְדִּיקִים כְּלָם רְדוּמִים, וְשִׁנְתָּא
 בַּחֲזוּרֵיהוּן^[מא]. מִיד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תְּלַת
 בְּעֵינֵיהֶם. מִיד נְתָנָה הַשְׁכִּינָה שְׁלֹשׁ
 קַלִּין^[מב] לְגַבֵּי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיהּ:
 קוּלוֹת, לְנֶגֶד הַרְוּעָה, הַנְּאֻמָּן, וְאוֹמְרַת לוֹ:
 קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עַלְךָ אֶתְמַר:
 קוּם הַרְוּעָה, הַנְּאֻמָּן. שְׁהִי עַלְךָ נְאֻמֵּר

אָמֵן (זוּ הַזִּכָּרוֹ). **מא.** פִּירוּשׁ א' בְּנַחֲרֵיהֶם, מְפָנִי
 כִּי הַנְּשִׁימָה שְׁהוּא חַיִּית הַגּוֹפִי הִיא בְּחַטָּם
 כְּדַכְתִּיב נְשִׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאִפְיוֹ, וְכֵן וַיִּפַּח
 בְּאִפְיוֹ נְשִׁמַת חַיִּים. פִּירוּשׁ ב': לְבָן שָׁל הַעֵינַיִם
 כִּי הַעֵפְעָפִים שׁוֹכְבִים עַל לְבָן הַמַּקִּיף אֶת
 הָעֵין (בְּנִיחֵי לְיִי"ח הַטּוֹב). **מב.** כְּנֶגֶד ג' אֲבוֹת.
 (פֶּסַח מִלְךְ), טַעַם לְתַלְתַּת קַלִּין כְּנֶגֶד ג' אוֹתוֹת
 שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שְׁכַתֵּב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשֵׁעַר
 הַפְּסוּקִים פְּרָשַׁת שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ
 מוֹשֶׁה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שְׁהוּא מ' בְּחֻסָּד
 ש' בְּתַפְאָרַת ה' בְּגְבוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְׁכִּינָה
 נִקְרָאת "זוֹאת" כְּנֹדֶעַ וּמִסְפָּר זוֹאת עוֹלָה ג'
 פְּעֻמִּים כָּל, לְבָן יְהִיבַת תְּלַת קַלִּין (בְּנִיחֵי לְיִי"ח
 הַטּוֹב)

מג. הַרְשָׁבִי רְצָה לַעֲשׂוֹת תִּיקוּן לַשְׁכִּינָה עַל
 יְדֵי גְלוּי וְלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְנִקְרָא "רַנְנֵנוּ",
 כְּדַאֲמְרוּ חו"ל: עַל הַפְּסוּק "קוּמִי רַנִּי בְּלִילָה
 לְרֹאשׁ אֲשִׁמּוֹרוֹת", אֵין רְנָה אֶלָּא תּוֹרָה, וּבְפֶרֶט
 בְּלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁזָה שְׁמַחַת הַעֲלִיּוֹנִים
 וּמְקַרְבַּת אֶת הַגְּאוּלָּה. וּמוֹשֶׁה רַבֵּינוּ מוֹתַחֲנֵן שְׁעֵזְרוּ
 לוֹ לְפָדוֹת הַשְׁכִּינָה ע"י לִימוּד זוֹה"ק וְהַסוּד,
 וְכֵן פְּתַב בְּאוֹר חַיִּים הַקְּדוּשׁ פְּרָשַׁת וַיְחִי
 פְּרָק מ"ט פְּסוּק י"א. **מ.** לְהִיּוֹת הַשְׁכִּינָה
 בְּגְלוּתָא בְּאֶפְסֵ שְׁפַע בְּאֵין תּוֹמֹד וְעוֹזָר, וְעַל
 יְדֵי הַלִּימוּד בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יְהִיָּה סְמוּךְ וְסַעֲד
 לְהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזוֹאת הַתּוֹרַת הַסוּד שְׁהוּא
 ר"ז גִּמְטְרִיָּה או"ר גּוֹרֵם לְיִיחַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא וְשְׁכִינְתֵּיהּ, וְהַגְּאוּלָּה הַשְּׁלִימָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ

"קוֹל דּוֹדֵי דּוֹפֵק" - לְגַבְאֵי בְּאַרְבַּע אֲתוֹן

"קול" דודי דופק, אצלי בארבע אותיות

הִילִיּהָ, וַיֵּימָא בְּהוֹן "פֶּתַחִי לִי אַחוֹתִי

שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בָּהֶם בְּכֶחֱם, פֶּתַחִי לִי אַחוֹתִי

רְעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". דְּהָא "תַּם עוֹנָךְ בַּת

רְעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". שְׁהָרִי כְּתוּב: "תַּם עוֹנָךְ בַּת

צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ" [מד]. "שְׂרָאֲשִׁי

צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ" שְׁהָרִי רֵאשִׁי

נְמַלְא טַל". "מַאי נְמַלְא טַל"? אֵלֵא אָמַר

מְלֵא טַל וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אָמַר

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אַנְתָּ חֲשַׁבְתָּ דְּמִיּוּמָא

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶתְּ הַשְׂכִּינָה חֲשַׁבְתָּ, שְׁמַיּוּם

דְּאַתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלֵנָא בְּבֵיתָא

שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ

דִּילִי וְעָאֲלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ הֲכִי, דְּלֹא

שְׁל מַעְלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - וְרוּשְׁלִים שְׁל מַעְלָה? אִין זֶה כֶּךָ, שְׁבָאָמַת -

עָאֲלֵנָא כֹּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בְּגַלּוֹתָא [מה] הָרִי

לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כֹּל זְמַן שְׂאֲתָ בְּגַלּוֹתִ! הָרִי

מג. בארבע אותיות שם י-ה-ו-ה, מעורר את ארבע אותיות שם א-ד-נ-י. מד. ולמה נקראת 'תפוח', משום ש'תם עונך בת ציון, לא יוסיף להגלותך' (איקה ד' כ"ב). וכמו שאמרו ובשקחה (בדי ערבות). מה. אלא הולך עמה בגלות לשמרה.

מג. בארבע אותיות שם י-ה-ו-ה, מעורר את ארבע אותיות שם א-ד-נ-י. מד. ולמה נקראת 'תפוח', משום ש'תם עונך בת ציון, לא יוסיף להגלותך' (איקה ד' כ"ב). וכמו שאמרו ובשקחה (בדי ערבות). מה. אלא הולך עמה בגלות לשמרה.

לְךָ סִימָנָא: "שְׂרָאשִׁי נְמִלָּא טַל" [מ], ה"א
לך סִימון, "שראשי" נמלא טל" והא
 שְׂכִינְתָּא בְּגִלּוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים
היא השכינה בגלות, שלימות שלה וחיים
 דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אֹת יו"ד אֹת
שלה הוא בסוד טל, וזה הוא סוד אות יו"ד אות
 ה"א אֹת וְא"ו, וְאֹת ה"א אִיהוּ
ה"א אות וא"ו ואות ה"א היא
 שְׂכִינְתָּא דְלָא מִחְשְׁבֹן ט"ל" [מ], אֶלָּא אֹת
השכינה שאינה בחשבון טל, אלא אות
 יו"ד אֹת ה"א וְאֹת וְא"ו דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן
יו"ד אות הא ואות וא"ו עליהם האותיות
 לְחִשְׁבֹן ט"ל. דְּאִיהוּ מְלִיא לְשְׂכִינְתָּא
לחשבון טל, שהשם הזה ממלא את השכינה
 מִנְּבִיעוּ דְּכָל מְקוּרִין עֲלָאִין. מִיַּד קָם
ממעיין הנובע של כל המקורות העליונים, מייד קם
 רְעִיא מְהִימְנָא וְאַבְהֹן קְדִישִׁין עִמִּיהָ [מ].
הרועה המאמין והאבות הקדושים עמו.

לעתיד לבוא שיהיה התקון השלם שתתקרב הה"א
 תתאָה להג' אותיות י-ה-ו ועל ידי זה תוכל
 להמשיך שפע וחיות מהט"ל אורות דזעיר אגפין,
 (באר לחי רוא). ועתה מומתין אתה בגלות, ואינו
 משפיע, וזהו סוד שראשי נמלא ט"ל, לומר שאין
 יחוד העליון. **מח.** כדי לעורר את השכינה, לצורך
 היחוד, ונעשה היחוד של הוי"ה-אדנ"י.

מזו. טל הוא בגמטריא שם יוד הא ואו משם הוה,
 ונעלקמה כאן אות ה' שהיא שם השכינה. **מז.** בסוד
 ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן שג' אותיות
 י-ה-ו במלוי אלפין מספר טל הוא השפע היורד
 מזעיר אגפין לה"א תתאָה, ועל זה אמר שזהו ענן
 גלות השכינה להתרחקותה מבעלה ועל ידי זה
 נמנע ממנה השפע טל של הג' אותיות י-ה-ו, עד

עַד כָּאֵן רָזָא דִּיחֻדְרָא: "כְּרוּךְ יְהוָה
 עַד כָּאֵן רָזָא דִּיחֻדְרָא: (תְּקוּנַי זֶהר יו, א הַקְדָּמָה אַחֲרֵת לְת"ו)

וַיְהִי רַעוּא

תַּפְלֵת יְהִי רַצוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוֹד הַמַּאֲמֵר פֶּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוֹר לְטוֹב הוּא עַת רַצוֹן וּזְמַן הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל תַּפְלֵוֹת.

וַיְהִי רַעוּא מִן קָדָם עֵתִיקָא כְּדִישָׂא דְכָל
 וַיְהִי רַצוֹן מִלְפָּנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְדוּשׁ מְכָל
 כְּדִישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא
 הַקְדוּשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנְּסֻתִים נְעֵלָם
 דְכָלָא. דִּיתְמִשָּׁךְ טְלָא עֵלָא מְנִיָּה
 מְהַכֵּל. שְׁיִתְמִשָּׁךְ טָל הַעֲלִיִן מְזוּנָו
 לְמַלְיָא רִישִׁיָּה [מט] דְזַעִיר אַנְפִּין, וְלַהֲטִיל |
 לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הַרָאשׁ שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין וְלַהֲמַשִּׁיךְ שִׁפְע
 לְחַקֵּל [נו] תַּפּוּחִין כְּדִישֵׁין בְּנֵהִירוֹ דְאַנְפִּין
 לְשֹׁדָה תַּפּוּחִין הַקְדוּשׁ בְּהֶאֱרַת פְּנִים

אָמֵן". וְכָל הַנְּאָמֵר הוּא רַק לְסַבֵּר אֶת הָאֵזֶן, וְאִפְּלוּ מִשָּׁל אֵינֹו כִּי הַכֵּל הוּא רֹחֲנִיּוֹת דַּק וְצַח. ג. חֻקֵּל - שְׂדָה, הִיא הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, הַמְּקַבֵּל אֶת הַשִּׁפְע מִהַתְּפָאֲרָת, הַתְּפָאֲרָת נְקֵרָא תַּפּוּחַ הַקְדוּשׁ, שְׂכוּלָל

מַט. חַס וְשְׁלוֹם אָסוּר לְדַמּוֹת כָּל דְמוֹת, וְעַל זֶה אָמַר הַרְשָׁב"י בְּרִישׁ הַאֲדָרָא רַבָּא אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים כו, טו) "אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסְכָּה תּוֹעֵבַת ה' מַעֲשֶׂה יְדֵי חָרֶשׁ וְשָׁם בְּסִתְרָ וְעָנּוּ כָּל הָעָם וְאָמְרוּ

בְּרַעְוָא וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן
 בְּרַצוֹן וּבְשִׁמְחַת הַכֹּל. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִלְכָּנִי-
 קָדָם עֵתִיקָא קַדִּישָׁא דְכֻלָּא^[נא] קַדִּישִׁין,
 ה' הָעֵתִיק יוֹמִין הַקְדוֹשׁ מְכַל קַדִּישִׁים,
 טְמִירָא דְכֻלָּא טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 וְנִסְתָּר מְכַל הַנְּסִתָּרִים נְעֵלָם מִהַכֹּל.
 רַעוּתָא וְרַחֲמֵי חֲנּוּא וְחֶסֶדָּא בְּנֵהִירוֹ
 רַצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֶסֶד, בְּהֵאֲרָה
 עֲלָאָה בְּרַעוּתָא וְחֲדוּהָ עֲלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי
 עֲלִינְהָ, בְּרַצוֹן, וְשִׁמְחָה, עֲלֵי וְעַל כָּל בְּנֵי
 בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלַי, וְעַל כָּל
 בֵּיתִי, וְעַל כָּל הַקְּרוּבִים אֵלַי, וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל עֲמִיהָ. וַיִּפְרְקִינָא מְכַל עֲקָתִין
 עֲמוֹ. וַיִּפְדֶּה אוֹתָנּוּ מְכַל הַצָּרוֹת
 בִּישִׁין דִּיִּתּוֹן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין וַיִּתְיַהֵב
 הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת, לְעוֹלָם, וַיִּזְמִין וַיִּתְיַהֵב
 לְנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא טְבִתָּא, בְּלֵי צָרָה
 לְנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה טוֹבָה בְּלֵי צָרָה
 וְעֲקָתָא, מְמִזְלָא דְכֻלָּא מְזוּנֵי בֵּיהָ תִלְיִן.
 וּמְצוּקָה, מִהַמְזָל הָעֲלִיּוֹן, שְׂכָל הַמְּזוֹנוֹת מְכַל מְשַׁתְּלָשְׁלִים.
 וַיִּשְׁזַבְּינָן מֵעֵינָא בִישָׁא וּמִחֲרַבָּא דְמִלְאָד.
 וַיִּצְיָלְנוּ מֵעֵינֵי הָרַע, וּמִחֲרַב וּמִלְאָד

ג' גְּנִיִּים (נִמְשַׁל לְפָנֶיהָ הַכּוֹלֵל ג' גְּנִיִּים, לְבָן, אֲדוּם, יְרוֹק).
 נא. הַקְּדוֹשׁ מְכַל הַקְּדוֹשִׁים שְׂאִין קְדוֹשׁ מְכַל, וְכֵן נִשְׁפָּעוֹת.

הַמְּנוֹת וּמְדִינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם. וַיְתִי לָנֶאֱלָא
 הַמְּנוֹת, וּמְדִינָה שֶׁל גִּיהֲנוּם. וַיְתִי לָנֶאֱלָא

וְלִכְל נִפְשֹׁתָא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְחַיִּי אֲרִיכִי
 וְלִכְל נִפְשֹׁתָא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְחַיִּי אֲרִיכִי

וּמְזוּנֵי רֵיחֵי וְרַחֲמֵי מִן קַדְמֵיהּ. אַמֵּן כֵּן
 וּמְזוּנֵי רֵיחֵי וְרַחֲמֵי מִן קַדְמֵיהּ. אַמֵּן כֵּן

יְהִי רָצוֹן, אַמֵּן וְאַמֵּן.
 יְהִי רָצוֹן, אַמֵּן וְאַמֵּן.

מעלת הזוהר ידועה. וכן ידוע שמעלת תיקוני הזוהר היא למעלה מהזוהר. כתב הגר"א שדף אחד בתי-קוני הזוהר שווה לעשרה דפים בזוהר. ואומר שמעלת ספרא דצניעותא (שהוא חלק מספר הזוהר) גדולה עוד יותר מפילו מתיקוני הזוהר, שזה כל כך מתומצת עד שמילה אחת בספרא דצניעותא שווה לדף שלם בתיקוני הזוהר" ע"כ. ולכן צא ולמד מה רב כוחו של הלימוד בספרא דצניעותא שכל מילה הינה כ-10 דפים, ובשמחה גם כן כפול 1000, ולאחר חצות הלילה גם כן כפול 1000 ובשבת גם כן כפול 1000 ובמנין גם כן כפול 1000 וכן עוד חשבון רב. ועל כן יעלוז ויגיל לב הקורא על אוצר בלום זה אשר נפל בחלקו יכון ליבו להקדיש הקריאה והלימוד לשם יחוד קב"ה ושכינתא ולמפרק קב"ה ושכינתא וישראל מן גלותא במהרה וברחמים. אמן.

(מתוך מאמר הצה"ק הרב ניסים פרץ זצוקל"ה)

תיקוני זוהר תיקון מ"ח

תקונא תמניא וארבעין - תקון שמונה וארבעים

* סגולה נפלאה מרבנו האר"י זיע"א *

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּר"י תִּמְנֵן שַׁבָּת^[א], כְּגוֹנוֹנָא דָּא
 בְּרֵאשִׁית, שָׁם תְּנִי, שָׁם שַׁבָּת, כְּגוֹן זֶה,
 בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית^[ב]: וְאִינוֹן תִּרִי שַׁבָּתוֹת^[ג],
 בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית, וְהוֹן שְׁתִי שַׁבָּתוֹת,
 עֲלֵיהוֹ אֲתִמְר וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשַּׁבָּת
 עֲלֵיהֶם נֹאמֵר (שמות לא): "וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת הַשַּׁבָּת
 לַעֲשׂוֹת אֵת הַשַּׁבָּת וְגוֹמַר, תִּרְיִן זְמַנִּין אֲדַכִּיר
 לַעֲשׂוֹת אֵת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמַר, שְׁתִי פְעֻמִּים הַזְכִּיר
 הָכָא שַׁבָּת, לְקַבֵּל שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתִתְאַהֲבוּ^[ד],
 כָּאֵן שַׁבָּת, כְּנִגְדַּת הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחַתּוֹנָה.
 לְדִרְתֵּם מֵאֵי לְדִרְתֵּם^[ה], אֵלָּא זַכָּאֵי הוּא מִי
 "לְדִרְתֵּם", מֵהוּ לְדִרְתֵּם?
 דְּעֵבִיד לֹזֵן דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתִירִי בְּתִי לְבָאֵי^[ו],
 שְׁעוּשָׂה לָהֶם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשִׁנֵּי בְּתִי הַלֵּב,

א. במקלה בראשית יש אותיות תר"י, ויש אותיות שב"ת, ורומז על שתי שבתות, שמדבר בזה המאמר, על השכינה תתאה היא המלכות וזה "ושמרו בני ישראל את השבת" ועל השכינה העליונה היא הבינה וזה "לעשות את השבת", ועיין לעיל תקון י"ט (דף מ"ב) דאמר שם שבת הגדול בינה, שבת הקטן מלכות. וברע"א מהיקנא (תרו"ב ע"א) דשבתא דיומא הוא שבת עלאה ושבתא דלילא הוא שבת תתאה (באר לחי רואי).
 ב. כן הוא גירסת הפסא מלך, והביאו להלכה הבאר לחי רואי.
 ג. ואלו הן שתי שבתות, שבת עליונה ושבת תחתונה, בינה ומלכות (פסא מלך, באר לחי רואי).
 ד. שכינה העליונה שהיא הבינה, וכנגד שכינה התחתונה שהיא המלכות, (פסא מלך, באר לחי רואי).
 ה. למה כתוב מלת לדרתם חסר ו? - מלשון דירה - כאומר לדור תם, לגור שם.
 ו. לבינה ולמלכות, וה' עלאה, וה' תתאה - כנגדם שני בתיים יש בלב, כמו שכתוב בתיקוני"ז (דף ס"ג ע"ב) - פסא מלך, באר לחי רואי).

וְאֶת־פְּנֵי מִתְמָן יִצֹר הַרְע דְּאִיהוּ חֲלוּל שְׁבַת^א,
 ומתפנה משם יצור הרע שהוא חלול שבת,
בְּרִית עוֹלָם דָּא צְדִיק, דְּיִשְׂרָיִן תְּרוּיִיהוּ עֲלֵיהּ, חֲד
 'ברית עולם', זה צדיק, ששורים שניהם עליו, אחד
לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחֲד לְאֶת־מְלִיא מִיְנִיה. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 למלא אותו, ואחד להתמלא ממנו. בני ישראל
אֵינְוּן תְּרִין פְּלִיין נִצַּח וְהוּד, בְּנֵי דְיִשְׂרָאֵל סְבָא
 הם פגוד שתי פליות - פנימיות נצח והוד, בנים לישראל סבא -
עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
 עמוד האמצעי - תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי שביעי
אֱלִין תְּלַת אֲבָהִין^א, עֲנַג שְׁבַת^א וְנ"הר יוֹצֵא
 אלו שלשת האבות, ענג שבת "ונ"הר יוצא
מֵעֲד"ן לְהִשְׁקוּת אֶת הַג"ן^א, וְנָהַר, אִית נָהַר
 מעד"ן להשקות את הג"ן (בראשית ב' ז'). ונהר, יש נהר
וְאִית נָהַר, אִית נָהַר דְּאֶת־קְרִי נָהַר פְּלַגְיוּ, וְאִית
 ויש נהר, יש נהר הנקרא נהר פלגיו, ויש
נָהַר דְּאֶת־קְרִי נַחַל קְדוּמִים^א, עֲדָן עֲלָאָה^א עֲלֵיהּ
 נהר הנקרא נחל קדומים, עדן עליון עליון עליו -

ז. כדלקמן שצריך שיתרחק מהפעס ועצבות דטחול וכבד ומרה, ס"מ כבד פועס, ומרה זורקת בו טפה, שהוא חלול שבת מבטעיר אש הפעס בגופו, ואם מתקן להם דירה נאה, אז שורים שניהם על צדיק יסוד העולם (פסא מלך, באר יצחק ומפרשים).
 ח. אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב - תפארת.
 ט. עתה מפרש גם שאר עניני שבת, ומפרש תחלה סוד ענג שבת, - ענג ראשי תבות: ע' עדן, נ" נהר, ג' גן (פסא מלך, באר לחי רואי, כמבואר בזהר בראשית כ"ו ע"א).
 י. הינו כמנו שכתוב בזהר (עקב רע"ג ע"א), למיכל תלת סעודתין בשבת ברא דענג שבת, כמנו שכתוב: "אז תתענג על ה'" שלזה נאמר: "ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן", ומאן דלא מאנים לון ואית ליה למיקון, איתתפך ליה "ענג"ג" ל"נג"ע", ובהפך אם מתקן ומענג כראוי אזי שורה עליו שמחת השבת ומהפך מנגע לעונג (באר לחי רואי).
 יא. היסוד נקרא נהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר הנקרא (תהלים מ"ו): "נהר פלגיו" הוא יסוד ז"א - [זעיר אנופיו], שמקבל הארות מחסד וגבורה, תפארת נצח והוד, הנקראים "פלגי מים", ויש נהר הנקרא נחל קדומים, יסוד דבינה היוצא מעדן מאבא-תקמה הנקרא תורה קדומה, (פסא מלך, באר יצחק).
 יב. הוא פתר שהוא עדן לגבי חקמה (פסא מלך).

אֶתְמַר עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זֹולְתָדְיִי, הָאִי נִהַר
 נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זֹולְתָדְיִי", זֶה הַנֶּהַר
אִיהוּ ו'ו'י, דְּנִפְיָק מֵעֵדֶן עֲלָאָה דְאִיהוּ א'ו'סוּן,
 הוּא אוֹת ו', הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא אוֹת א',
וְאֶעֱבֹר ו'סוּן בֵּין אָבָא וְאִמָּא ו'י, וְאָזִיל חֲמִשׁ מֵאוֹת
 וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא - חֲכִמָּא וְאִמָּא - בֵּינָה וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
שְׁנַהֲיִי, וּמָטִי עַד צְדִיק שְׁבִיעִי, וּמִתְמַן אֲשָׁקִי
 שְׁנָה, וּמֹגִיעַ עַד צְדִיק - יְסוֹדְשָׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשָּׁם מִשְׁקָה
לְגִנְתָּא דְאִיהִי שְׁכִינְתָּא תַתָּא. וּפָאָה אִיהוּ מָאן
 לְגַנָּה - מַלְכוּת, שְׁהִיא הַשְׁכִּינָה הַתַּתְּחוֹנָה. זְכַאִי הוּא מִי
דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת דְאִיהוּ לְבַא ו'י, דְלֹא אֶתְקַרִיב
 שְׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא יִתְקַרֵּב

- יג. ועל האי עדן עילאה איתמר "עין לא ראתה אלקים זולתדי", ואמר הקא, כי מי שמקיים ענ"ג שבת, זוכה לתענוג נהר של עדן עילאה שעליו נאמר "עין לא ראתה" וגו', (באר לחי רואי).
 יד. ו' רמז ל'סוד, הכולל קו אמצעי - דעת תפארת 'סוד (ראשי תבות - דת").
 טו. א' רמז ל'כתר והוא באריך אנפין. פירוש (באר לחי רואי): שבאות א' יש "למעלה ו' למטה ובאמצע אות ו', היוד העליונה רומזת לשכינה עליונה, ו' למטה רומזת לשכינה תתאה, והו' באמצע שהוא סוד עץ החיים מקשרם ומתבררם לעלות מגן עדן התחתון לגן עדן העליון וכל זה על ידי ענג שבת. [א.ה. על ידי לימוד תורת הסוד - שהוא בסוד עץ החיים - בשבת קודש, זוכה לעלות לגן עדן העליון "עין לא ראתה אלקים זולתדי", וכמו שהביא המהרש"ו את דברי הזהר הקדוש, שפדי לזכות לגן עדן העליון אי אפשר בלתי לימוד תורת הסוד, וכמו שאמר מרן הגה"צ רבי חיים סניבסקי שליט"א לאברר הלומד רק נגלה, שילמד זוה"ק אם רוצה לזכות לגן עדן העליון].
 טז. ועובר וממשיך השפע לחכמה ובינה ומשם לחג"ת נ"ה, ונקבלים ב'סוד, וממשיך השפע למען השכינה המלכות.
 יז. ד'סוד הנשמה יתירה שמשגיגים בשבת הוא ברזא ד"נשמת כל חי" [שחבר הרשב"י הקדוש], ובהאי נשמה יתירה תהיל ו'ה, דאינון אבא ואימא שהם חכמה ובינה, דעליהו אתמר "עין לא ראתה". בגין דאיהו מורכב לעילת העלות שהוא מקסא ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא מלכות. (באר לחי רואי).
 יח. הם חסד גבורה תפארת נצח הוד שכל אחד כולל מעשר ועשר מעשר סף הכל מאה, וביחד חמש מאות.
 יט. אם סופרים מבינה שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד 'סוד - היסוד הוא שביעי [כלומר שביעי לבינה].
 כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע ומי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים נר"ן [יום ד' נפש, יום ה' רוח, יום ו' נשמה] לשבת הבאה ובין א' ב' ג' שמקבלים הארה לנר"ן [יום א' נשמה, יום ב' רוח, יום ג' נפש] משבת שעברה שנסארת עליהם, וקורא לו בשם דירה, שהוא אותיות דר "יה שבו הארות חכמה ובינה שהם סוד ו"ה, עד כאן (בניהו לר"י הטוב). (א.ה. כלומר ששומר את לבו - תרתי משמע, לב האדם בשבת שנקראת לב מדברי חול וממשיך ללבו הארות חכמה ובינה על ידי לימוד פרד"ס התורה).

תִּמְנַן עֲצִיבוּ [כא] **דְּמַחֹל**, **וּכְעַס דְּמַרְה דְּאִיהוּ נוֹרָא**
 שָׁם עֲצָב הַטְּחֹל וּכְעַס הַמַּרְה שְׁהִיא אֵשׁ
דְּגִיּהֲנָם [כב], **דְּעֵלָה אַתְּמַר לֹא תִבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל**
 הַגִּיּהֲנָם, שְׁעֵלְיָהּ נֶאֱמַר (שמות לה): "לֹא תִבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְכָל
 מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת", וְכָךְ הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל
מָאן דְּכַעֲסִים כְּפֹאֵלוּ אוֹקִיר נוֹרָא דְּגִיּהֲנָם [כג],
 מִי שְׁכֹעֵס כְּפֹאֵלוּ מִדְּלִיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיּהֲנָם.
אַרְבַּעִים מְלָאכּוֹת חֶסֶר חֲדָא [כד] **אֵינֹן לְקַבֵּל**
 אַרְבַּעִים מְלָאכּוֹת חֶסֶר אַחַת, הֵן כְּנֻגָד
אַרְבַּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶר חֲדָא בְּשַׁבָּת, וְאֵינֹן עֲשָׂרָה
 אַרְבַּעִים מְלָקִיּוֹת חֶסֶר אַחַת בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה
דְּלָקָה אָדָם וְעֲשָׂרָה לְחֹהָ וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעָה
 שְׁלָקָה אָדָם, וְעֲשָׂרָה לְחֹהָ, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתִשְׁעָה
לְאַרְעָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין אֵין
 לְאַדְמָה, וּבְגִלְל זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה אֵין
לוֹקִין בְּשַׁבָּת, דְּאֵלִין מְלָאכּוֹת אֵינֹן חֲשִׁיבִין
 לוֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׂאֵלוּ הַמְּלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת
לְיִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתַּיִם.
 לְיִשְׂרָאֵל כְּנֻגָד מְלָקִיּוֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת שְׁתַּיִם,
אֵינֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעֵבִיד לוֹן בְּבַת אַחַת, מָאן
 הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי

כא. כי הלב משכן בינה ומלכות, צריך שמחה ורננה, (פסא מלך), לרמוז שצריך ללמוד הפרד"ס בשבת בשמחה ורננה (סוד ה').

כב. טחול מרה אש ראשי תבות טמ"א, שלא יתערב טמא בשבת, גם טחול מרה גימטריה "רצח" מצד פלוני שהוא בעל הרצח, ולא יתקרב בשבת דאיהו "חיים", (בגיהו לר"ח הטוב).

כג. שכל מי שכועס בשבת נחשב לו כאילו הדליק את אש הגיהנם בשבת, (הגר"א).

כד. ארבעים מלאכות חסר אחת הן כנגד ארבעים מלקות חסר אחת שאסרו ללקות בשבת, ואלו המלקות הן כנגד עשר קלות אדם ועשר לחנה ועשר לנחש ותשע לאדמה, ועל כן אמרו חכמי המשנה "אין לוקין בשבת" שאלו המלאכות מאחר והם מתרות ביום חול, גורמות לישראל שיקבלו מלקות ביום

דְּאֶעְקֵר חֲפִיץ מֵאַתְרֵיהּ וְאַנְחָ לִיהּ לְבַר מֵאַתְרֵיהּ
 שְׁעוּקֵר חֲפִיץ מִמְקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ
וּמְרֵשׁוּתֵיהּ [כח], כְּאֵלוֹ אֶעְקֵר אֵילָנָא דְחַיֵּי דְאֵיהּ
 וּמְרֵשׁוּתוֹ, כְּאֵלוֹ עֵקֵר אֶת אֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהוּא
אוֹת בְּרִית, וְאַנְחָ לִיהּ בְּרֵשׁוֹ נוֹכְרָאָה, מָאן
 אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ אוֹתוֹ בְּרֵשׁוֹת וְנִכְרְיָהּ. מִי
דְּעֵבִיד דָּא גְרִים דְּאֶעְקֵר נִשְׁמַתִּיהּ מֵרֵשׁוֹת דִּילָהּ,
 שְׁעוּשָׁה אֶת זֶה, גּוֹרֵם לְעֵקוֹר נִשְׁמָתוֹ מֵרֵשׁוֹת שְׁלָהּ
וְאַנְחָ לָהּ בְּרֵשׁוֹ אַחְרָא דְאֵיהּ מָרָה וּמְחוּל, וְדָא
 וּמְנִיחָהּ בְּרֵשׁוֹת אַחְרָת, שֶׁהִיא מָרָה וּמְחוּל, וְזֶה
גְרָם לְיִשְׂרָאֵל דְּאֶתְעֵקְרוּ מֵאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל [כט],
 גְרָם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנֵעֵקְרוּ מֵאַרְצָא יִשְׂרָאֵל
וְאֶתְנַלְיָאוּ בְּאַרְעָא נוֹכְרָאָה דְאֵיהּ רֵשׁוֹת
 וְגָלוּ לְאַרְצָא שֶׁהִיא רֵשׁוֹת

חול, אף ביום השבת, מאחר ונאסרו אותן המלאכות, אזי גם נאסרו המלקות. ואלו המלקות הם כנגד ל"ט אבות מלאכות שנעשות בימי החול מחמת קללת אדם הראשון, והמחלל שבת גורם לעצמו עניות כמו שכתבו בהקדמת תיקון"א (דף י"ב ע"א), ונאסרו בשבת שהיא מקור השפעה, וכל השומר שבת זוכה שיתהפך לו לט"ל ברכות ויהיה לו פרנסה טובה בשפע ובגמל בלי טרחה כי נצול מקללת אדם הראשון. (לקוטי הלכות ומופרישים).

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה בן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותנוח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול פעם ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאזי משנאזי ו"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו ו"ו אמה, ועין בספר החיים והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח ב').

כו. כמו שכתוב שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר השירים ח' ה') "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום התורה כדכתיב: "כי מצינו תצא תורה" (המב"ו), וכמו שכתוב בזה"ק (ויהי דף רכ"ה), דהא אוריא קדישא ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאוריא ורוחא דרשותא אחרא, עפ"ל, (ועני עוד זה"ק פרשת אחרי דף ע"ב ע"ב, ובפרשת נח דף ע"ב ע"ב), והעוברים ארץ העכו"ם ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשארו עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב מלא בוי, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל רבי מרדכי עטיה ז"ע, ומוספי דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה הכהן ז"ע).

תְּרַבִּים, וְהָכִי אֵיהוּ: [כז] מֵאֵן דְּאֵעִיל אוֹת פְּרִית
 תְּרַבִּים, וְכָךְ הוּא מִי שְׁמוּעֵל בְּאוֹת פְּרִית
קֹדֶשׁ דִּילִיָּה בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבִתָּא"י [כח] אֵיהוּ
 קֹדֶשׁ שְׁלוֹ וּמְעִבִיר כַּח לְרִשׁוֹת נְכָרִיָּה. שְׁבִתָּא"י הוּא
טְחוּל, חֲמ"ה אֶתְתָּא בִּישָׂא מְרָה [כט] שְׁבִתָּא"י
 טְחוּל, חֲמ"ה, - אֶשְׁה רְעָה וּמְרָה, שְׁבִתָּא"י
עֲלִיָּה אֶתְמַרְוִי וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין
 עֲלִיוֹ נְאֻמָּה: "וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִים", מִים אֵין
בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאֵיהוּ רָעֵב
 בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעֵב
וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד [לא] וְחֲשׂוּכָא וְקַבְלָא [לב]
 וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחֲשׂוּכָא וְעַרְפָּל - אֶפְלָה,
וְאֵיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל. וְצַרִּיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְד
 וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצַרִּיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת
לָהּ שְׁנׁוּי פְּכֻלָּא [לג] וְהָא אִינְקֻמוּתָהּ, וְאֵיהוּ דְּבוּר
 לָהּ שְׁנׁוּי פְּכֻלָּא, וְהִיא פְּרִשׁוּתָהּ, וְהוּא דְּבוּר

כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש שלו, ונותן כח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות ישראל (רשות התידי) ומעבירו לרשות הסטרא אחרת (רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדיני, וימקצ נדחיינו מארבע פנכות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד מושבעה כוכבי הלכת השולט בליל שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת קמשתלו שהוא עניית ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש שולטים על הפזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נאונים בכל ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב ז"ע"א שדרכו בקודש לומר על אכילתו בשבת קודש שממנה יתן שפע לימי השבוע.

כט. חקוה היא בחינת אשה רעה ונקראת מרה, כמו שכתוב: (קהלת) "ומוצא אני את האשה מר מקנות" (ועין תיקון תיקון ח' דף כ"ד ע"א - באר לחי רואי).

ל. שבתאי עליו נאמר (בראשית לו כד): "והבור רק אין בו מים" מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא גורם בעולם לרעב וצמאון וקינה והספד וחשוכה ואפלה, הפך ענג שבת והוא גורם לגלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה לשבת שנוי בכל אלה כמו שלמדנו, והוא הדין לגבי דבור חול שהוא אסור בשבת, וכך לא יהיה לסטרא אחרת מקום בשבת לשרות בו, ואז יברח כדגמת שפחתו של אברהם שנאמר בה: "מפני שרה גברתי אנכי ברחתי".

לא. (זהר דף פ"ה ע"ב). ועיין זהר החדש פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דאית שבתאי מיסוד דקדושה ונקרא שבת באר לחי רואי).

לב. קנה ששה מינים כנגד שליטתו בששת ימי החול, (בנהו).

לג. כי כוח שבתאי שהוא שולט בתחלת יום השבת הוא עצבות וענוי ולבישת שחורין ולא לאכול בשר

דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשִׁבְתָּ וּלְמַן, וְכֹד לָא אֲשַׁבַּחַת
של חל שהוא אסור בשבת, וכאשר לא מוצאת
 אֶתְר לְשִׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשִׁפְחָה
מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה
 דְּאֲבָרְהֵם וּלְמַן דְּאֶתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרֵי גְבַרְתֵּי אֲנָכִי
של אברהם שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי
 בְּרַחַת וּלְמַן. מְחוּל עָלָה אֶתְמַר וּלְמַן שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל
ברחת". מחול עליו נאמר: "של נעליך מעל
 רַגְלֵיךְ, נֵעַל מְטוּנָךְ דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמְקוּם
רגליך, נעל מטנך של טפה סרוחה, כי המקום
 אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, דָּא
אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה
 שִׁבְתָּ וּלְמַן, וְעָלִיָּה אֲמַרְתָּ שְׂכִינָתָא וּלְמַן פְּשִׁטְתִּי אֶת
שבת, ועליו ואמרת השכינה: "פשטתי את
 כְּתַנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי
כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי
 אֵיכָכָה אֲטַנְפִּים וּלְמַן, וְכַגִּין דָּא צְרִיךְ בְּרַחֲשֵׁי
איככה אטנפים, ומפני זה צריך בן אדם בשבת

וְזוּן, וְלִישָׁב בְּחֻשָּׁךְ, וְעַל כֵּן מוֹצוֹת שַׁבַּת צְרִיךְ הַכֹּל בְּהֶפֶךְ וְשׁוּנֵי, וְכֵן שְׂאָר הַשִּׁינוּיִים מְקוּנָה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאַזִּי
 כְּשִׁימְצָא שׁוּנֵי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבַּת אַזִּי הִיא בּוֹרַחַת מוֹשֵׁם, (באר יצחק).
 לד. וְאֶמְרוּ בְּגִמְרָא (שַׁבַּת כ"ג ע"ב) שֶׁלֹּא יְהֵא דְבוֹרֵךְ שֶׁל שַׁבַּת כְּדוֹבֹרֵךְ שֶׁל חוּל, הֵינּוּ הַשׁוּנֵי שֶׁל שַׁבַּת הָאֲמוּר
 כָּאֵן, (באר לחי רואי).
 לה. (בְּרַאשִׁית ט"ז ח), וְכִמּוּ שַׁכְּתוּב (לְעִיל תִּיקוּן ט' דף כ"ד ע"ב), כְּגוּוֹנָא דְעֶבְדַּת שְׂרָה לְשִׁפְחָה דִּילָהּ, הַה"ד "מִפְּנֵי
 שְׂרָה גְבַרְתִּי אֲנָכִי בּוֹרַחַת", עִי"ש (באר לחי רואי).
 לו. כֵּן בּוֹרַחַת הַקְּלָפָה מִמֵּי שְׁמִקְדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת וּמְשַׁרָּה עָלָיו אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, (הַגְּר"א
 וְבֵאר לְחֵי רוֹאִי).
 לז. (שְׁמוֹת ג' ה').
 לח. כִּי עַל יְדֵי שְׁמִירַת שַׁבַּת זֹכִים לְהַשְׁרָאָה הַשְּׂכִינָה הַנִּקְרָאָה אֲדַמַּת קוֹדֶשׁ, וְהִיא בְּחִינַת שַׁבַּת (מִפְּרָשִׁים).
 לט. וְעַן בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים לְהָאֲרִיז'ל (בְּסֵפֶר הַלִּיקוּטִים רוֹת ד"ה וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל), שֶׁפְּסוּק זֶה נֶאֱמַר עַל הַפְּשִׁטָּה
 לְבוּשֵׁי הַקְּלָפָה שֶׁסוּבְּלַת הַשְּׂכִינָה מִחֲמַת עוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל רַח"ל (באר לחי רואי).
 מ. (שִׁיר הַשִּׁירִים ג' ג').

לְשֵׁנוּיִי בְּלְבוּשֵׁי בְּשָׂרָא בְּמֵאכְלֵי [מא], וְצָרִיד
 לְשֵׁנוּת בְּלְבוּשִׁים, בְּנֵר וּבְמֵאכְלִים, וְצָרִיד
 לְמַהוּי מוֹסִיף מַחֹל עַל הַקִּדְשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף
 לְהִיּוֹת מוֹסִיף מַחֹל עַל הַקִּדְשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף,
 מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת [מב]. וְכָל הַגּוֹרֵעַ
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת, וְכָל הַגּוֹרֵעַ
 גּוֹרֵעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יְתִירָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל
 מִפְסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יְתִירָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל
 הַמוֹסִיף מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת [מג].
 הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת.

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים כַּל פְּסוּקִים:

(יְרַמְיָהוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי
 הִנְנִי מוֹשַׁעַד מִרְחוֹק וְאַתָּה זֶרְעַד מֵאַרְצָ שְׁבָיִם, (יבון שְׁכָל הַנְּשָׁמוֹת

מא. ראשי תבות ש'רְגָא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך
 למהווי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו
 ההוספה [שלמעהלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגה"ה).
 מב. על ידי שמירת שבת, ממשוּף עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון"ן אותיות צנור],
 כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשוּף האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה
 ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב ג'): "ושאבתם מים מן בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה", כי
 במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעַיְנֵן גַּיִם בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן לְבַנּוֹן", ואם הצנור הוא שלם,
 כלומר שעושה המצוה בשלמותה כראוי, הנה אז יורד אליו שפע קודש, אורה ושמחה מאור פניו יתברך,
 וכאשר המצוה היא לשמה, מביאה נשמה קדושה, והיא מאירה לאדם באורה ושמחה וחדנה, ומצילתו
 ומגינה עליו מכל מכשולים ופגעים כמאמר חז"ל (סוטה כ"א ע"א) מצוה מנגא ומצלא, ועל כן צריך האדם
 לשוב בתשובה קדם כל מצוה, וקודם כל תפלה ולמוד התורה ואז ונדאי הוא מוריד וממשוּף אור הקדושה
 והטהרה, ועל זה אמרו חז"ל (יומא ל"ט), אדם מקדש עצמו מעט מלמטה, מקדשין אותו הרבה מלמעלה,
 כי מושף לעצמו בכל מצוה ומצוה ודבור תורה, אור אלקותו יתברך שהא מקור כל הקדושה ותכלית
 הטהרה המטהרה לאדם בכל יום ויום ביותר ויותר, (תוכן דברי באר מים חיים פרשת ואתחנן).

מג. שצריך להוסיף מחול על הקודש בכניסתה וביציאתה, ועל ידי הוספת קדשת שבת בכניסתה ומפרידי
 את הקלפה מהקדושה, ועל ידי תוספת קדשת שבת, ומאחר ביציאת שבת, נשארת דבוקה קלפת נוגה
 בקדש וחונקת להיות טוב גמור, וכן על ידי הרהורי תשובה שלו נקרא מוסיף מחול על הקודש, והוא סוד
 תוספת שבת, (באר לחי רואי). ומנהג ישראל קדושים אחרי תפילת ערבית כמוצאי שבת קודש נשארים
 לקמוד זוהר הקדוש בתבורה כדי להמשיך את קדשת השבת עם האור הגנוז הטמון באוהר הקדוש לכל
 ימי השבוע, ומרויחים בכל שעה מאה מליון שנה תורה, ובמנון עולה לטריליון שנה תורה, (ועני ערקה של
 שעה באריכות).

פיטום הקטורת

תפלה לאמרה לפני אמירת הקטרת

לְשֵׁם יְחֹד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשָׁכֵנֵתִיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ
 לְיַחֲדָא שָׁם י"ה בּו"ה בְּיַחֲוֹדָא שְׁלִים עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
 כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא לְקָרוֹת סֶדֶר פְּרָשִׁיּוֹת הַקְּטָרֶת לְתַקֵּן שׁוֹרְשָׁה
 בְּמָקוֹם עֲלִיּוֹן, וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה־יֵי אֵהֲרֹנְהוּ אֵהֲרֹנְהוּ אֵהֲרֹנְהוּ וְאֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא חֲשׁוּבָה וּמְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת פְּרָשִׁיּוֹת
 וּפְסוּקִים אֵלוֹ שֶׁסִּדְרוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה בְּאֵלוֹ כִּהֵן גְּדוֹל עוֹמֵד
 וּמְכַנִּים אוֹתָהּ לְפָנֶי וּלְפָנִים, וְזִכְרוֹתָהּ תֵּהֵא מִגֵּן וְצַנָּה בְּעַדֵּינוּ וּבְעַד כָּל בְּנֵי
 בֵּיתֵינוּ וְכָל מִשְׁפַּחְתָּנוּ וְכָל אוֹהֲבֵינוּ וְרַעֲיָנוּ וּבְכֻלָּל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּכָל
 מְקוֹמוֹת שָׁהֵם, וּבְפָרֵט כָּל אוֹתָם הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה בְּכָל מְקוֹמוֹת
 שָׁהֵם לְהַצִּילָנוּ מִכָּל הַמְּקַטְרִיגִים וְהַמְשַׁטְיָנִים וְזַכֵּינוּ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 מִתּוֹךְ נַחַת וְהִרְחַבַת הַדַּעַת וְזַכֵּנוּ לִירְאֵת שָׁמַיִם מְהוֹרָה וּלִירְאֵת חֲטָא וּלְעֲשׂוֹר
 וּפְכוּד גְּדוֹל וְלַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֵי אֱלֹקִים וּבְעֵינֵי כָּל בְּנֵי אָדָם וְחַוָּה
 וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ אֶקְרָא לְאֱלֹהִים תְּקוּן בַּעַל חֻבּוֹת וּבַעַל הַצְּבוֹתוֹת טוֹבִים יְהוָה־יֵי אֵהֲרֹנְהוּ
 יְגַמֵּר בְּעַדֵי יְהוָה־יֵי אֵהֲרֹנְהוּ יְהוָה־יֵי חֲסִדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂה יְדִיךָ אֵל תִּרְפֵּה.
 וַיְהִי נָעַם יְהוָה־יֵי אֵהֲרֹנְהוּ יְהוָה־יֵי אֵלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ וְעָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

אֲמִיָּה דְאַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם אִמְתָּלָאֵי בַת פְּרָנְכוּ. (יאמר טו"ב פְּעֻמִּים)

וְיֵאמֵר: מִשְׁנַת זְבָחִים (פְּרָק ד' ו')

לְשֵׁם שְׁשָׁה דְבָרִים הַזְּבַח נִזְבַּח, לְשֵׁם זְבַח, לְשֵׁם זְבַח, לְשֵׁם זְבַח, לְשֵׁם הַשֵּׁם, לְשֵׁם
 אֲשִׁים, לְשֵׁם רִיחַ, לְשֵׁם גִּיחוֹחַ. וְהַחֲטָאֹת וְהָאָשָׁם, לְשֵׁם חֲטָא.
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵף מִי שֶׁלֹּא הָיָה בְּלָבוֹ לְשֵׁם אֶחָד מִכָּל אֵלוֹ, כָּשֶׁר, שֶׁהוּא
 תְּנַאֵי בֵּית דִּין, שְׂאִין הַמְּחַשְׁבָּה הוֹלְכַת אֵלָא אַחַר הָעוֹבֵד:

סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹקִים יִרְא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל

הָאָדָם, ע"כ.

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצְּרִי אֵינּוּ אֶלָּא שְׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקְטָף. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָנָא לְמָהּ הִיא בָּאָה כְּדִי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדִי שְׁתֵּהָא נָאָה. יִיזן קַפְרִיסִין לְמָהּ הוּא בָּא כְּדִי לְשׂוֹרֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדִי שְׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ אֶלָּא שְׂאִין מַכְנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר בְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֶדֶק הַיֵּטֵב. הַיֵּטֵב הֶדֶק. מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יִפָּה לְבָשָׂמִים. פְּטָמָה לַחְצֵאִין בְּשֵׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנּוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלֵל אִם כְּמִדְתָּהּ בְּשֵׁרָה לַחְצֵאִין. וְאִם חֹסֵר אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיֵּב מִיָּתָהּ:

תַּנְיָ בַר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחְצֵאִין. וְעוֹד תַּנְיָ בַר קַפְרָא אֵלּוּ הָיָה גּוֹתֵן בָּהּ קְרָטוּב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְלָמָּה אֵין מְעַרְכִּין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוֹנָאִין יֵאָהֲרֹנְהוּ ^{אִיהוּ הַיְהוּדָה}:

יְהוֹנָאִין יֵאָהֲרֹנְהוּ ^{אִיהוּ הַיְהוּדָה} צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי ^{תָקַן כַּעַל הַיּוֹמֵת וְכַעַל הַבְּרִיחַת כּוֹסִים} יַעֲקֹב סָלָה: יְהוֹנָאִין יֵאָהֲרֹנְהוּ ^{אִיהוּ הַיְהוּדָה} צְבָאוֹת. אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּיָמָּה בְּדִ: יְהוֹנָאִין יֵאָהֲרֹנְהוּ ^{אִיהוּ הַיְהוּדָה} הַיְשִׁיעָהּ. הַמְלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ: וְעַרְבָה לִיהוֹנָאִין יֵאָהֲרֹנְהוּ ^{אִיהוּ הַיְהוּדָה} מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם. כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּיֹת:

וְזֶה לְשׁוֹן הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקְוֶה הַשֵּׁל"ה הַקְדוּשׁ זי"ע לְאַמְרָה אַחַר אֲמִירַת פִּטוּם הַקְטָרֶת: רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, גְּלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים בְּאֵנוּ לְחַלּוֹת פְּנִיָּךְ שֶׁתַּעֲצֵר הַמַּגְפָּה וְהַמְשַׁחִית מֵעֲלֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמְשַׁחִית לָבוֹא אֶל בְּתִינוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלְלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוּךְ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כְּעִנְיָן שֶׁנֶּאֱמַר תְּכוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ מִשָּׂאת כַּפֵּי מִנְחַת עָרֵב, וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קְטֹרֶת הַסַּמִּים שֶׁהַקְטִיר לְפָנֶיךָ אֶהְרֵן הַכֶּהֵן כַּאֲשֶׁר הִחַל הַגִּגַּף בְּעַם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֵר הַמַּגְפָּה, וְכֵן פָּנְחָם שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲמֵד פָּנְחָם וַיִּפְּלֵל וַתַּעֲצֵר הַמַּגְפָּה וְכֵן דָּוִד שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבֶן שָׁם

דָּוֵר מְזַבַּח לַיהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ יֵאָהֲדוּנְהוּ וַיַּעַל עֹלֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנְהוּ לְאָרֶץ וּתְעַצֵּר הַמַּגֵּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי אַתָּה אָבִינוּ וְלִךְ
 תְּלוֹיֹזֹת עֵינֵינוּ, רַפְּאֵנוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשַׁע כִּי
 תִּהְלָתְנוּ אַתָּה, שָׁכַן כְּתוֹרְתְךָ וְהִסִּיר יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ מִמָּקָד כָּל
 חֲלֵי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים אֲשֶׁר יִדְעֵת לֹא יִשְׁיָמָם כֶּדָּ וְנִתְּנָם בְּכָל שׁוֹנְאֵיךָ,
 לַיהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתְּךָ סֵלָה, וְנֹאמֵר וְשַׁחַט אֶתֹּ
 עַל יָרֵךְ הַמְּזַבַּח צַפְנָה לִפְנֵי יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים
 אֶת דָּמֹו עַל הַמְּזַבַּח סָבִיב, וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי ^{תְּקוּפַת הַיּוֹמִים} אֲבוֹתֵינוּ שִׁיעֲלָה אֲמִירַת הַקְּטָרֶת הַזֹּאת לְרִיחַ נְחוּחַ ^{וּבְמַעַת הַיּוֹמִים}
 לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ וַיִּחַשֵׁב כְּאֵלוּ פּוֹנְנֵנוּ כָּל הַפְּנוֹת הַרְמוֹזִים בְּסַמְמֵנוּ
 הַקְּטָרֶת עַל דַּעַת הָאָרֶץ הַקְּדוֹשׁ זְכוֹר לְטוֹב וְעַל דַּעַת כָּל הַצְּדִיקִים
 וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּכָל דָּוֵר וְדָוֵר אָמֵן סֵלָה וְעַד. עַד כָּאֵן הַתְּפִלָּה.

תפילת רשב"י

תפלה מז (תצח): תפילה זאת מיוסדת על פי הסוד הנורא שגילה (רבינו ז"ל) על גדולת רשב"י ז"ל, שהבטיח לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בזוהר דא יפקון מן גלותא, ע"ש בתחלת הספר, ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רשב"י ז"ל, מי שזוכה לבוא לשם, אך גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובן בזוה"ק. מיוסד ע"פ תורה "לכו חזו" בתחילת חלק א'.

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקרא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשכח התורה מישראל על ידכם, כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מפי זרענו, כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו" והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארץ עלינו

הגלות ומשך עלינו השעבוד, ובכל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב" כי נשארנו כיתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו והנה בתקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלקי האר"י זכר צדיק לברכה, ועמך בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים ליראה את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה כזאת מימי קדם "הקיצותי ועודי עמך", באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמך עדין אנו אחוזים בך, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש אבל אף על פי כן, גם גדל רחוקנו ממך בעתים הללו הוא גם כן בלי שעור, כי טבענו בין מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו וראה את עמך ישראל מרודים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר גדל התגרות הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד והנה אנכי בעניי מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לבד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה אך באתי לספר ולצעק עלי ועל נפשי, על עצם רחוקי מהשם יתברך, ועצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, ו"על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים", כי איני יודע שום דרך איך להחזיר לי הכח דקדשה, ואיך לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אזכה לתקן קלקולים ופגמים כאלה "לא ידעתי נפשי, אנה אני בא", אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה אברח, אנה אטמן מפני בשתי וכלמתי, ואמר להרים כסוני ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, "על כן אמרתי שעו מני אמרר בבכי", אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור ליקוק יאהדונהי להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצללה לפניו, כמו שכתוב: "הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ומי יאמר לך מה תעשה" על כן באתי כעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומענה, מבלבל ומטרף עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם:

(תצט): רבי רבי רבי "אבי אבי רכב ישראל ופרשיו", נהירו דבוצינא דאורייתא, "עורה למה תישן", איך תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם כל הצדיקי אמת להסתכל ולראות במרירות צרות נפשנו, "הקיצו ורננו שוכני עפר", קומו ישיני מכפל לסעדינו צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה הזאת, חוסו וחמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא, חטאים מכף רגל ועד ראש אתם ידעתם "את כל התלאה אשר

מצאתנו" מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל בכלליות, ובפרטיות מה שעבר על כל אחד ואחד ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו נשמתו ורוחיו ונפשי וגופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר עדין ומה שנשכח ממני, היספיקו כל אילי נביות לבאר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד כפי מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים כפי שרש נשמתו, ומכל שכן וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום היותי עד היום הזה, (ובפרט וכו') מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר מה אתאונן, מה אומר מה אדבר ומה אצטדק:

(תק): רבונו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות בא"י על קבר רשב"י יאמר: השוכן פה) ובלב כל הצדיקים אמתיים לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי ישר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצא בי נקדות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם אי שמים הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי כל שוכני עפר העתירו בעד מטבע "ביון מצולה ואין מעמד" כמוני:

(תקא): רבי, רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמע נפלאות נוראות גדלתכם איך מרמו בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראה ממנו, שהוא כי' לא' תשכח' מפי' זרעו' הוא סופי תבות יוחאי', ושמכם הקדוש בעצמו מרמו בפסוק "ע'יר ו'קדיש מ'ן ש'מ'א נ'חית" אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקדם על כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המריתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטיתי אוזני ולבי לכל זה חוסו עלי ואל תשיתו לב לכלל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק

תחשבו מחשבות עוד מעתה לבל אהיה נדחה מהשם יתברך ומכם חלילה כי עדין "אין מעצור ליקוק יאהדונהי להושיע" גם בעת הזאת כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבד, וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח ליעף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה ועל זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת להשם יתברך (ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש), ויקוק הטוב ברחמיו ישמע תפלתכם ויעזר ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יטשני בשום אפן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות כרצונו הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמתים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפני השם יתברך, בעל הרחמים יודע תעלומות "ה' יגמר בעדי, ה' חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף, הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי":

סִפְרַּ הַזֹּהַר סִפְרַּא דְצִנְיַעוּתַא

זוהר פרשת תרומה קעו, א עד קעט, א

פְּרָקָא קְדָמָאָה

דְּאִוִּירָא אוּדְכָּךְ וְסִתִּים, אִינוּן עֶמְר נְקִי תְלִיין בְּשִׁקּוּלָא. רַעוּא דְרַעוּיִן אֲתַגְלִיא בְּצִלוּתָא דְתַתָּאי. אֲשַׁנְחָא פְּקִיחָא דְלָא נְאִים, וְנָטִיר תְּדִירָא. אֲשַׁנְחוּתָא דְתַתָּא בְּאֲשַׁנְחוּתָא דְנִהִירוּ דְעֵלְאָה. (דְּבִיָּה) תְּרִין נֻקְבִין דְּפִרְדֶּשֶׁקָא, דְּאֲתַעַר רוּחָא לְכֻלָּא.

פְּרַאשִׁית פְּרַא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ שִׁיתָא, פְּרַאשִׁית פְּרַא שִׁית עֲלֵיהּ, פּוֹלְהוּ לְתַתָּא, וְתִלְיִין מִשְׁבַּעַה דְּגוֹלְגֻלְתָּא עַד יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא, וְהָאָרֶץ תִּנְיִנָּא לָאוּ בְּחוּשְׁבֵּן וְהָא אֲתַמַּר. וּמִהִיא דְּאֲתַלְפִּיָּא נְפָקָא, דְּכַתִּיב (בראשית ה) מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה יְיָ. הִיְתָה תְהוּ וְבָהוּ וְחֶשֶׁד עַל פְּנֵי תְהוּם

תְּאֲנָא. סִפְרַּא דְצִנְיַעוּתַא, סִפְרַּא, דְּשִׁקִּיל בְּמִתְקָלָא. (תַּאנָּא) דְּעַד דְּלֵא הָוָה מִתְקָלָא, לֹא הָוּ מִשְׁגִּיחִין אִפִּין בְּאִפִּין, וּמְלָבִין קְדָמָאִין מִיתוּ, וְזִינְיָהוּן לָא אֲשַׁתְּפָחוּ, וְאַרְעָא אֲתַבְּטְלַת. עַד דְּרִישָׁא דְכַסּוּפָא דְכָל פְּסוּפִין, לְבוּשֵׁי דִיקַר אֲתַקִּין, וְאַחֲסִין.

הָאִי מִתְקָלָא תְלִי בְּאַתֵּר דְּלֵא הָוָה, אֲתַקְלוּ בִיה אִינוּן דְּלֵא אֲשַׁתְּפָחוּ. מִתְקָלָא קָאִים בְּגוּפִיה. לֹא אֲתַאֲחַד, וְלֹא אֲתַחֲזִי. בִּיה סְלִיקוּ, וּבִיה סְלִקִין דְּלֵא הָוּ, וְהָוּ וְזִינְיָין.

סִתְרָא גּוּ סִתְרָא, אֲתַתְקֵן וְאוּדְמֵן, בְּחַד גּוֹלְגֻלְתָּא, מְלִיָּא טְלָא דְבְדוּלְחָא. קְרוּמָא

בְּדָא כּוּי"ד ה"א, כְּתִיב רְחִימֵן
דְּמַתְחַבְּקֵן.

שִׁיתָא נְפִיקֵן מֵעֲנַפָּא דְשִׁרְשָׁא דְגּוּפָא,
לִישָׁן מִמַּלְל רְבִרְבָּן. לִישָׁן דָּא, סְתִים בִּין
י"ד וְה"א, דְּכְתִיב (ישעיה מד) זֶה יֹאמֵר לֵה'
אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתּוּב יְדו'
לִי וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה (כְּנֶה) מִמֶּשׁ. זֶה
יֹאמֵר לֵה' אֲנִי: אַחְתָּא. וְכֹלָא אַתְּמַר בִּיה"ו.
כֹּלָא כְּלִילֵן בְּלִישָׁן סְתִים לְאִמָּא. דְּהָא
אַתְּפַתַּחַת לִיהַּ דְּנַפְיָא מִינְהּ. אַבָּא יְתִיב
בְּרִישָׁא, אִמָּא כְּאַמְצָעִיתָא, וּמַתְכַּסְיָא
מִכָּאן וּמִכָּאן וְוִי לְמַאן דְּגַלִּי עֲרִייתְהוּן.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרִיקַע
הַשָּׁמַיִם, שְׁלִיט דְּכֵר בְּנוֹקְבָא. (ס"י שְׁלִימו
דְּכֵר וְנוֹקְבָא) דְּכְתִיב (משלי י) וְצִדִּיק יִסּוּד
עוֹלָם, נְהִיר יו"ד בְּתִרְיָן, וְנְהִיר וּמְעַבְר
לְנוֹקְבָא. אַתְּיַחַד יו"ד בְּלַחְדוּדִי, (וּבְתֵר כֵּן)
סְלִיק בְּדִרְגוּי לְעִילָא לְעִילָא. אַתְּחַשְׁכָּא
נוֹקְבָא, וְאַתְנַהֲרִית אִמָּא וּמַתְפַּתַּחַא (דף
קע"ז ע"א) בְּתִרְעוּי. אַתָּא מַתְפַּתַּחַא דְּכִלִּיל
בְּשִׁית, וּמַתְכַּסְיָא פַתְחָהּ, וְאַחִיד לְתַתָּא
לְהָא וּלְהָא, וְוִי לְמַאן דְּגַלִּי פַתְחָהּ.

פְּרָקָא תְּנִינָא

דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא. (דִּיקְנָא) לָא אֲדָכֵר בְּגִין
דְּהִיא יְקִירוּתָא דְּכֹלָא מְאֲדִנִין נְפִקְתָּ,
בְּסַחְרָנְהָא דְּבִסְיָא, סְלִיק וְנַחֲת חוּמָא
חוּרָא. בְּתִלְסֵר מַתְפָּרֵשׁ.

בְּיְקִירָא דְּבִיקִירוּתָא הִהִיא, כְּתִיב (ירמיה ב)
לֹא עֲבַר בְּהָ אִישׁ וְלֹא יֹשֵׁב אֲדָם שֵׁם. אֲדָם
לְבַר הוּא. אֲדָם לָא כְּלִיל הָכָא. כֹּל שְׂפָן
אִישׁ. בְּתִלְסֵר נְבִיעִין מְבוּעִין מַתְפָּרֵשׁוּ,

וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם.
תְּלִיסֵר, תְּלִיין בְּתִלְסֵר יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא.

שִׁיתָא אֲלִפִי שְׁנִין, תְּלִיין בְּשִׁיתָא
קְדָמָא, שְׂבִיעָא עֲלִייהוּ, דְּאַתְתַּקְּפָא
בְּלַחְדוּדִי. וְאַתְתַּרִּיב כֹּלָא בְּתִלְסֵר שְׁעִתִי,
דְּכְתִיב הִיטָה תְּהוּ וּבְהוּ וְגו'. תְּלִיסֵר
יְקִים לֹון בְּרַחֲמֵי, וּמַתְחַדְּשֵׁן בְּקְדָמִיתָא,
וְקָמוּ (ס"י קָמוּ) כֹּל אֵינּוּן שִׁיתָא. בְּגִין
דְּכְתִיב בְּרָא, וּלְבַתֵּר כְּתִיב הִיטָה, דְּהָא
הוּת וְדָא, וּלְבִסּוֹף תְּהוּ וּבְהוּ וְחֻשְׁדָּה,
(ישעיה ב) וְנִשְׁגַּב יְי' לְכַדּוּ בְּיוֹם הַהוּא.

גְּלוּפִי דְּגִלְפִין כְּחִיזוּ דְּחוּיָא אֲרִידָה,
וּמַתְפָּשֵׁט לְכָאן וּלְכָאן, זְנָבָא בְּרִישָׁא.
רִישָׁא (אַחוּרָא) אַחִיד אַכְתַּפִּין, אַעֲבַר
זְעִים, נְטִיר וְגִיזוּ. חַד לְאַלְף יוֹמִין זְעִירוּן
אַתְגְּלִיָּא, (נ"א אַתְמַלְיָא) קוּלְטָרָא בְּקַטְרוּי,
סְנַפִּירָא בְּעֵדְכוּי, אַתְבַּר רִישִׁיה בְּמִין
דִּימָא רְבָא, דְּכְתִיב (תהלים עד) שְׂפָרַת
רְאִשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם. תְּרִין הוּוּ, חַד
אַתְחַזְרִי, תַנִּינָם כְּתִיב חֶסֶד. רְאִשֵׁי, כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר (יחזקאל א) וּדְמוּת עַל רְאִשֵׁי
הַחַיָּה רְקִיעַ.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וְיְהִי אֹר, הִינֵנו
דְּכְתִיב (תהלים לג) כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא
בְּלַחְדוּדִי. לְבַתֵּר אַתְחַזְרוּ חַד יְהו"י יְה"ו
ו"י ו' בְּתִרְאָה שְׂכִינְתָא לְתַתָּא. כְּמָה
דְּה' שְׂכִינְתָא אֲשַׁתְּכַח וּבְחַד מַתְקָלָא
אַתְקָלוּ. וְהַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב, דְּכְתִיב
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. (ישעיה ג)
אֲמַרו צִדִּיק כִּי טוֹב. הָא, בְּמַתְקָלִיה
סְלָקָא. קְדָמָא בְּלַחְדוּדִי. וְכֹלָא לְחַד
אַתְחַזְרִי. אַחְתָּא וּמּוֹדְעָתָא כְּלִילֵן דָּא

זמנא (דברים ג) אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך. יהוה שלים בסטרוי. והכא ברחישותא דא דארעא, לא שלים. יהי לא כתיב, קרינן יו"ד עלאה יו"ד תתאה, וייצר י עלאה י תתאה, (יהי) י עלאה, י תתאה. ה' בגווייהו. כללא דשלימו. שלים, ולא לכל סטר. אתערק מהאי אתר שמא דא, ואשתיל באחרא, פתיב וישע יי אלהים. - ה' בין יו"ד ליו"ד דיה"י, נשבא דפרדשא דעתיקא, לועירא דאנפין בלא רוחא לא אתקיים. בה"א, אשתכלל ה"א עלאה ה"א תתאה, דכתיב (ירמיה א) אהה אדני אלהים.

בקיטפוי דקטפין, (צריא) ברוחא דמתקלון, יה"ו. י עלאה דאתערק בקטרא (ס"א בעטרא) דעתיקא, היא קרומא עלאה דאודכך וסתים. ה"א עלאה, דאתערק ברוחא דנוקבין דפרדשא, דנפיק לאחיא. ו' עלאה, בוצינא דקרדינותא דאתערק בסטרוי, (ס"א בעטרוי) מתפשטן אתוון לבתה, ואתכללו בויערא דאפין. כמה דשריא בגולגלתא, אשתכחו מתפשטן בכל גופא, לשכללא בלא בעמר נקא. פד תלי תליין אלון אתוון. פד אתגלי לועירא מתיישבן ביה אלון אתוון, ואתקרי בהון.

יו"ד דעתיקא סתים בעטרוי, בגין שמאלא אשתכח ה"א אתפתח באחרא ואינקיב בתרין נוקבין, ואשתכח בתקונין. ו'ו אתפתח באחרא, דכתיב,

ארבע בלחודוי אסתמרו. תשעה אשקיון לגופא. (נ"א לגנתא).

(תיקונא קדמאה) מקמי פתחא דאדנין, שארי יקירו לאתתקון. (תנינא) נחית בשפירו ברישא דשפון. מהאי רישא להאי רישא קאים. (תליתאה) ארחא דנפיק תחות תרין נוקבין דפרדשא, לאעברא חובה, דכתיב (משלי ט) ותפארתו עבור על פשע. (רביעאה) תחות שפון אסחר שער ארישא אחרא. (חמישאה) ארחא אחרא נפיק תחותי. (שיתאה) חפי תקובתא דבוסמא, לרישא דלעילא. (שביעאה) תרין תפוחין אתחזון לאנהרא בוצינן. (תמינאה) מזלא דכלא, תלייא עד לבא, ביה תליין עלאין ותתאין. (תשיעאה) אינון דתליין לא נפקין דא מן דא. (עשיראה) חפין זעירין על גרונא (חד סר) דיקירו. רברבין, מתשערין בשיעורא שלים. (תריסר) וכד) שפון אתפנון מכל סטרוי, זכאה למאן דנשיק מאינון נשיקין. (תליסר) בההיא מזלא דכלא נגדין תליסר משיחין דאפרסמונא דכיא. בלא בהאי מזלא שכיח, וסתים. בזמנא דמטא תשרי, ירחא שביעאה, משתכחי (יחיי) אלין תריסר (ס"א תליסר) בעלמא עלאה ומתפתחי תריסר (ס"א תליסר) תרעי דרחמי, בההוא זמנא (ישעיה נה) דרשו יי בהמצאו פתיב.

ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי וגו', (בראשית א) היינו דכתיב (ויקרא טז) ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב. (בהאי

בְּנוֹקְבוּי. (שְׁבִיעָה) דְּרָגָא עֲקוּמָא, לְמִשְׁמַע
 מִבּ וּבִישׁ. כְּתִיב (ישעיה מב) אָנִי יי' הוּא
 שְׁמִי. וּכְתִיב (דברים לב) אָנִי אֱמִית וְאֲחִיהָ.
 וּכְתִיב (ישעיה מז) וְאָנִי אֲשֵׁא וְאָנִי אֶסְבֹּל.
 (תהלים ק) הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ. (איוב כג)
 וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁבְּנוּ. הוּא אֶקְרִי מֵאֵן
 דְּסִתִּים וְלֹא שְׁכִיחַ, הוּא מֵאֵן דְּלֹא
 אוֹדְמָן לְעֵינָא. הוּא מֵאֵן דְּלֹא אֶקְרִי
 בְּשֵׁמָא. (ה"א ה"י).

א' כָּלִיל (הוא) ו'. ו' כָּלִיל א' וְלֹא כָּלִיל
 ה"ו. (ס"א ה"י) א' אָזִיל לְאַלְפָּה. אֶלֶף אָזִיל
 ליו"ד, יו"ד אָזִיל ליו"ה, דְּסִתִּים מִכָּל
 סְתִימִין, דְּלֹא מִתְחַבְּרֵן בֵּיהּ ו"ד. ווי כד
 לֹא נִהִיר י' בּו"ד.

כד אֶסְתַּלַּק י' מִן ו"ד בְּחֻבֵי עֲלָמָא,
 עֲרִייתָא דְכָלֹא אֶשְׁתַּכַּח, עַל דָּא כְּתִיב
 (ויקרא יח) עֲרוֹת אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה. וְכד
 אֶסְתַּלַּק יו"ד מִן ה"א, עַל דָּא כְּתִיב
 וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה אִמְךָ הִיא לֹא
 תִגְלֶה עֲרוֹתֶיהָ. אִמְךָ הִיא וְדָא, (משלי ב)
 כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא וְגו'.

פְּרָקָא תְּלִיתָא
 תִּשְׁעָה תְּקוּנִין יְקוּרִין אֶתְמַסְרוּ לְדִיקְנָא
 כָּל מָה דְּאֶתְטַמַּר וְלֹא אֶתְגַּלְיָא עֲלָאָה
 וְיִקְרָא אֶשְׁתַּכַּח. (והוא) וְהָא (ס"א דִּיקְנָא)
 גְּזוּיָה (ס"א יְקוּרָא) קָרָא.

תִּיקוּנָא קַדְמָאָה דְּדִיקְנָא, נִימִין עַל נִימִין
 מִקְמִי פִתְחָא דְּאֶדְנִין עַד רִישָׁא דְּפּוּמָא.
 (תְּנִינָא) מְרִישָׁא הָא, עַד רִישָׁא אַחְרָא
 אֶשְׁתַּכַּח. (תְּלִיתָאָה) מִתְּחוֹת תְּרִין נּוֹקְבִין
 אַרְחָא מְלִיָּא דְּלֹא אֶתְחַזִּיא. (רְבִיעָאָה)

(שיר השירים ז) הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים.
 בְּבוֹצִינָא דְקַרְדִּינוֹתָא לְמַכְסִּיא פִתְחָא.
 ו' לְעֵילָא ו' לְתַתָּא, ה' לְעֵילָא ה' לְתַתָּא.
 י' לְעֵילָא וְבָהּ לֹא אֶשְׁתַּתֵּף אַחְרָא, וְלֹא
 סָלִיק בְּהַדָּה, בַּר רְמִיזָא דְרְמִיז כַּד
 אֶתְגַּלְיִין תְּרִין (בְּאוּרִיתָא) וּמִתְחַבְּרֵן בְּחַד
 דְּרָגָא, חַד רְגֵשָׁא בְּגִין לְאַתְפְּרָשָׁא, ו"ד
 כְּלִילָן בּוּי"ד ווי כד אֶסְתַּלַּק הָא, וְאֶתְגַּלְיִין.

אֵינּוֹן בּוּסְמִין דְּמִיפְסָא שְׂרִיקוֹן, לֹא עֲבָרִי
 (ס"א עבד) לֹא מִתְעַכְבִּי בְּרוּכְתָא, וְתַחֲוִית
 רְצוּא וְשׁוּב. בְּרַח לָהּ אֶל מְקוּמָהּ. אִם
 תִּגְבִּיהַּ כְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין בּוּכְבִּים שִׁים קִנְיָה
 מִשָּׁם אוֹרִידָהּ.

וְתוֹצֵא הָאָרֶץ (דף קע"ז ע"ב) דְּשָׂא. אִימְתִי,
 כד שְׁמָא אֶתְנַטַּע. וְכַדִּין אוֹרָא נְפִיק,
 וְנִצּוּצָא אוֹדְמָן. (תִּיקוּנָא קַדְמָאָה דְּרִישָׁא) חַד
 גּוֹלְגֻלְתָּא אֶתְפְּשֵׁט בְּסִטְרוֹי, טַלָּא מְלִי
 עֲלָהּ, דְּתַרֵּי גּוּוּנִי.

תְּלַת חֲלָלִין דְּאֶתְוּוֹן רְשִׁימִין, אֶתְגַּלְיִין
 בֵּיהּ. (תְּלִיתָאָה) אוּכְמִין (ס"א כְּעוֹרְבָא)
 כְּעַרְבָאָה תְּלִיין עַל נּוֹקְבִין עֲמִיקוֹן, דְּלֹא
 יְכִיל לְמִשְׁמַע יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. הָכָא חַד
 אַרְחָא לְעֵילָא דְקִיק. (רְבִיעָאָה) מִצְחָא דְּלֹא
 נִהִיר, קְטִטוּתָא דְעֲלָמָא. בַּר כַּד רַעוּא
 אֶשְׁנַח בֵּיהּ. (חֲמִישָׁאָה) עֵינִין דְּתַלַּת גּוּוּנִי,
 לְמִרְתַּת קַמִּיִּהוּ אֶתְסַחֵן בְּחַלְבָא דְנִהִיר.
 כְּתִיב (ישעיה לג) עֵינֶיךָ תִרְאִינָה יְרוּשָׁלַיִם
 נְוָה שְׂאֲנֹן, וּכְתִיב (ישעיה א) צֶדֶק יְלִין בַּהּ.
 נְוָה שְׂאֲנֹן, עֲתִיקָא דְסִתִּים, עֵינֶךָ כְּתִיב.
 (שְׁתִּיתָאָה) חוּמְמָא פְּרָצוּפָא דְזַעִירָא,
 לְאֶשְׁתַּמּוּדְעָא. תְּלַת שְׁלַהּוּבִין מִתּוֹקְדִין

לתתאה ארים עלאה רב בחדס אקרי בזעירא חסד סתם).

כתיב ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה, כלומר, (נ"א ח"י י"ה) י"ה אתפשט נהירו דדא בדא, כלא אתרחשון בזמנא חדא, מים טבאן מים בישון. בגין דאמר ישרצו, אתפללו דא בדא. חיה עלאה, חיה תתאה. חיה (דף קע"ח ע"א) טבא. חיה בישא.

ו**יאמר** אלהים נעשה אדם. האדם לא כתיב, אלא אדם סתם, לאפקא אדם דלעילא דאתעביד בשמא שלים. פד אשתלים דא, אשתלים דא. אשתלים דכר ונוקבא לאשלמא כלא. יהו"ה סמרא דדכר. אלהים סמרא דנוקבא. אתפשט דכורא, ואתתקן בתקוניו כאמא, בפומיה דאמה. מלכין דאתבטלו, הכא אתקנימו.

דינין דדכורא תקיפין ברישא, בסופא גייחין. דנוקבא באיפכא. וי"ה קונטרין דקיסורא בעטפוי שקיעין. י' זעירא בגוהא אשתכת. אי אתבסמו דינין, בעא עתיקא. אתא חו"א על נוקבא, וקינא דויהמא אתתקן בגוהא, למעבד מדורא בישא. דכתיב ותהר ותלד את קוון. קינא דמדורא דרוחין בישון ועלעילין וקטפורין.

אתקין ביה בהאי אדם, בתרין, בכלל ופרט, אתפללו בפרט וכלל, שוקין ודרועין, ימינא ושמאלא. דא אתפלג

עלעין אתחפיין מהאי גיסא ומהאי גיסא. (חמישאה) בהו אתחזיין תפוחין סומקין כוורדא. (שתיאה) בחד חוטא תליין אוכמין תקיפין עד חדוי. (שביעאה) שפון סומקין כוורדא אתפנון. (תמינאה) זעירין נחתין בגרונא, ומחפיין קדלא. (תשיעאה) רכרכין וזעירין בגדין (ס"א נגדין) (ס"א נחתין) בשקולא. באלין אשתכת גיבר ותקיף מאן דאשתכת.

כתיב (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה. תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבוני, לאסחרא ולאגנא עלוי. ותוצא הארץ דשא עשב מזרע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו. תשעה אלן אתעקרו משמא שלים, ואשתילו לבתר בשמא שלים, דכתיב ויטע יי' אלהים. תקונין דדיקנא בתליסר אשתתחן איהי, דהיא עלאה. תתאה, בתשעה אתחזון. כ"ב אתון אתגליפו בגוניהון (ס"א בגינהון).

על האי, (ס"א על האי מאן דחזי בחלמיה דיקנא) חלמא דאחיד דיקנא דבר נש עלאה בידיה, (נ"א או דאזיט ידיה ליה ונדע דשלים במאריה) שלים במאריה. שנאין תחותיו יכנעון. כל שפן דיקנא עלאה דנהירא (ס"א לתתאה) בתתאה, דעלאה רב חסד אקריה, בזעירא חס"ד סתם, פד אצטרוד נהירו אנהר ואקרי רב חסד.

(ס"א בידיה הא מתרחיץ דהא בשלם עם מאריה ושנאוי פנעון תחותיו ודין הוא בדיל דחזא בחלמיה כל שפן אם זכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר

חסד, בינה, חכמה, פתר. אית
באדפר צדיקניא, כגון האבות
והנביאים והמלכים. אית בשירי
ובתושבתתי, דאית בהון קבלה
אמיתית. ועילא מנהון מאן דידע
לתקן תקונין למאריה, כדקא יאות.
ואית בידיעה סלקא מתתא לעילא,
ואית מאן דידע להמשיך שפעא
מעילא לתתא. ובכל מ' גווי אלין,
צריכא כונה גדולה, ואי לא עליה
קרא דכתיב, (שמואל א ב) ובזי יקלו.

ובכוונת אמון, דהוא כליל תרין שמון
יהו"ה אדנ"י. והאחד גניז טוביה
וברכויה, באוצר הנקרא היכל, והוא
רמוז בפסוק (חבקוק ב) וה' בהיכל קדשו
הם מפניו ולדא רמוז רבותינו זכרונם
לברכה, כל טוב האדם בביתו, שנאמר
(במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא,
ומתרגמינן בכל דעמי.

ואי מכון בכל חד וחד ממ' גווי כדקא
יאות, דא הוא בר נש דאוקיר לשמא
דמאריה לשמא קדישא, ועל דא כתיב
כי מכבדי אכבד ובזי יקלו, אכבד
בעלמא דין, לקיים ולמעבד כל צרכוי.
ויחזון כל עממי ארעא, ארי שמא דה'
אתקרי עליה, וידחלון מניה. ובעלמא
דאתי, יזכי למיקם במחיצת חסידים, אף
על פי דלא קרי כל צורכיה, כיון דזכה
לאשגחא ידיעת מאריה, ואיכוון ביה
כדקא יאות.

מאי ובזי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע
לאחדא שמא קדישא, ולקשרא קשרא

בסמרוי אתתקן דכר ונוקבא יה"ו. י'
דכר. ה' נוקבא. ו' כתיב זכר ונקבה
בראם ויברך אותם ויקרא את שמם
אדם. דיוקנא ופרצופא דאדם יתיב על
כרסיא, וכתיב (יחזקאל א) ועל דמות
הכסא דמות כמראה אדם עליו
מלמעלה.

דבר אחר, ישרצו המים, תרגום ירחשון.
כלומר, כד מרחשין בשפוותיה פתגמי
צלותא, בזכותא, ובנקיות דעתא, ובמאי
הוה רחיש נפשא חיתא.

וכד בעי בר נש לסדרא צלותיה
למאריה, ושפוותיה מרחשין בהאי גוונא
מתתא לעילא, לסלקא יקרא דמאריה,
לאתר דשקוי דעמיקו דבירא, נגיד
ונפיק. לבתר ינגיד לאמשכא מלעילא
לתתא, מההוא שקיא דנחלא, לכל
דרגא ודרגא, עד דרגא בתרא
לאמשכא נדבה לכלא מעילא לתתא.
לבתר בעי לקשרא קשרא בכלא, קשרא
דכונה דמהימנותא ויעבדון כל
משאלוהי, בין שאלתא דצבורא, בין
שאלתא דיחידא.

ושאלתא דאית לבר נש לשאלא
ממאריה, הן מסודרות כמ' גווי, אית
באלפא ביתא, ואית באדפר מכילוהי
דקודשא בריך הוא, רחום וחנון וגו'.
אית בשמון יקירן דקודשא בריך הוא,
כגון אהיה, יה, יהו, אל, אלהים, יי'
צבאות, שדי, אדני.

אית בעשר ספירות, כגון: מלכות,
יסוד, הוד, נצח, תפארת, גבורה,

חדא. כ"ב אתון סתימין, כ"ב אתון
אתגליין, ו' סתים, ו' גלייא. סתים
וגלייא, במתקלא דמפסין, אתקלו.

ו' נפקין מניה דכר ונוקבא ו"ד, בהאי
אתר, ו' דכר, ד' נוקבא. בגין דא, ד"ו
תרון. ד"ו דכר ונוקבא. ד"ו תרון קפלין.
תרון ו' בלחודוי דכר. ה' נוקבא. ה' ד'
הות בקדמיתא, ומדאתעפרת פי' בנהה,
(אולדת) אפיקת ו', (ברי כי בה' אית ד"ו וביה אית
ה"ה ברי יה"ו) אתחזי יו"ד בחזויה פללא
דיה"ו. מדאפיקת יו"ד דהוא דכר
ונוקבא, אתיישבת לבתר, ומכסייא
לאמא.

ויראו בני האלהים את בנות האדם,
(בראשית ו) היינו דכתיב, (יהושע ב) שנים
אנשים מרגלים חרש לאמר, מאי
בנות האדם. דכתיב, (מלכים א ג) אז
תבאנה שתיים נשים זונות אל המלך.
בגיניהון פתיב, פי ראו כי חכמת
אלהים בקרבן וגו'. אז תבאנה ולא
בקדמיתא. בקיסטרא דקיסורי דפיגאן,
תרון מתחבקן הוון לעילא, לתתא
נחתו ירתו עפרא, אבדו חולקא טבא
דהוה בהו. עטרא דבומלא (ס"א דחמלא)
ואתעטר בקוסטא דענבא.

ויאמר יי' אל משה מה תצעק אלי.
(שמות יד) אלי דייקא. דכר אל בני ישראל
ויסעו. ויסעו דייקא. במזלא הוה תלי,
דבעא לאוקיר דקניה. (שמות טו) והישר
בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת
כל חקיו עד פאן. פי אני יי' רפאיד, להאי
דוקא.

דמהימנותא, ולאמשכא לאתר
דאצטריד, ולאוקיר שמא דמאריה טב
ליה דלא אתברי. וכל שפן מאן דלא
אתכוון באמן.

ועל דא, כל מאן דמרחיש בשפונותיה
בנקיותא דלבא, במיא דמנפי, מאי כתיב
בהדיה, ויאמר אלהים נעשה אדם,
כלומר, בשביל אדם דינע לאחדא צלם
ודמות פדקא יאות, וירדו בדגת הים. (עד
כאן ד"א).

פרקא רביעאה
עתיקא, טמיר וסתים. זעירא דאנפין,
אתגלייא ולא אתגלייא. דאתגלייא,
באתון פתיב. דאתכסייא, סתים
באתון, דלא מתיישבן באתרון, בגין
דאיהו לא אתיישבו ביה עלאין ותתאין.
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה
למינה בהמה ורמש וגו', היינו דכתיב,
(תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. חד
בכללא דאחרא משתפחא. בהמה
בכללא דאדם, (ויקרא א) אדם פי יקריב
מכם קרבן ליי' מן הבהמה, משום
דאתפלל בכללא דאדם.

כד נחת אדם דלתתא (דף קע"ח ע"ב)
בדיוקנא עלאה, אשתכחו תרון רוחין
מתרון סטרין, דימינא ושמאלא כליל
אדם. דימינא, נשמתא קדישא.
דשמאלא נפש חיה. חב אדם אתפשט
שמאלא, ואתפשטו אינון בלא גופא.

כד מתדבקין דא בדא, אתיילדן בהאי
חיה דאולידת (רוחין) סגיין בקטרא

פִּרְקָא חֲמִישָׁאָה

הוּי גוּי חוּמָא עִם כְּבֵד עוֹן זֶרַע מְרַעִים
בְּנִים וְגו' (ישעיה א). שְׂבַעַה דְרַגְיִן יו"ד
ה"ה ו"ה ה"י ו"ו אִפִּיק ד' ה"ה הו"י,
ה"ה אִפִּיק ו"ו ד"ו לְבַר אִסְתִּיר אָדָם
דְּכַר וְנוֹקְבָא דְאִינוּן ד"ו דְכְתִיב בְּנִים
מִשְׁחִיתִים.

פְּרָאשִׁית בְּרָא. בְּרָאשִׁית מְאֹמֵר. בְּרָא
חֲצִי מְאֹמֵר. אָב וּבֵן. סְתִים וְגִלְיָא. עֵדֵן
עֲלָאָה דְסְתִים וְגִנְיִ. עֵדֵן תַּתְּאָה, נְפִיק
לְמִטְלַטְלִי (ס"א לְמִטְלַטְלִי) וְאִתְגְּלִיא יְהוָה.
יְהִי. אֱלֹהִים. אֵת. אֲדִנִי אֱהִיָּה. יְמִינָא
וּשְׂמָאלָא כַּחְדָּא אֲשַׁתְּתַּפוּ, הַשְׁמַיִם.
וְאֵת, דְּכְתִיב, (דְּבַרֵי הַיָּמִים א כט) וְהִתְפַּאֲרַת
וְהִנְצַח אִינוּן כַּחְדָּא אֲשַׁתְּתַּפוּ. הָאָרֶץ,
דְּכְתִיב, (תהלים ח) מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
הָאָרֶץ. (ישעיה ו) מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

יְהִי רְקִיעַ פְּתוּךְ הַמַּיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַקִּדְשׁ וּבֵין קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים, עֵתִיקָא
לְזַעֲרָא, אֲתַפְּרֵשׁ, וְאֲתַדְבֵּק. לֹא אֲתַפְּרֵשׁ
מִמֶּשׁ פּוּמָא מִמְלַל רְבֵרְבֵן. אֲנִתִּיק
וְאֲתַעְטֵר בְּכַתְרִין זַעֲרִין, בְּחִמְשָׁה זִינוּן
מַיִם, וּכְתִיב (במדבר יט) וְנָתַן עָלָיו מַיִם
חַיִּים. (ירמיה י) הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ
עוֹלָם. (תהלים קטז) אֲתַתְּלַךְ לִפְנֵי יְיָ
בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. (שמואל א כה) וְהִיתָה נֶפֶשׁ
אֲדִנִי צְרוּרָה וְגו'. וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן.
י"ה, יו"ד ה"א, אהו"י בֵּין מַיִם לְמַיִם.
מַיִם שְׁלִימִין, וּמַיִם דְּלֹא שְׁלִימִין. רַחֲמִין
שְׁלִימִין, רַחֲמִין דְּלֹא שְׁלִימִין.

וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יֵדוּן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם
בְּשָׁנָם הוּא בְּשָׂר. (בראשית ו) וַיֹּאמֶר יְיָ, כִּד

אֲתִישְׁבֵּא בְזַעֲרָא. מִכָּאן (נ"א דְכַד אָמַר בְּשֵׁם
אִמְרוּ) (לומר) דְּכַר. דְּעֵתִיקָא סְתִים קְאָמֵר
לֹא יֵדוּן רוּחִי בְּאָדָם דְּלַעֲלֵא, מִשּׁוּם
דְּבַהֲהוּא רוּחָא דְאֲתַנְשְׁבֵּא מִתְרִין נוֹקְבִין
דְּפִרְדֵּשְׁקָא, מְשִׁיד לְתַתְּאִי.

וּבְגִינֵן כְּדָ כְּתִיב (ימי עולם) וְהָיוּ יָמֵינוּ מֵאָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה. יו"ד שְׁלִים וְלֹא שְׁלִים. י'
בְּלַחֲדוּי מֵאָה. תְּרִין אֲתוּוֹן תְּרִין זְמַנִּין,
מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה. י' בְּלַחֲדוּי כַד (דף
קע"ט ע"א) אֲתַגְּלִיא בְזַעֲרָא, אֲתַמְשֵׁד
בְּעֶשֶׂר אֲלִפִּין שָׁנִין. מִכָּאן כְּתִיב, (תהלים
קלט) וַתִּשֶׁת עָלַי כַּפְּכָה.

הַנְּפִילִים הָיוּ בְּאָרֶץ, (בראשית ו) הֵינִינוּ
דְּכְתִיב וּמִשֵּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה
רְאשִׁים. מֵאֲתֵר דְּאֲתַפְּרֵשׁ גְּנִתָּא, אֲקָרִי
הַנְּפִילִים, דְּכְתִיב וּמִשֵּׁם יִפְרֹד. הָיוּ בְּאָרֶץ
בְּיָמֵים הַהִם, וְלֹא לְבַתֵּר וּמִנָּא. עַד דְּאֲתָא
יְהוֹשֻׁעַ, וּבְנֵי הָאֱלֹהִים אֲסַמְּרוּ.

עַד דְּאֲתָא שְׁלֹמֹה וּבְנוֹת הָאָדָם
אֲתַפְּלָלָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב, (קהלת ב)
וְתַעֲנוּגוֹת. תַּעֲנַגְתָּ קֶאֱרִי (תַּעֲנוּגִים לֹא קֶאֱרִי)
בְּנֵי הָאָדָם (נ"א דְאֲתַרְמִיזוּ) דְּאֲתַרְמִיו מֵהֲאִי
רוּחִין אַחֲרֵינוּן, דְּלֹא אֲתַפְּלְלוּ בְּחֻכְמָה
עֲלָאָה, דְּכְתִיב, (מלכים א ה) וַיִּי' נָתַן חֻכְמָה
לְשְׁלֹמֹה, וּכְתִיב (מלכים א ה) וַיַּחֲכֵם מִכָּל
הָאָדָם. מִשּׁוּם דְּהֵנִי לֹא אֲתַפְּלְלוּ בְּאָדָם.

וַיִּי' נָתַן חֻכְמָה, ה' עֲלָאָה. וַיַּחֲכֵם, דְּמִינָה
אֲתַחֲכֵם לְתַתְּאִי. הָמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר
מֵעוֹלָם, עוֹלָם דְּלַעֲלֵא. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם,
דְּאֲתַנְהֵן בְּשִׁמָּא. מָאִי שְׂמָא. שְׂמָא

לנער הידוע. את האלהים, ולא את יי'. ואינגו, בשם זה, כי לקח אותו אלהים להקרא בשמו. תלת בתי דינין, ארבע אינון. ארבע בתי דינין דלעילא. ארבע לתתא. דכתיב, (ויקרא יט) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. דינא קשיא. דינא דלא קשיא, דינא בשקולא, דינא דלא בשקולא. דינא רפיא. (דינא) דאפילו לא האי ולא האי.

ויחי כי החל האדם לרב על פני האדמה. החל האדם לרב. היינו דכתיב בשגם וגו', האדם דלעילא. וכתיב על פני האדמה. (שמות לד) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו, היינו דכתיב, (בראשית ג) פתנות עור. קרן, דכתיב, (שמואל א טז) ויקח שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בקרן, (תהלים פט) ובשמה תרום קרנגו. (תהלים קלב) שם אצמיח קרן לדוד. היינו עשיראה דמלכא. ואתיא מן יובלא דהיא אימא, דכתיב, (יהושע ו) והיה במשוד בקרן היובל. קרן ביובלא אתעטר עשיראה באימא. קרן, דנטיל קרן וריוח לאתבא רוחיה ליה.

והאי קרן דיובלא הוא. יובל ה'. וה' גשיבא דרוחא לכלא. וכלא תיבין לאתריהו, דכתיב, (ירמיה א) אהה יי' אלהים, פד אתחזי ה' לה', יי' אלהים אתקרי שם מלא וכתיב (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא. (ס"א פד אתחזר ה' לה' ואסתלק י' פורענותא אתי לעלקא ואי לאו בשביל אדם יהו"ה לא אתקיים עלקא וכלא אתחבר ועל דא כתיב ונשגב וגו') עד כאן סתים ואתעטר

קדישא, דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא, ולא אתנהגן אלא בשמא. אנשי השם סתם, ולא אנשי הוי"ה. לאו מסתים סתימא, אלא גריעותא, ולא גריעותא אנשי השם סתם, מפללא דאדם נפקו, כתיב (תהלים מט) אדם ביקר בל יליו, אדם ביקר, ביקירו דמלכא, בל יליו, בלא רוחא.

תליסר מלכי קרבא, בשבעה. שבעה. מלכין בארעא, אתחזיאו נצחי קרבא. תשעה דסלקין בדרגין, דרהטין ברעותהון, ולית דימחי בידיהון. חמשה מלכין קיימין בבהילו, לקמי ארבע לא יכלין למיקם.

ארבע מלכין נפקין לקדמות ארבע, בהון תליין פענבין באתכלא צרין בהו שבעה רהיטין. סהדין סהדותא ולא קיימין בדיכתייהו. אילנא דמבסם יתיב בגו. פענפוי אחידן ומקנגן צפרין. תחותוי תטלל חיותא דשליטא בההוא אילנא בתרי כבישין, למיהד בשבעה סמכין סחרניה, בארבע חיוון, מתגלגלין בארבע סטרין.

חויא דרהיט בש"ע דלוגין, דליג על טורין, מקפץ על גבעתא, דכתיב, (שיר השירים ב) מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות. זנביה בפומיה, בשנוי, נקיב בתרין גיסין. פד נטיל גיסטרא אתעביד לתלת רוחין.

כתיב ויתהלך חנוך את האלהים. וכתיב (משלי כב) חנוך לנער על פי דרכו.

צְנִיעוּתָא דְמַלְכָא, דְהֵינּוּ סַפְרָא דְצְנִיעוּתָא. זְכָאָה (נ"א לְמָאן דְנִפְק וְדַע) לְמָאן דְעָאֵל וְנִפְק וְיַדַע שְבִילוֹי וְאַרְחוּי. בְרוּךְ יְהו"ה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (דף קע"ט ע"ב).

עד כאן הוא ספר הצניעות אשרי מי שנכנס ויצא, כלומר שיש צדיקים אשר היו עולים לעולם העליון לשמוע סודות התורה, אבל היו נשארים שם, כמו שהבעש"ט אמר שכשהוא עלה לעולם העליון, היה חשקו להשאר שם, אבל אשרי מי ששולט בנשמתו לחזור גם לעולם הזה, ויודע את דרכי ה'.

תיקון הכללי

קודם אמירת תהלים ביום חול אומרים זה:

בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וּמֵאֲצֵר מִתְנַת חֲנֹם חֲנֵנוּ כְּדַכְתִּיב וְחִנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמִתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. וּכְשֵׁם שִׁאֲנוּ אֲוֹמְרִים לְפָנֶיךָ שִׁירָה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּדְ גִּזְכָּה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדְוֵנְהִי אֱלֹהֵינוּ שִׁיר וּשְׂבַחָה לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲכָצְלַת הַשְּׁרוֹן וְלִשִׁיר בְּקוֹל גַּעִים בְּגִילַת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְבָּנוֹן גִּתֵּן לָהּ הוֹד וְהָדָר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סְלָה:

הֲרִינִי מִזְמֹן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמֵינוּ עַל יְדֵי הַהוּא טְמוּד וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת קודם אמירת העשרה מזמורים:

הֲרִינִי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּאֲמִירַת הַעֲשָׂרָה מְזֻמְרִים אֵלּוֹ לְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂפֹדְרֵנוּ וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֵפֶר קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי הַמָּוֶה, וּבְפֶרֶט לְרַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם גַּחַל גּוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבְּנֵי

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדְוֵנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדוֹד עֲבָדוֹ וּבֹרְעוֹ אַחֲרָיו וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשַׁבְּחוֹת שֶׁתִּפֵּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שֶׁאֶקְרָא בְּאֵלּוֹ אֲמָרֵם דְּדוֹד הַמְּלֶכֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעֲצָמוֹ, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וְיַעֲמֵד לָנוּ זְכוּת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוּת תְּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתִיוֹתֵיהֶם וְנִקְדוּתֵיהֶם וְטַעֲמֵיהֶם וְהַשְּׂמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מְרָאשֵׁי תְבוֹת וּמִסּוּפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וְחַטָּאוֹתֵינוּ וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וּלְהַכְרִית כָּל הַחֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הַעֲלִיוֹנָה וְלַחֲבֹר אִשֶׁת גְּעוּרִים עִם דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וּמִשָּׁם יִמְשָׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרָנוּ מִעוֹנוֹתֵינוּ וּלְסַלֵּחַ חַטָּאוֹתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שֶׁאֲמַר מְזֻמְרִים אֵלּוֹ לְפָנֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גַּם יְהוָה יֵאֱהַדְוֵנְהִי הַעֲבִיר חַטָּאוֹתָךְ לֹא תָמוּת. וְאֵל תִּקְחֵנוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה קֶדֶם זְמַנְנוּ עַד מְלֹאת שְׁנוֹתֵינוּ בְּאִפֵּן שְׁנוֹכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַתְנוּ. וּזְכוּת דְּדוֹד הַמְּלֶכֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם יִגַּן עָלֵינוּ וּבְעֵדְנוּ שֶׁתֶּאֱרִיךְ אַפְּךָ עַד שׁוֹבְנֵי אֱלִיךָ

אמרתִי אודה עלִי פשעי
 ליהוה־יאהדונהי, ואתה נשאת עון
 חטאתי סלה: ו על־זאת יתפלל כל־
 חסיד אלקי לעת מצא, רק לשטף מים
 רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לִי,
 מצר תצרני, רני פלט תסוכבני סלה:
 ח אשכילה, ואורכי בדרדונו חלה,
 איעצה עליך עיני: ט אל־תהיו פסום
 כפרד אין הבין, במתגורסן עדיו לכלום,
 כל קרב אלקי: י רבים מכאובים לרשע,
 והבוטח ביהוה־יאהדונהי חסד יסוכבנו:
 יא שמחו ביהוה־יאהדונהי, וגילו
 צדיקים, והרנינו כל־ישרי־לב:

מא א למנצח מזמור לדוד: ב אשרי
 משכיל אל־דל, ביום רעה ימלטתו
 יהוה־יאהדונהי: ג יהוה־יאהדונהי
 ישמרהו ויחיהו, ואשר יאשר כי בארץ,
 ואל־תתנהו בנפש איביו:
 ד יהוה־יאהדונהי יסעדנו על־ערש דו,
 כל־משכבו הפכת בחליו: ה אני־אמרתִי
 יהוה־יאהדונהי חנני, רפאה נפשי כי־
 חטאתי לך: ו איביו יאמרו רע לי, מתי
 ימות ואכד שמו: ז ואם־בא לראות,
 שוא ידבר, לבו יקבץ־און לו, יצא לחוץ
 ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל־שנאי,
 עלי יחשבו רעה לי: ט דבר־בליעל יצוק
 בו, ואשר שׁכב לא־יוסוף לקום: י גס־
 איש שלומי אשר־בטחתי בו, אוכל
 לחמי, הגדיל עלי עקב: יא ואתה
 יהוה־יאהדונהי חנני והקימני, ואשלמה
 להם: יב בואת ידעתי כי־חפצת בי, כי
 לא־יריע איביו עלי: יג ואני בתמי תמכת

נחמן בן פינא שגלה תקון זה זכותם יגן
 עלינו ועל כל ישראל אמן.

לבו נרננה ליהוה־יאהדונהי נרעה לצור
 ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
 נריע לו: פי אל גדול יהוה־יאהדונהי
 ומלך גדול על כל אלהים:

מז א מכתם לדוד, שמרני אל כי־חסיתי
 כך: ב אמרת ליהוה־יאהדונהי, אדני
 אתה, טובתי בל־עליך: ג לקדושים
 אשר־בארץ המה, ואדירי, כל־חפצי־
 כם: ד ירבו עצבותם, אחר מהרו, בל־
 אסף נסכיהם מדם, ובל־אשא את־
 שמותם על־שפתי: ה יהוה־יאהדונהי
 מנת־חלקי וכוסי, אתה תומך גורלי:
 ו חבלים נפלדלי בנעמים, אף־נחלת
 שפרה עלי: ז אברך את־יהוה־יאהדונהי
 אשר יעצני, אף־לילות יסרוני כליותי:
 ח שויתי יהוה־יאהדונהי לנגדי תמיד, כי
 מימיני בל־אמוט: ט לכן שמח לבי וגל
 כבודי, אף־בשׁוי ישכן לבטח: י כי לא־
 תעזב נפשי לשאול, לא־תתן חסידך
 חסידך כי לראות שחת: יא תודיעני
 ארח חיים, שבע שמחות את־פניך,
 נעמות בימינך נצח:

לב א לדוד משכיל, אשרי נשוי־פשע,
 כסוי חטאה: ב אשרי־אדם לא יחשב
 יהוה־יאהדונהי לו עון, ואין ברוחו רמיה:
 ג כי־החרשתי בלו עצמי, בשאנתי בל־
 היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידה,
 נהפך לשדי, בתרבני קיץ סלה:
 ה חטאתי אודיעך, ועוני לא־כפיתי,

וְלֹא־חַטָּאתֵי יְהוָה יִהְיוּ־יֵהוּדָה יִהְיוּ־יֵהוּדָה: ה בְּלִי־עֵוֹן יִרְצֹן וַיִּכְוֶנֶנּוּ עֹרֶה לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה יִהְיוּ־יֵהוּדָה יִהְיוּ־יֵהוּדָה: אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיְצָה לִפְקֹד כָּל־הַגּוֹיִם, אֶל־תַּחֲזֹן כָּל־בְּגְדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעֶרֶב, יִהְמוּ כַפְלָב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיֹן בְּפִיהֶם, חֲרֻבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה יִהְיוּ־יֵהוּדָה יִהְיוּ־יֵהוּדָה: תִּשְׁחַק־לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזֹב אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי חֲסֵדוֹ כ/, יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֵׁרָרִי: יב אֶל־תִּהְרַגְם פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עִמִּי, הַנִּיעְמוּ בַחֲלִיקָךְ וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנָי: יג חַטָּאת פִּימוֹ, דְּבַר־שִׁפְטֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם, וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בַחֲמָה, כִּלָּה וְאִינָמוֹ, וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ לְעֶרֶב יִהְמוּ כַפְלָב, וַיִּסּוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְעִיֹן יִנּוּעוֹן כ/ לְאַכְל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֹדָה, וְאֲרַנֶּן לִפְקֹד חֲסֵדָךְ, כִּי־הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוֹם, בְּיוֹם צַר־לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזֻמְרָה, כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א למנצח על־זרותו ידיתו כ/ לאסף מזמור: ב קולי אל־אלהים ואצעקה, קולי אל־אלהים והאזן אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי, ידי לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה, אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים מקדם, שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי כלילה, עם־

כי, ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יהוה יִהְיוּ־יֵהוּדָה יִהְיוּ־יֵהוּדָה: אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב א למנצח משכיל, לבני־קרח: ב כאיל תערג על־אפיקי־מים, בן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי אבוא ואראה פני אלהים: ד היתה־לי דמעתִי לחם יומם ולילה, באמר אלי כל־היום, איה אלהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי, כי אעבר בסף, אדם עד־בית אלהים בקול־רנה ותודה, המון חוגג: ו מה־תשתוחחי נפשי ותהמי עלי, הוחילי לאלהים, כִּי־עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אלהי, עלי נפשי תשתוחח, על־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֲרָמוֹנִים, מִהַר מִצְעֵר: ח תהום־אל־תהום קורא, לקול צנוריה, כל־משבריה וגליה עלי עברו: ט יומם יציה יהוה יִהְיוּ־יֵהוּדָה יִהְיוּ־יֵהוּדָה: חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלָה לְאֵל חַי: י אומרה לאל סלע, למה שכחתני, למה־קָרַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא בְּרֻצַח בְּעֲצֻמוֹתַי, חֲרָפוֹנֵי צוּרַי, בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אִיֶּה אֱלֹהֶיךָ: יב מה־תשתוחחי נפשי, ומה־תהמי עלי, הוחילי לאלהים, כִּי־עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת, פְּנִי וְאֱלֹהֵי:

נב א למנצח אל־תשחת, לדוד מכתם, בשלח שאול וישמרו את־הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי, ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי, יגורו עלי עזים, לא־פשעי

כְּמוֹ-הֵנָּה: י ימִי-שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׂבָעִים
שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׂמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם
עִמָּל וְאוֹן, כִּי־נָּו חָיִשׁ וְנַעֲפָה: יא מִי־יֹדַע
עוֹ אַפָּה, וְכִירְאֲתָךְ עֵבֶרְתָּךְ: יב לַמְּנוֹת
יִמֵּינוּ בֶּן הַדָּעַ, וְנִבְא לִכְבֵּב חֲכָמָה:
יג שׁוּבָה יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
וְהִנָּחֵם עַל-עֲבֹדֶיךָ: יד שְׂפָעֵנוּ בִּבְקָר
חֲסִדָּךְ, וְנִרְנְנָה וְנִשְׂמָחָה בְּכָל-יְמֵינוּ:
טו שְׂמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ
רָעָה: טז יִרְאֵה אֶל-עֲבֹדֶיךָ פְּעֵלָה, וְהִדְרִיךְ
עַל-בְּנֵיהֶם: יז וְיִהי נָעִם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
בְּשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ כְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ: ב שִׁירֵי-
לוֹ זְמִירֵי-לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל-נַפְלְאוֹתֵינוּ:
ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
ה זְכוּ נַפְלְאוֹתֵינוּ אֲשֶׁר-עָשָׂה, מִפְּתוֹ
וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ו זֶרַע אֲבֹרָהּ עֲבָדוֹ, בְּנֵי
יַעֲקֹב בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צִוָּה לְאַלְף דָּוָר:
ט אֲשֶׁר בָּרַת אֶת-אֲבֹרָהּ, וּשְׁבוּעָתוֹ
לִישְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב לְחֵק,
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לָךְ אֶתָּן
אֶת-אָרֶץ-כְּנָעַן, חֵבֶל גְּחַלְתְּכֶם:
יב בְּהִיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעֲט וְגָרִים
בָּה: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי, מִמַּמְלָכָה
אֶל-עַם אַחֵר: יד לֹא-הָיְתָה אֲדָם
לְעִשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים: טו אֶל-

לִכְבִּי אֲשִׁיחָה, וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי:
ח הֲלַעֲלָמִים יִזַּח אֲדָנִי, וְלֹא-יִסִּיף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לִנְצַח חֲסִדוֹ, גָּמַר
אֲמַר לָדָר וְדָר: י הֲשִׁכַח חֲנוּת אֵל,
אִם-קִפְּץ בְּאָף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאָמַר
חֲלוּתִי הִיא, שְׁנוֹת יְמִין עֲלוּיוֹן: יב אֲזַכּוֹר
אֲזַכִּיר כִּי מַעֲלִי־יָהּ, כִּי-אֲזַכֵּרָה מִקֶּדֶם
פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֵלָה,
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ
דְּרָכָךְ, מִי־אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים: טו אֲתָה
הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא, הוֹדַעַת כְּעַמִּים עוֹד:
טז גְּאֻלַּת בְּזוּרְע עֲמָךְ, בְּנִי־יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף
סָלָה: יז רְאוּךְ מַיִם אֱלֹהִים, רְאוּךְ מַיִם
יַחֲלוּ, אָף יִרְגְּזוּ תְהַמּוֹת: יח זֶרְמוּ מַיִם
עֲבוֹת, קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אָף-חֲצִצִּיקָה
יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגָל, הָאִירוּ
בְּרָקִים תְּבַל, רִגְוָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם
דְּרָכָךְ, וְשִׁבְלֶיךָ וּשְׂבִילֶיךָ כִּי בַמַּיִם רַבִּים,
וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִית כְּצִאֵן
עֲמָךְ, בְּיַד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים, אֲדָנִי
מַעֲזוֹן אֲתָה הָיִית לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּמִרְם
הָרִים יִלְדוּ, וְתַחֲלוֹל אָרֶץ וְתַבַּל, וּמַעוֹלָם
עַד-עוֹלָם אֲתָה אֵל: ג תִּשָּׁב אֲנוּשׁ עַד-
דְּכֹא, וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם: ד כִּי אֵלָף
שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֲתָמוֹל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֲשִׁמּוֹרָה בְּלִילָה: ה זֶרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ,
בְּבִקְרָה כְּחִצִּיר יַחֲלָף: ו בְּבִקְרָה יַצִּיץ וְחֲלָף,
לְעֵרֵב יְמוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: ז כִּי-כִלְיָנוּ בְּאַפָּךְ,
וּבְחֲמָתְךָ נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתָּה שֵׁת כִּי
עוֹנֵתֵינוּ לְגִנְדָה, עֲלַמְנוּ לְמֹאֵר פְּנֵיךָ:
ט כִּי כָל-יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעֵבֶרְתָּךְ, פִּלְיָנוּ שְׁנֵינוּ

את־דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת־אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ:
 מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו:
 מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרֻצּוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים
 יִירָשׁוּ: מִה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ
 יִנְצְרוּ, הַלְלוּיָהּ:

קלו א על נהרות ככל שם ישבנו,
 גם־פְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עֲרָבִים
 בתוכה, תְּלִינוּ כְּגוֹרֹתֵינוּ: ג כִּי שֵׁם
 שְׁאֵלֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־שִׁיר, וְתוֹלְלֵנוּ
 שְׂמֵחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ
 נִשְׁיֵר אֶת־שִׁיר־יְהוָה יאהדונה, עַל
 אֲדַמַּת נֶכֶר: ה אִם־אֶשְׁכַּח יְרוּשָׁלַם,
 תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לִשְׁוֵי לַחֲכִי, אִם־
 לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי, אִם־לֹא אֲעֵלָה אֶת־יְרוּשָׁלַם
 עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: ז זָכֵר יְהוָה יאהדונה
 לְבָנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הַאֲמָרִים
 עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: ח פֶּתַח־כָּבֶל
 הַשְׂדֵדָה, אֲשֶׁר־י שִׁישְׁלֵם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ
 שְׂגֻמְלָתִי לָנוּ: ט אֲשֶׁר־י שִׂיֵּאֲחֹז וְנִפְּץ אֶת־
 עַלְלִיךְ אֶל־הַסֵּלַע:

קנ א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ
 בְּרִקִיעַ עֲזוֹ: ב הַלְלוּהוּ בְּנִבְּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ
 כְּרֵב גְּדָלוֹ: ג הַלְלוּהוּ בַּתְּקַע שׁוֹפָר,
 הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בַּתֶּף
 וּמְחֹל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְבֵי: ה הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 ו כָּל הַנְּשֻׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ, הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:
 מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב
 יהוה יאהדונה שבות עמו. יגל
 יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים

תִּנְעֶנּוּ בְּמִשְׁיַחִי, וְלִנְבִיאֵי אֶל־תִּרְעוּ:
 טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ, כָּל־מִטְהַר־
 לֶחֶם שָׁבַר: יז שְׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֹבֵד
 נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עֲנֵנוּ בְּכַבֵּל רִגְלוֹ רַגְלֵנוּ כִּי,
 בְּרוּל בָּאָה נַפְשׁוֹ: יט עַד־עַתָּה בְּאֶדְבָרֵנוּ,
 אִמְרַת יְהוָה יאהדונה צִרְפַּתְהוּ: כ שְׁלַח
 מַלְךְ וַיִּתִּירָהוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
 כא שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל כָּל־קִנְיָנוּ:
 כב לְאִסָּר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָּיו יַחֲכֵם:
 כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַעֲקֹב גַּר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עִמּוֹ מֵאֵד,
 וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרָיו: כה הִפָּךְ לָכֶם לִשְׂנֹא
 עִמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בַּעֲבָדָיו: כו שְׁלַח מִשָּׁה
 עֲבָדוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שְׁמוּ־בֶם
 דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:
 כח שְׁלַח חֶשֶׁד וַיַּחֲשֵׁד, וְלֹא־מָרוּ אֶת־
 דְּבָרוֹ דְּבָרָיו כִּי: כט הִפָּךְ אֶת־מִימֵיהֶם
 לְדָם, וַיִּמַּת אֶת־דָּגָתָם: ל שְׂרָץ אֲרָצָם
 צִפְרָדַעִים, בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר
 וַיָּבֵא עָרֵב, כְּנִיִּים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן
 גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֵד, אֲשֶׁ לְהָבוֹת בְּאֲרָצָם:
 לג וַיֵּךְ, גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם, וַיִּשְׁפֹּר עַץ
 גְּבוּלָם: לד אָמַר, וַיָּבֵא אֲרָבָה, וַיִּלַּק, וַאֲיִן
 מִסָּפֵר: לה וַיֵּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם,
 וַיֵּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר
 בְּאֲרָצָם, רֹאשִׁית לְכָל־אוֹנֵם: לז וַיּוֹצִיאֵם
 בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי־נִפְּל פַּחַדָּם
 עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסָּד, וַאֲשֶׁ
 לְהַאֲוִיר לְיָלָה: מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שְׁלֹו טְלוֹ
 כִּי, וְלַחֵם שְׂמִים יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צוּר,
 וַיַּזְכּוּ מַיִם, הִלְכּוּ בְּצִיּוֹת נְהַר: מב כִּי־זָכַר

לחשב במחשבותי שום מחשבת חוץ ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונה, רק לדבק במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. הטמ לפי אל עדותיך, ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה. תשועת יהוה יאהדונהי כהרף עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי, הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהוה יאהדונהי ולבקר בהיכלו, בלו אומר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

מיהוהי יאהדונהי מעולם בעת צרה: ויעזרם יהוה יאהדונהי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: רבנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת לעלא, לעלא מן כלא, ולית לעלא מנה, דלית מחשבה תפיסא כד כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש שתחתך חתירה דרך כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אוך, להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונה באמת, כפי רצון מבחר הברואים, לכלי

קריאת שמע על המטה

הבשורה הגדולה

היכלת להשתחרר באמת מהעברות תלויה בשני שלבים השלב הראשון זה הנתוק המוחלט לשבר ולנתץ כל קשר לטומאה משום שכמו שלמדונו חז"ל לא העכבר גנב אלא החור, אסור שיהיה חור מקום שבו נופלים, מהחור מהטומאה מוכרחים לברח להבין שזה האויב, השלב השני זה לתקן את החטאים באפן המושלם ביותר, משום שאדם פגם במקומות מסוימים בשמים ועד שהוא לא מתקן זאת יש לטומאה כוח לשלוט בו מאותם מקומות וכשעושה את התקונים שמובאים להלן, גורם לירידת התאוות וחסומת המחשבות, וההסתכלויות הממכרות.

שלב ההגנות: זוהר הקדוש

הגנה רוחנית, לקרא כל יום בבקר בקביעות ובכרצף כעשרים דקות זוהר הקדוש או אור החיים על התורה, זה נותן לאדם הגנות מהמזיקים שלא יוכלו לפתות

אותו לחטא, ויכול לעצר מידית את העברות, כדאי מאד גם מקנה כל יום שאז אין המזיקים יכולים להתקרב אליו, כמובן זה כמו אנטיבייטיקה מי שצער יוצא מיד מי שחטא הרבה, זה לוקח יותר זמן.

אדם שחטא בעבר

לפעמים אדם כבר מרגיש נקי וקדוש, אף באמת הוא לא תקן את חטאיו מלפני עשר ועשרים שנה, כיון שפך, יש רשות לטומאה מהעבר לגרם לו ולבניו נסיונות ונפילות, להביא לו הרהורים ומחשבות, להביא מולו מראי פריצות, ולגרם לו עצבויות ונפילות.

איך נמחלים העוונות

ישנם רבים שמחליטים לעצמם על סדר תשובה מעצמם או שהחליטו שתשובה שעשו ביום כפור מספיקה להם, ואינם מבינים שעל עוונות אלו תשובה ויום הכפורים תולים ויסורים מכפרים, ולמה לו לסבל יסורים במשך 70 שנה כל אחד לפי חטאיו, אמנם יש הרבה שלבים ורמות של כפרה כמו שכתוב בחדוה ואמת יכופר עון, וכולם מבינים שאם אחד עבר באשת איש ולאחר מכן עשה חסד ואסף כמה תפוזים מהכביש שאין זה כפרה מספיקה, והרבה מאמרים נאמרו בחז"ל שמכפרים, אבל לא על עוונות אלו ולכן גם למוד גמרא באפן הרגיל, או תשובה רגילה לא מועילה, והסבה האמתית משום שכתב האר"י הקדוש: כי עון זה פוגם עד או"א (שזה באצילות לעמת למוד תהלים שזה בעשיה וגמרא שזה בבריאה ולכן אין זה יכול לתקן במקום כל כך גבוה) אם כן צריכין אנו להוריד שפע (ע"י קריאת שמע שעל המיטה) מא"א הנק' דעת עליון החופף על או"א ומרב האור הגדול שהוא הנשפע משם אין יכולת אל הקלפות להתגבר ולקבל הארה ההיא כלל ועקר ואז הם מתים. עכ"ל.

פגם העינים הברית והמחשבה

זה משאיר את האדם עמוק בתוך הטומאה ללא יכולת שחרור, לכן במקום שאין איש, השתדלנו בכל הכח, למצוא את סדר התקון שיוציא את האדם מתחתית התהום והטומאה, וכניסו תחת כנפי השכינה, פאלו לא חטא מעולם, ללא הרהורים וללא נפילות נוספות. תקונים אלו נתן לקבלם ברחבי הארץ בטלפון: 077-222-2221 שלוחה 35.

בתחלת התקון הנשמה שלך יוצאת מבור הטומאה ועוברת לחזית שם מתקמת המלחמה האמתית, ויש לטומאה כוח ורשות לפתות ולהחטיא, ובשביל זה חייבים הגנה.

קריאת שמע

ואמנם כתב האר"י שעל ידי כוונת קריאת שמע נתקן האדם מאד מאד ממה שחטא. וכל המזיקים שנבראו על ידו נהרגים על ידי הקריאת שמע שעל המיטה המקוצר, שסדר האר"י הקדוש, עם הכוונות הנצרכות לפי הרש"ש להריגת הגופים הטמאים שנבראו על ידינו, ולהעלות את הנשמות לשכינה. ענין הקריאת שמע זו אינה פעולה פשוטה אלא פעולה שמסיעת לאדם בקשר לכל הגלגולים שלו וגם משפיע על כל האנשים שקשורים אליו בשרש הנשמה, לחזקם ולקרנם, שזה יכול להגיע לעשרות אלפי יהודים.

ענין קריאת שמע שעל המטה

אמר הכתוב, (במדבר כג) "לא ישכב עד יאכל טרף, ודם חללים ישתה". ופרש רש"י בשם חז"ל, "לא ישכב בלילה על מטתו, עד שהוא אוכל ומחבל כל מזיק הבא לטרפו. כיצד? קורא קריאת שמע ומפקיד רוחו ביד המקום". עד כאן לשונו. וכתב רבנו האריז"ל, כי בקריאת שמע יש כוונה לתקון ולכפר על עון הוצאת זרע לבטלה אשר הוא חמור מאד ומונע עליית הנשמה בלילה לאדוניה. ועל ידי כוונה זו נתקן האדם מאד מאד ממה שחטא. ואף על פי שיש תקון לחטא זה על ידי תעניות וסגופים, כמבאר בשער רוח הקדש (נדפס להלן), הנה התקון ההוא יועיל לנקות עונו שלא יפגס לגיהנם ושימחלו לו עונותיו אלו, אבל עדין צריך תקון אחר גדול וחזק ממנו לתקן ולהחיות אותם הטפות בעצמם שיצאו לבטלה ונכנסו בקלפה ולהחזירם אל הקדשה. ודע, שמי שעובר שאר עברות, מתלבשים בו מזיקים ונעשים קטגורים עליו. אבל המוציא שכבת זרע לבטלה, ענשו גדול לאין קץ, כי ממשיך אותה נשמה מעולם העליון ומוציאה אל קלפת נגה, ואז מתחבר בה כח מזיק אחד ונעשה בחינת גוף אחד אל אותה הנשמה. נמצא, שהמוציא זרע לבטלה גורם שאותם טפות של הנשמות שעתידות לצאת ממנו בבחינת בנים, שיתערבו בטמאה ויתלבשו בגופות הנעשות מצד הנחש ואשת זנונים שבקלפה, והחזיר הקדשה אל הטמאה והטוב אל הרע. וכדי לתקן עון זה צריך שימית אותם הגופות הטמאות המלבישים לאותם הנשמות, ועל ידי כן אותם הנשמות יברחו משם ויחזרו אל שרשם שבקדשה, ונמצא שצריך שתי כוונות, אחת להמית הגופות ההם, שנית להחזיר הנשמות ההם אל השכינה העליונה שיתקנו שם ויצירו כשאר כל הנשמות, ואחר כך יבאו בעולם הזה כשאר כל הנשמות.

גם יש עון אחר דומה לזה, והוא מי שמשמש מטתו ואינו שוהה עד שיצאו כל הטפות לגמרי, ומאותם שיורי הטפות היוצאות לבטלה, אף על פי שאינם ראויים להוליד, עם כל זה נבראים מהם גם כן מזיקים ומשחיתים רעים.

ודע, כי כמו שיוציאין מזיקין אלו מן האיש המוציא שכבת זרע לבטלה בלא אשה, כך האשה בוראה מזיקין בלא איש. וכתב בזהר הקדוש (פ' בלק) על הפסוק "לא ישכב

עד יאכל טרף" ובדרושי חז"ל בענין אותם אלפים ורכבות של מזיקין שהאדם ממת בכך לילה על ידי הקריאת שמע שעל המטה, וצריך האדם לכוון בקריאת שמע שאומר על מטתו לתקון עון זה, ולהמית כל אותם הגופות של המזיקין. ויש אדם שגדול כח כוונתו עד שיוכל להמית בכל לילה אלף ומאה ועשרים וחמשה מהם, ויש אדם שלא יוכל להמית אלא דבר יום ביומו, וכמספר הימים שחטא כך צריך ימים אחרים כנגדם לתקן עון זה. ויש בענין זה כמה פרטים, ואין כאן מקום להאריך זהו תרף דברי הקדוש האר"י ז"ל בספרו שער הפונות (דרוש ז' מדרושי הלילה). ומי ראה כזאת מי שמע כאלה ולא יחרד על נפשו העלובה, ומי יוכל לומר נקי אני מעון הקרי, ומכיון שאין הקדוש ברוך הוא בא בעלילה על בריותיו, נתן בידם היכלת לתקן ולהשיב הכל על מכונו על ידי קריאת שמע שעל המטה. ואם זלזל אדם בתקונו ולא קרא קריאת שמע על מטתו, לא על ה' תלונותיו כי אם על עצמו שגורם לעצמו סבל כל יכפר.

וכבר רמזו כל ענין זה חז"ל בתלמוד, אשר כידוע שכל סודות הנשמות והעולמות רמוזים בדבריהם הקדושים. ואמרו שהישן ללא קריאת שמע נחשב כישן על מטת גויה (ברכות ח.). וכונתם, שפשם שהישן עם הגויה נפשה קשורה בו ככלב (סוטה ג.) ולאחר מותו יבא בגלגול כלב (שער רוח הקודש תיקון כ), כן הישן ללא קריאת שמע, לאחר מותו קשורים בו אותם הטפות שהפכו למזיקין, וטורדים אותו בכף הקלע קשה ומר באמרם אבינו אתה, ואין קץ לסבלו עד שימותו אותם גופים.

ועל כן, החי יתן אל לבו, ימהר יחיש מעשהו לומר קריאת שמע שעל המטה בכונה מרבה, ואפלו מי שלא זכה לבא בסוד ה' ולכונן כונות יחוד המדות העליונות, ילמד כונה זו שקל להבינה. ועל כל פנים יכון להמית כל אותם מזיקין ולהשיב כל הניצוצות לשרשם במקום הקדש, וה' הטוב "רחמנא לבא בעי", ואחר כונת האדם הולכים הדברים. והוא רחום יכפר וישיב בנים לגבולם בסוד השמות "חיל בלע ויקאנו (חב"ו) מבטנו ירישנו אל", "בזרועו יקבץ טלאים" (בי"ט), אמן כן יהי רצון.

סדר קריאת שמע שעל המטה

רבוננו של עולם, הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי או שחטא כנגדי. בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי. בין באונם בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בדבור בין במעשה. בין בגלגול זה בין בגלגול אחר לכל בר ישראל. ולא יענש שום אדם בסבתי. יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורים

וְחֹלָאִים רָעִים: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה יֵאֱהַדּוֹנֵהוּ
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יוֹדֵעַ פִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ, וְלֹא בֵּינַת אָדָם לָנוּ, וְאִין
אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים צְרוּפֵי שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְכוֹנֵת כָּל קְרִיאַת שְׁמַע
כְּפִי זְמַנָּה, וְכוֹנֵת כָּל מַעֲשֵׂה הַמְּצוּוֹת בְּכָל הַיְחֻדִּים וְזוּגְגֵי מַדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת הָרְאוּיּוֹת לָבֵא עַל יְדֵיהֶם. לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהַדּוֹנֵהוּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים קִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת, שֶׁתִּגְבִּיר רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַפְּשׁוּטִים עֲלֵינוּ אֲנַחְנוּ עֶבְדֶיךָ
עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וַיְהִי חָשׁוּב וַיִּמְרוּצֵה לְפָנֶיךָ
קְרִיאַת פְּרִשְׁת שְׁמַע, וּפְרִשְׁת וְהָיָה אִם שְׁמַע, וּפְרִשְׁת וַיֹּאמֶר, שְׁאֲנֹכִי
אוֹמֵר עִתָּה טָרָם הַשָּׁנָה, וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ כּוֹנֵתִי בְּכָל צְרוּפֵי שְׁמוֹת
הַקְּדוּשׁ הָעוֹלָם מִתּוֹכָם, וּבְכָל הַיְחֻדִּים וְזוּגְגֵי מַדּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הָרְאוּיּוֹת
לָבֵא עַל יְדֵיהֶם, וּבִכְחַת קְרִיאַת פְּרִשְׁיּוֹת אֵלֹו יִתְקַן הַפֶּגֶם אֲשֶׁר פָּגַמְתִּי
בְּעוֹזְנוֹתֵי, וְאֵל יְהִי עוֹזְנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵנוּ לְבִינְךָ, וּבִרְבַּח רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ
תִּכְוֶנֶן אֶת לְבַבְנוּ לְיִרְאַתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ וְתִקְשִׁיב אֲזַנְךָ לְדַבְּרֵנוּ אֱלֹהֵי, וְאֵל יַעֲקֹב
שׁוֹם חֲטָא וְעוֹן וְהִרְהוֹר רַע, אֶת הַמְּצוּה הַזֹּאת, וְתַעֲלֶה לְרָצוֹן כְּרִיחַ נִיחַח
לְפָנֶיךָ, וַיְהִי נֵעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

כָּל מִה שֶׁבְּסוּגְרִים לֹא יֹאמֵר אֵלָא יְכוּן בְּדַעְתּוֹ.

לְשֵׁם יְחֻד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ (יֵאֱהַדּוֹנֵהוּ) בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ (יֵאֱהַדּוֹנֵהוּ)
וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ (אֵיִהֵיהֵהוּ) לְיִחְדָּא שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יְהוָה)
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וּבְשֵׁם כָּל הַנְּפֻשׁוֹת וְהַרוּחֹת וְהַנְּשָׁמוֹת הַמְּתִיחִסִּים אֵל
שָׂרֵשׁ נַפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנַשְׁמַתָּנוּ וּמִלְּבוּשֵׁיהֶם שְׁמִפְלָלוֹת אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה,
יְצִירָה, עֲשִׂיָה. וּמִכָּל פְּרִטֵי אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, דְּכָל פְּרָצוּף
וּסְפִירָה, הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא לְקָרוֹת פְּרִשְׁיּוֹת שְׁמַע, וְהָיָה אִם שְׁמַע, וַיֹּאמֶר,

שְׁתַּקְנֵנוּ לָנוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל לְאִמְרָם עַל הַמַּטֵּה קֶדֶם הַשָּׁנָה. וְהִנְנִי מְכוּן
 בְּקִרְיַאת פְּרָשִׁיּוֹת אֵלּוּ לְדַעַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְלְדַעַת רַבִּי אֶלְעָזָר
 בֶּנוֹ, וְלְדַעַת רַבֵּנוּ יִצְחָק לְרִיאֵי אֲשַׁכְנְזֵי זְכוּתָם יָגֵן עָלֵינוּ. וַיְהִי גַעַם אֲדָנָי
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ. יְהִי לְרָצוֹן
 אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהּ צוּרֵי וְגֵאֲלֵי.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּפִיל חֲבָלֵי
 שָׁנָה עַל עֵינַי וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפֵי וּמֵאִיר לְאִישׁוֹן בַּת
 עֵינַי. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהּ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתְּשַׁכְּבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וְתֵן
 חֶלְקִי בְּתוֹרַתְךָ, וְתַרְגְּלֵנִי לְדַבֵּר מִצְוָה וְאֵל תַּרְגְּלֵנִי לְדַבֵּר
 עֲבָרָה. וְאֵל תְּבִיאֵנִי לְיָדֵי חֵטָא וְלֹא לְיָדֵי נִסְיוֹן וְלֹא לְיָדֵי בַּזְיוֹן.
 וַיִּשְׁלוּט בִּי יֵצֵר הַטּוֹב וְאֵל יִשְׁלוּט בִּי יֵצֵר הָרָע. וְתַצִּילֵנִי מֵיֵצֵר
 הָרָע וּמִחֲלָאִים רָעִים. וְאֵל יְבַהִילֵנִי חֲלוּמוֹת רָעִים וְהַרְהוּרִים
 רָעִים וְתֵהָא מִפְּתֵי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמּוֹת.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהּ הַמֵּאִיר לְעוֹלָם כָּלֹּ בְּכַבּוּדֹו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדְנֵהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּכַח סִגְלַת
 קְרִיאת פְּסוּק רֵאשׁוֹן שֶׁל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּפְסוּק "בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד" הַמְּחַבֵּר עִמּוֹ שְׁאֵקְרָאִם לְפָנֶיךָ, שֶׁיִּרְדַּ שְׁפַע גְּדוֹל לְכָל
 שְׁמוֹת וּסְפִירוֹת וּפְרָצוּפֵי הַקֹּדֶשׁ הַנֶּעֱשִׂים עַל יְדֵי כּוֹנֵנֹת פְּסוּקִים אֱלֹהֵי,
 וַיִּתְיַחֲדוּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּיהּ בִּיחּוּדָא שְׁלִים, וַיִּמְשֵׁךְ מִיסוּד
 דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּיהּ רַבּוּעַ הַגּוֹי"ה פְּשׁוּטָה וְרַבּוּעַ כּ"ן לְכוּנֵן וּלְתַקֵּן
 אֶת הַכְּלֵי דְמִין נוֹקְבִין שְׁלֵהּ. וַיִּמְשֵׁךְ שְׁפַע וְהָאֵרָה גְּדוּלָה מֵהַרִּי"ו הָעֲלִיּוֹן
 שֶׁהוּא שְׁלֹשׁ הַיּוֹ"ת דְּיוֹדִין (י"ד ה"י ו"ו ה"י י"ד ה"י ו"ו ה"י) שֶׁהֵם
 בְּגִימַטְרִיא "וְחֶרֶב", לְעַקֵּר וּלְשַׁבֵּר וּלְהַשְׁמִיד אֶת הַחֶרֶב הָעֲלִיּוֹן שֶׁל

הקלפה החותך וקוצץ את הנשמות הקדושות, וירד הארה מהרי"ו
התחתון שהוא רבוע הוי"ה פשוט (י, י"ה, י"ו, י"ז, י"ח) ורבע ב"ן (י"ד, י"ה, י"ו, י"ז, י"ח) ה"ה ו"ו, י"ד
ה"ה ו"ו, י"ד ה"ה ו"ו ה"ה) להרג את הכלב שהוא בגמטריא ב"ן שפגגד יסוד
דשכינתא קדישא, ולהוריד הארה גדולה מהרי"ו העליון והתחתון,
להשמיד ולהרג ולאבד את כל הגופים הטמאים של הקלפות
והמשחיתים, ילדי פשע, זרע שקר, אשר בחטאתינו בנים גדלנו ורוממנו,
גבול הרשעה שנעשו גופים לניצוצות הקדש, הן בהשחית זרענו ארצה,
הן באשר לא שהינו על הפמן. אנא יהוה, חגר חרבוך וכאריה תשאג
לעמתם ותוציא בלעם מפיהם, והשג תשיג והצל תציל, ואל ידח ממנו
נדח, והגופות ההם תזרם ורוח תשאם והיו כלא היו. "יהיו כמוץ לפני
רוח, ומלאך יהוה דוחה". וכל הטפות והנשמות וניצוצי הקדשה שבהם,
יעלו עם נפשי ורוחי ונשמתו בתוך יסוד דשכינתא קדישא להעלות שם
מזן נוקבין ולהתעבר מהם ולהביאם אל העולם הזה.

ובסגלת רמ"ח תבות שבקריאת שמע שאקרא, יתקנו רמ"ח אברי זעיר
אנפין ונוקבה, ויתקנו ויעשו רמ"ח אברים לכל הנשמות דכל
נשמה ונשמה מנשמות הקרי והשכבת זרע לבטלה שיצאו ממני ומכל
עמך בית ישראל, שיעלו לתוך אותם ד"לעולם" שבתוך יסוד דשכינתא
קדישא. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה
ידינו פוננהו.

שמע ישראל יהוה יהוה יאהדונהי **אלהינו יהוה** יאהדונהי **אחד:**

ואומר בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

מי שיכול לכונן פונות אלו בהבנה ובמשבה בלבד, תבא עליו ברכה, ומי שאינו יכול, ימשיך
"ואתבת".

יכונן להמשיך הארה גדולה מן הרי"ו העליון שהוא ג' ע"ב שביסוד דאמא (י"ד ה"י ו"ו ה"י, י"ד ה"י
ו"ו ה"י, י"ד ה"י ו"ו ה"י) ששם בגי' חרב"ו, לתברו ליסוד דנוקבא, ועל ידי זה יכונן לעקר ולשבר
את הקרב העליון דקלפה הקוצץ והחותך את הנשמות הקדושות.

גם יכנו להוריד הארה מר"ו התחתון שהוא רבוע הונ"ה ורבוע ב"ן שביסוד דנוקבא (י, י"ה, י"ו, יה"ו, י"ד, י"ד ה"ה, י"ד ה"ה ו"ו, י"ד ה"ה ו"ו) להרג את הקלב דקלפה שפנגד יסוד דנוקבא דז"א.

גם יכנו להוריד הארה משתי תרבות, עליון ותחתון, (י"ד ה"י ו"ו ה"י, י"ד ה"י ו"ו ה"י, י"ד ה"י ו"ו ה"י) ה"י, י"ה, יה"ו, יהו"ה. י"ד ה"ה, י"ד ה"ה ו"ו, י"ד ה"ה ו"ו ה"ה) להשמיד להרג ולאבד את כל הגופים הטמאים של הקלפות שנעשו לבושים אל הנשמות דקדושה של השכבת זרע שלו ושל כל ישראל, ולהעלות הטפות האלו עם נפשו ורוחו ונשמתו אל תוך אותם של תיבת "לעולם" שהוא הכלי שבתוך היסוד דנוק' דזעיר אנפין דקדושה, ולהמשיכם לשלשת כלי היסוד דרחל, (שי"ן דל"ת יו"ד. שד"י. ש, ש"ד, שד"י) ובו יצטירו בארבעים יום דיצירת הנלד מנגן ש של "לעולם".

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה יְהוּדָהי אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לְבַבְךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ וּבְכֹל

מְאֹדָּה: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם

עַל לְבַבְךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָה וּדְבַרְתָּ בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ

וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ

וְהָיוּ לְטוֹטַפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם

הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה יְהוּדָהי אֱלֹהֵיכֶם (יבטא היטב את העי"ן)

וּלְעֲבֹדוֹ בְּכֹל לְבַבְכֶם וּבְכֹל נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטֶּר אֲרֻצְכֶם

בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי

עֵשֶׂב בְּשֹׁדֶךָ לְבַהֲמֹתְךָ וְאֹכֵלֹת וְשִׁבְעֵת: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן

יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם

לָהֶם: וְחָרָה אַף יְהוָה יְהוּדָהי בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא

יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וְאַבְדֶּתֶם מְהֵרָה

מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה יְהוּדָהי נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת

דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת

עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטַפֹּת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ

וּבְקוֹמָךְ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ
 יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר (יבטא היטב את העי"ן) נִשְׁבַּע
 יְהוָה יֵאֱהוֹנֶהי לְאַבְתִּיכֶם לְתַת לָהֶם כַּיְמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאֱהוֹנֶהי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנּוּ
 עַל צִיצֵת הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֵת כָּל מִצְוֹת יְהוָה יֵאֱהוֹנֶהי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ
 אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן
 תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֵת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
 יְהוָה יֵאֱהוֹנֶהי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה יֵאֱהוֹנֶהי אֱלֹהֵיכֶם:
 יְהוָה יֵאֱהוֹנֶהי אֱלֹהֵיכֶם אֱמַת.

יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד. יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבוֹתֶם: רוּמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם (ר"ת באר).
 וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם:

הִנֵּה מִפְתּוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה (ר"ת מה"ש) שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֵרֵי יִשְׂרָאֵל:
 כָּלֶם אַחְזִי חָרַב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרְכוּ מִפְּחַד בְּלִילוֹת:
 הִנֵּה מִפְתּוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה (ר"ת מה"ש) שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֵרֵי יִשְׂרָאֵל:
 כָּלֶם אַחְזִי חָרַב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרְכוּ מִפְּחַד בְּלִילוֹת:
 הִנֵּה מִפְתּוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה (ר"ת מה"ש) שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֵרֵי יִשְׂרָאֵל:
 כָּלֶם אַחְזִי חָרַב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל יָרְכוּ מִפְּחַד בְּלִילוֹת:
 יְבָרְכֶךָ יְהוָה יֵאֱהוֹנֶהי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה יֵאֱהוֹנֶהי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא
 יְהוָה יֵאֱהוֹנֶהי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ, שֶׁכָּל הַנְּשֻׁמוֹת וְנִצּוּצֵי
 הַקְּדוּשָׁה שֶׁבְּאֵילָן הַטְּמֵא, יִפְרְדּוּ מִמֶּנּוּ וַיַּעֲלוּ לְיִסּוּד דְּזַעִיר אֲנָפִין, וּמִשָּׁם

יִנְתְּנוּ לַיְסוֹד דְּשִׁכְנֵינָתָא קְדִישָׁא, וְהָאֵילָן הַטְּמֵא הֵהוּא תַעֲקַר וּתְשַׁבֵּר, גּוֹדוּ אֵילָנָא וּקְצִיצוּ עֲנֻפוֹהִי, וְכָל הַגּוֹפִים הַטְּמֵאִים שֶׁל הַקְּלָפוֹת, שֶׁנֶּהְרְגוּ בְּקִרְיַאת שְׁמַע הַזֶּה, לֹא תִהְיֶה לָהֶם עוֹד תְּקוּמָה. וְכֻלָּם כָּרְנַע יֵאָבְדוּ וַיְהִיו כְּלָם פְּגָרִים מֵתִים לְבַל יִגְשׂוּ עוֹד אֶל אוֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מֵהֶם, וְלֹא יִתְאַחֲזוּ עוֹד בָּהֶם. וַיִּנְחוּם לְעֹלוֹת אֶל הַקְּדוּשָׁה, כַּמְשַׁפֵּט הָרֵאשׁוֹן, מִנְקוֹת מְכַל רָע.

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן בְּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן: אִמֵּר לַיהוָה מַחְסֵי וּמְצוֹדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפַּח יְקוּשׁ מִדְּבַר הַזּוֹת: בְּאַבְרָתּוֹ | יִסֹּף לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחֲסֶה צְנֵה וְסַחֲרָה אִמְתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לְיֵלָה מַחֲץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יֵהֱלֶךְ מִקְטֵב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצְדָּךְ | אֶלְךָ וּרְבִבָה מִימִינְךָ אֶלְיָךְ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וּשְׁלֹמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה יִאֲהֹנֶהי מַחְסֵי.

בְּיָמִים שְׂאִין אוֹמְרִים וַיְדוּי יִדְלַג עַד אֲנָא בְּכַח (לְקַמּוּ דָּךְ)

אֲנָא יְהוָה יִאֲהֹנֶהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֵא לְפָנֶיךָ תִּפְלֹתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וּקְשֵׁי עֲרָף לֹאֲמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה יִאֲהֹנֶהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ. אֲבָל חֲטָאנוּ. עֹוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנִשֵׁי בֵיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דִּבְרַנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טַפְלָנוּ שָׁקֵר וּמְרָמָה. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כּוֹזְבֵנוּ. כְּעַסְנוּ. לְצַנוּ. מְרַדְנוּ. מְרִינוּ דְּבַרְיָךְ. נֹאצְנוּ. נֹאפְנוּ. סָרְרֵנוּ. עֹוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. פְּגַמְנוּ. צָרְרֵנוּ. צַעֲרֵנוּ אָב וְאִם. קִשְׁיֵנוּ עֲרָף. רִשְׁעֵנוּ. שְׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוֶה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אִמַּת עָשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמָה נִסְפַּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא הַנְּסַתְרוֹת וְהַנְּגֹלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי. אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בְטֵן, רוֹאֶה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵינְךָ דּוֹבֵר נְעֻלָּם מִמֶּךָ. וְאֵינְךָ נִסְתֵּר מִמֶּנְךָ עֵינֶיךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִאֲהֹנֶהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אבותינו, שתמחול לנו את כל חטאתינו, ותכפר לנו את כל עונותינו,
ותמחול ותסלח לכל פשעינו.

יהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהי ואלהי אבותי שאם חטאתי עויתי
פשעתי לפניך ופגמתי באות יו"ד של שמך הגדול הו"ה, וגם
בטלתי מצות קריאת שמע התלויה בה, וגם פגמתי באות א' של אדני,
ונתחייבתי בדיןך הצדק סקילה או פיוצא בו, הריני מקבל עלי סקילה.
ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא נחשב לפניך
כאלו נסקלתי על ידי אות א' של השם אדני בבית דין הגדול
שפירושלים. ותשוב אות ה' אחרונה של הו"ה שהיא המלכות
להתעורר, ותעלה אל אות ו' של הו"ה. ושניהם יעלו למין נוקבין אל
אותיות י"ה, שהם אבא ואמא, ויתיחדו ביחודא שלים (ה הו ית). ותשוב
ותיחד שלשה אותיות ראשונות של שלשת שמותיך הקדושים (יהוה אהיה
אדני יא"א) ושם קדשך במלוי יודין (יוד הי ויו הי) יאיר ברצונך בעולם האצילות
ואל יהי מונע:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שאם חטאתי עויתי
פשעתי לפניך ופגמתי באות ה' ראשונה של שמך הגדול הו"ה וגם
בטלתי מצות הנחת תפלין התלויה בה, וגם פגמתי באות ד' של אדני,
ונתחייבתי בדיןך הצדק שרפה או פיוצא בה, הריני מקבל עלי שרפה. ויהי
רצון מלפניך יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא נחשב לפניך כאלו
נשרפתי על ידי אות ד' של השם אדני בבית דין הגדול שפירושלים.
וישובו ויתיחדו י"ה דהו"ה, שהם אבא ואמא, ביחודא שלים. ותעלה אות
ה' אחרונה של שם הו"ה, שהיא מלכות, אל אות ו' דהו"ה. ושניהם יעלו
למין נוקבין לאבא ואמא. ותשוב אות ה' ראשונה דהו"ה, שהיא אמא,
להתחבר עם אות ו' דהו"ה (יה הו הו) ותשוב ותיחד שלשה אותיות שניות
של שלשת שמותיך הקדושים (יהוה אהיה אדני הה"ד) ושם קדשך במלוי שלשה
יודין ואלף (יוד הי ואו הי) יאיר ברצונך בעולם הבריאה ואל יהי מונע:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂאֵם חֲטָאתֵי עוֹיְתֵי פִשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ו' שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַיּוֹי"ה, וְגַם בְּפִטְלֵי מִצְוֹת צִיצִית הַתְּלוּיָה בָּהֶן, וְגַם פְּגַמְתִּי בְּאוֹת נ' שֶׁל שִׁמְךָ אֲדֹנָי, וְנִתְחַיְבֵתִי לְפָנֶיךָ בְּדִינְךָ הַצָּדֵק הַרְגֵּ אוֹ פִּיּוּצָא בּוֹ, הַרִינִי מִקַּבֵּל עָלַי הַרְגֵּ. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיֵהָא נַחֲשָׁב לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ נְהַרְגֵתִי עַל יְדֵי אוֹת נ' שֶׁל אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁפִירוּשָׁלַיִם, וַיֵּשׁוּבוּ וַיִּתְחַבְּרוּ י"ה דְּהַיּוֹי"ה, שְׂהֵם אָבָא וְאִמָּא, עִם אוֹת ו' דְּהַיּוֹי"ה שֶׁהוּא זְעִיר אַנְפִּין, לְהִיּוֹת עָלָיו לְאוֹר מִקִּיפֵי. וְאוֹת ו' דְּהַיּוֹי"ה יֵשׁוּב לְהִתְחַבֵּר עִם ה' אַחֲרוֹנָה דְּהַיּוֹי"ה שֶׁהוּא מְלָכוּת, לְתַת לָהּ אֶת אוֹר הַמִּקִּיפֵי (יְהוּ וְהֵ). וְתֵשׁוּב וּתִיחַד שְׁלֵשָׁה אוֹתִיּוֹת שְׁלִישִׁיּוֹת שֶׁל שְׁלֵשֶׁת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים (יְהוָה אֱהִיָּה אֲדֹנָי, וַי"ן) וְשֵׁם קְדֻשָּׁךְ בְּמַלְוֵי אֲלָפִין (יִד הָא וְאוּ הָא) וְאִיר בְּרָצוֹנְךָ בְּעוֹלָם הַיְצִירָה וְאֵל יְהִי מוֹנֵעַ:

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂאֵם חֲטָאתֵי עוֹיְתֵי וּפִשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּפְגַמְתִּי בְּאוֹת ה' אַחֲרוֹנָה שְׁבִשְׁמְךָ הַגָּדוֹל הַיּוֹי"ה, וְגַם בְּפִטְלֵי מִצְוֹת הַתְּפִלָּה הַתְּלוּיָה בָּהֶן, וְגַם פְּגַמְתִּי בְּאוֹת י' שֶׁל אֲדֹנָי, וְנִתְחַיְבֵתִי בְּדִינְךָ הַצָּדֵק חֲנֹק אוֹ פִּיּוּצָא בּוֹ, הַרִינִי מִקַּבֵּל עָלַי חֲנֹק. וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיֵהָא נַחֲשָׁב לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ נַחְנֵקְתִי עַל יְדֵי אוֹת י' שֶׁל אֲדֹנָי בְּבֵית דִּין הַגָּדוֹל שְׁפִירוּשָׁלַיִם. וְתֵשׁוּב אוֹת ו' דְּהַיּוֹי"ה לְעֵלוֹת וּלְהִתְחַבֵּר עִם אוֹת ה' רֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַיּוֹי"ה, שֶׁהוּא אִמָּא, וְשִׁנְיָהֶם יַעֲלוּ אֶל אוֹת י' דְּהַיּוֹי"ה, שֶׁהוּא אָבָא, וְאוֹת ה' אַחֲרוֹנָה דְּהַיּוֹי"ה, שֶׁהוּא הַמְּלָכוּת תַּעֲלֶה עִמָּהֶם, (וַי"ה וְהֵי הוֹי"ה). וְתֵשׁוּב וּתִיחַד שְׁלֵשָׁה אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹנוֹת שֶׁל שְׁלֵשָׁה שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, (יְהוָה אֱהִיָּה אֲדֹנָי, הַי"ן) וְשֵׁם קְדֻשָּׁךְ בְּמַלְוֵי הַיּוֹי"ן (יִד הָא וְהָא) וְאִיר בְּרָצוֹנְךָ בְּעוֹלָם הַעֲשִׂיָּה וְאֵל יְהִי מוֹנֵעַ:

וְעַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים שֶׁנַּחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטְלוּ אַרְבַּע מֵתוֹת בֵּית דִּין. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיֵהָא נַחֲשָׁב

לְפָנֶיךָ קִבְּלָהּ זוּ וּמְסִירָהּ זוּ וְשִׁקְבַּלְתִּי וּמְסַרְתִּי אֶת עַצְמִי לְקַבֵּל אַרְבַּע מֵתוֹת
 בֵּית דִּין, כְּאֵלוֹ נַעֲשׂוּ בִּי בְּפֶעַל בְּבֵית הַדִּין הַגָּדוֹל שְׁבִירוֹשָׁלַיִם, לְכַפֵּר עַל
 כָּל עֲוֹנוֹתַי וּלְתַקֵּן כָּל הָעוֹלָמוֹת שֶׁפָּגַמְתִּי בָהֶם: (יֵאָדָה הַדְּוָנָה) וּבְכֵן בְּכַח
 סִגְלַת אֲמִירַת הַיְדוּדֵי הַזֶּה, יִחְזְרוּ לָרֹדֶת וּלְהַתְגַּלּוֹת הַחֲסָדִים הַמְּגֻלִּים שֶׁעָלוּ
 וְנִתְכַּסּוּ מִחַמַּת עֲוֹנוֹתַי, וְיִתְפָּרְדּוּ הַקְּלָפוֹת מִנַּפְשִׁי וְאֵל יַעֲכְבוּ אוֹתָהּ
 מִלְעֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת פְּנֵיךָ.

אַחֵר כֶּךָ יֹאמֶר אֲנִי בְּכַח כּוֹלוֹ כֹּל לַיְלָה. וְאַחֵר שֶׁגָּמַר אוֹתוֹ יֹאמֶר שְׁלֵשׁ
 פְּעָמִים הַשׁוּרָה הַרְאוּיָה לְאוֹתָהּ לַיְלָה.

ליל א אֲנִי בְּכַח. גְּדַלְתִּי יְמִינֶךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה. (אב"ג ית"ז)

ליל ב קִבְּלֵ רִנָּת. עֲמֶךָ שֶׁגִּבְנוּ. מְהַרְנוּ נוֹרָא. (קר"ע שט"ו)

ליל ג נָא גְבוּר. דוֹרְשֵׁי יְחוּדֶךָ. כְּכַבַּת שְׁמֵרִם. (נג"ד יכ"ש)

ליל ד בְּרַכְּם מְהַרֵּם. רַחֲמֵי צְדָקְתֶךָ. תָּמִיד גְּמֻלָּם. (בט"ד צת"ג)

ליל ה חֲסִין קְדוֹשׁ. בְּרוּב מוֹבָד. נִהַל עֲדַתֶךָ. (חק"ב טנ"ע)

ליל ו יְחִיד גֵּאָה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתֶךָ. (יג"ל פז"ק)

ליל ז שְׁוֹעַתְנוּ קִבְּל. וְשִׁמְעַ עֲעַקְתְּנוּ. יוֹדַעַ תְּעִלּוּמוֹת. (שק"ו צי"ת)

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

גָּד גְּדוּד יְגוּדְנוּ וְהוּא יְגַד עֲקֵב יְגוּד וְהוּא יְגוּדְנוּ גְדוּד גָּד: אִם תִּשְׁכַּב
 לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבַּת וְעִרְבָה שְׁנַתֶךָ: לִישׁוּעַתֶךָ קוֹיִתִי יְהוָה: לִישׁוּעַתֶךָ
 יְהוָה קוֹיִתִי: קוֹיִתִי יְהוָה לִישׁוּעַתֶךָ: קוֹיִתִי לִישׁוּעַתֶךָ יְהוָה: יְהוָה לִישׁוּעַתֶךָ
 קוֹיִתִי: יְהוָה קוֹיִתִי לִישׁוּעַתֶךָ: אֲתָה סֵתֵר לִי מִצַּר תִּצְרְנֵי רְנִי פִלַּט תְּסוּבְּכֵנִי
 סֵלָה: סֵלָה תְּסוּבְּכֵנִי פִלַּט רְנִי תִצְרְנֵי מִצַּר לִי סֵתֵר אֲתָה: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
 חַיִּים שִׁבְעַ שְׁמָחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נִצַּח:

אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן. כִּי עַת לְחַנְּנָה כִּי בָא מוֹעֵד: בִּידֶךָ אֲפָקִיד רוּחִי
 (ר"ת בא"ר) פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה (ר"ת פא"י) אֵל אֲמַת.

מִזֶּן אִם יִרְאֶה וְרִמַּח בְּאַרְבָּעִים אֶלְפֵי בִישְׂרָאֵל.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁבַכַּח סִגְלַת שֵׁם (פס"ו) הַיּוֹצֵא מִרְאשֵׁי תְבוֹת פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה, שֶׁתְּפַדֶּה אֶת בְּרִיתִי בְרִית קֹדֶשׁ מִבֵּין הַקְּלָפוֹת בְּכַח סִגְלַת שְׁלֹשָׁה שְׁמוֹת א"ל א"ל א"ל הָעוֹלָיִם כְּמִסְפָּר מִגֹּן, וּבְכַח סִגְלַת מִגֹּן וַיִּרְאֶה וְרִמַּח תִּהְרַג וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִכְלֵם אֶת כָּל הַגּוֹפִים הַטְּמֵאִים שֶׁל הַקְּלָפוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ עַל יְדֵי אֵךְ פְּדָה תְּפַדֶּה אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁבְּתוֹכָן, וְתַחְזִירֵם לְקִדְשָׁה כְּמִשְׁפֵּט הָרֵאשׁוֹן מִנְקוֹת מִכָּל רַע, וַיֵּאִירוּ אוֹתֵיזוֹת הַקֹּדֶשׁ הָעוֹלָיִם כְּמִסְפָּר א"ל וַיְהִיו לְמֵאוֹרוֹת אֶחָד וְעֶשְׂרִים שְׁמוֹת אֱהִי"ה הָעוֹלָיִם כְּמִסְפָּר אֲמַת.

יְכוֹן בְּעֶשְׂרִים וְאַחַד שְׁמוֹת אֱהִי"ה. וְלֹא יוֹצִיאֵם בְּפָה.

אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה
 אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה
 אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה

אַחַר כֵּךְ יְכוֹן בְּשֵׁם זֶה לְקַרֵּעַ כַּח הַשָּׁטָן שֶׁלֹּא יִטְמָאֵהוּ בְּקָרִי, חֵס וְשְׁלוֹם.

קִרְעַ שְׁטָן

אַחַר כֵּךְ יְכוֹן בְּשֵׁם אֱלוֹהַּ וַיֹּאמֶר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּפָרֵם כְּנִפְיָךְ עַל נַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, בְּעֵלּוֹתָם לְהִרְאוֹת אֶת פְּנֵיךָ, לְהַעֲלוֹתָם וּלְהַסְתִּירָם וּלְהַעֲלִימָם מִן הַחַיִּצוֹנִים בְּשִׁמְךָ הַקְּדוֹשׁ שֵׁם אֱלוֹהַּ וַיֵּאִיר שֵׁם זֶה בְּכָל צְרוּפָיו וּמְלוֹאָיו וּמִסְפָּרָיו. וַיַּעֲלוּ נַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, אֶל יְסוֹד דִּשְׁכִּינְתָּא קְדִישָׁא נוֹקְבָא דְזַעִיר אַנְפִּין לְעוֹרֵר שֵׁם מִין נוֹקְבִין וּלְקַבֵּל שֵׁם מִים דְּכוּרִין, וְתַעֲשֶׂה בְּאֵר מִים נוֹבְעִים.

בְּרֵאשׁ חֲדָשׁ יוֹסִיף ב' פְּסוּקִים אֵלּוּ:

וְגַם הַפְּהַגִּים הַנִּגְנָשִׁים אֶל יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶּן יִפְרֹץ בָּם: וּבְגִי דֵן חֲשִׁים:

(יְכוֹן שֶׁבַכַּח פְּסוּקִים אֵלּוּ יַעֲלוּ נִיצוּצוֹת הַקִּדְשָׁה מִקְּלַפַּת הַנֶּחֱשׁ אֶל הַיְסוֹד הַנִּקְרָא "חִי")

סִיִּם קְרִיאַת שְׁמַע בְּכָל לֵילָה בְּפְסוּקֵי זֶה:

תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב.

תקונא תליסר

וּאִמְצַעִיתָא דָּאֵת י', וְאִינוּן רְמִיזוּן בְּשֵׁמָא סְתִימָא דְאִיהוּ יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, בְּאֵלִין תְּלַת שְׁבַח דְדוּד מְלָכָא לְבֵרְתָא דְמְלָכָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים קכא א) שִׁיר לְמַעְלוֹת, ל' מַעְלוֹת אִינוּן וְדָאֵי, אִינוּן תְּלַתִּין דְרִגְוִין, דְּבַהוּן בְּרֵתָא סְלָקָא לְגַבֵּי אָבָא.

א שיר, לַמַּעְלוֹת: אִשָּׁא עֵינֵי, אֶל-הַהָרִים מֵאֵין, יָבֵא עֲזָרִי.

בְּחֻמְשׁ נִימִין דְּכַנּוּר, דְּאִינוּן חֻמְשׁ אֲזַכְרוֹת דְּאֲדָכִיר חֻמְשׁ זְמַנִּין יְהו"ה בְּהָאֵי מְזֻמּוֹר, חֵד עֲזָרִי מַעַם יי', ב' יי' שְׁמֵרָךְ, ג' יי' צְלָךְ, ד' יי' יִשְׁמְרָךְ מִכָּל רָע, ה' יי' יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֲךָ, וּבַהוּן מְלָכָא אָמַר לְגַבֵּי כְּלָה, צַהֲלֵי קוֹלְךָ בֵּת גְּלִילִים (ישעיהו י ל), בֵּת עֲשֶׂרָה גְּלִילִים, דְּסְלִיק בְּהוּן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, בְּעֲשֶׂרָה מֵינֵי נְגוּנִין.

וּבְאַרְבַּע חִיּוֹן דְּסְלִיק יְהו"ה, בְּשִׁיר פְּשׁוּט, כְּפּוֹל, מְשׁוּלָשׁ, מְרוּבַע, דְּאִיהוּ יְהו"ה, דְּקוֹלוֹ סְלָקָא כְּגַלֵּי יִמָּא, וְגַלֵּי יִמָּא דְלַעֲיָלָא אִינוּן עֲשֶׂרָה גְּלִילִין, וְעַלִּיהוּ אֲתָמַר (שיר ה יד) יָדִיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בְּתַרְשִׁישׁ, בְּתַרְיִן דְּרוּעִין דְּבֵרְתָא.

וּבַהוּן שִׁית פְּרָקִין, וְאִינוּן שִׁית דְּרִגְוִין דְּכְרִסְיָא, שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכַסָּא, וְכַד סְלִיק ו' בְּהוּן, יִתְעַרוּן לְגַבִּיהַ לְקַבְּלָא לִיהַ שְׂרָפִים בְּגַדְפִּייהוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיהו ו ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לּוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים וְגוֹמַר, וּמָאן דְּסְלִיק עַל גְּרַפִּייהוּ

בְּרֵאשִׁית תִּמְן אֲשֶׁר־י, וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁר־י הָאִישׁ, וְאִיהוּ אֲהִי"ה אֲשֶׁר אֲהִי"ה, רִישָׁא לְכָל (דף כז ע"ב) רִישִׁין,

א אֲשֶׁר־י הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלָּךְ, בְּעֲצַת רְשָׁעִים; וּבִדְרֹךְ חַטָּאִים, לֹא עָמַד, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים, לֹא יָשָׁב.

וְעַלָּה אֲתָמַר (שיר יז ו) רֵאשֶׁךְ עֲלוֹךְ כְּכַרְמֶל וְדָא תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, וְדַלְת רֵאשֶׁךְ פְּאַרְגָּמָן דָּא תְּפִלִּין דִּיד, וּבִיהַ מְשַׁבְּחִין לְבֵת בְּהָאֵי אֲשֶׁר־י, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ל יג) בְּאֲשֶׁר־י כִּי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת.

מָאן זְכִי לֹאֲעֲלָא תִּמְוִן, אֲשֶׁר לֹא הִלָּךְ בְּעֲצַת רְשָׁעִים (תהלים א), דְּאִיהִי עֲצָה בִישָׁא מְסַטְרָא דְעֵין הַדְּעַת טוֹב וְרָע, וּבִדְרֹךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד, מָאן דְּרֹךְ חַטָּאִים הֵהִיא דְאֲתָמַר בֵּיהַ (משלי ל כ) בֶּן דְּרֹךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֵת, אֲכַלָּהּ וּמַחֲתָהּ פִּיהַ וְגוֹמַר, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יָשָׁב, מָאן מוֹשֵׁב לְצִים, דָּא לִילִי"ת אִימֹן דְּעַרְב רַב, דְּאִיהִי מְטַמְאָה כְּנֵדָה בְּמוֹשְׁבָהּ, וְכֵן עַרְב רַב מְטַמְאִין בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקָא דִּיתְבִּין בִּינֵיהוּ כְּנֵדָה.

וּמָאן דְּאֲתַדְּבַק בְּהָאֵי אֲשֶׁר־י, דְּאִיהוּ כְּתָרָא וְרִישָׁא דְאֲוִרִייתָא, אֲתָמַר בֵּיהַ (תהלים א ג) וְהָיָה כַּעֵץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, וְדָא עֵץ חַיִּים, דְּאֲתָמַר בֵּיהַ וְעַלִּיהוּ לֹא יִבּוֹל, וְהָאֵי תְּקוּנָא קְדָמָא.

תְּנִינָא בְּשִׁיר דָּא חֲכָמָה, שֶׁר י', וְתַלְתַּת יוֹדִי"ן אֲנוּן י' י' י', וְאִינוּן רִישָׁא וְסוּפָא

לְקַבֵּל מִנְרֵתָא דְאִיהוּ ו', וְשִׁית קִנְי
 מִנְרֵתָא דְאִינוּן ה' ה', שִׁית וו"ו, וְרִזָּא
 דְמִלְהָ שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצְקוֹת (זכריה ד
 ב), עַד דְסֻלְקִין לְי"ד, דְאִיהוּ יְהו"ה יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, וְדָא אִיהוּ וְדוּד מִנְגֵן
 בֵּיד, יו"ד לְקַבֵּל י"ד, וְסֻלְקָא ה' בְּאֵת ו',
 וְלִבְתֵּר סְלִיק ו' בִּי, שִׁית זְמִינִן עֲשֵׂה,
 עַד דְסֻלְקִי לְשִׁתִּין, וְאִינוּן אֲתוּוֹן
 הַדְבָקוֹת בְּקִרְיַאת שְׁמַע, דְבִגְיִינְיֵהוּ
 אֲתִמְר כָּל הַמְּשִׁים רְיוּח בֵּין הַדְבָקִים
 מִצְנִינִים (דף כח ע"א) לִיה גִּיהֶנְס, וְשְׁלֵמָה
 עֲלִייהו אָמַר (שיר ג ז) הִנֵּה מִפְּתוֹ
 שְׁלֵשְׁלֵמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ,
 וְאִינוּן נְטְרִין (נ"א נטליון) עֲרִסְיָה,
 וְלִקְבִלְיֵהוּ (שם ו ח) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת,
 אֲלִין דְכוּרִין, וְאֲלִין נֹקְבִין, אֲלִין
 דְקִרְיַאת שְׁמַע דְתִקִּין מִשָּׁה דְכוּרִין,
 אֲלִין דְשְׁלֵמָה נֹקְבִין, וְאֲלִין בֵּית קְבוּל
 לְאֲלִין, דְרִגִין דְשְׁלֵמָה אִינוּן בֵּית קְבוּל
 לְדְרִגִין דְמִשָּׁה, וְכַד מִתְחַבְּרִין כְּלָא
 כְּאַחַד, שְׁלֵמָה אֲתֵהֲפֵד לְמִשָּׁה.

בְּתִיקוּנֵין דְאַרְבַּע אֲתוּוֹן אֲתִקִּין שִׁיר,
 וְעֲלִייהו אֲתִמְר וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים
 וְגוֹמַר, סֻלְקִין תְּרִין וְאִינוּן י"ה, וְנִחְתִּין
 תְּרִין וְאִינוּן ו"ה, וְכֵן גְּלַגְלִי יִמָּא סֻלְקִין
 בְּעֲשֵׂר, וְאִינוּן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 וְאַרְבַּע חִיוּוֹן, כַּד סֻלְקָא בְּרֵתָא בְּשִׁיר,
 נִשְׂרָא נְטִיל י' בְּפִימָא וְעַל רִישָׁהּ, ו'
 בְּגוּפָא, ה"ה בְּגִדְפָהּ, אָדָם יו"ד ה"א
 וּא"ו ה"א רְכִיב עַל כְּלָא, וְדְמוּת פְּנִיָהּ
 פְּנִי אָדָם, דָּא סְלִיק עַל כְּלָא, וְפְנֵי אֲרִיָּה
 אֵל הִימִין לְאַרְבַּעַתָּם דָּא יְהו"ה, וְפְנֵי

וּפְרָח בְּהוֹן אִיהוּ ו', כְּלִיל שִׁית תִּיבִין
 דִּיחֻדָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וּבִגְיִינְיָה אֲתִמְר
 (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם וְגוֹמַר.

וְכַד סֻלְקָא בְּרֵתָא סֻלְקָא בְּתִרִין דְרוּעוּי
 דְאִינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, דְכֵהוֹן שִׁית פְּרִקוּן
 דְאִיהוּ ו', וְרִזָּא דְמִלְהָ שְׁמֵאלוֹ תַחַת
 לְרֵאשֵׁי וְיִמִּינוֹ תְחַבְּרֵי (שיר ב ו).

כַּד סֻלְקָא הָאֵי שִׁיר, סֻלְקָא בְּשִׁית תִּיבִין
 דְאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר, וְכַד נְחֵתָא,
 נְחֵתָא בְּשִׁית, דְאִינוּן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מְלַכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִגְוֹנָא כַּד סֻלְקִי
 סְלִיק בְּשִׁית, וְכַד מְאִיד מְאִיד בְּשִׁית,
 וְעֲלִייהו אֲתִמְר (שם ה טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי
 שֵׁשׁ.

וְעֲשֵׂרָה גְלַגְלִין אִינוּן י', דְאִינוּן לְקַבֵּל
 עֲשֵׂר אֲצַבְעָאן דְכְּמִשִׁין בְּנִגְוֹנָא, חֲמִשׁ
 בְּחֲמִשׁ, וְאִינוּן ה"ה, דְסֻלְקִין בִּי בְּשִׁית
 דְרִגִין דְאִיהוּ ו', בֵּיה סֻלְקִין וְנִחְתִּין, וְאִיהוּ
 כְּגוּוֹנָא דְסֻלְסֵם, דְאֲתִמְר בֵּיה (בְּרֵאשִׁית כח יב)
 וְהִנֵּה סֻלְסֵם מְצַב אֲרֻצָּה וְגוֹמַר, וְהִנֵּה
 מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וְיִרְדִים בּוֹ, וְכְלָא
 יְהו"ה, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, י"ד, וְדוּד
 מִנְגֵן בֵּיד (שְׁמוּאֵל א יט ט), ו' אִיהוּ גוּפָא,
 גְּדַפּוּי ה"ה, רִישָׁא דִלִיָּה י', בֵּיה סֻלְקִי
 קְלָא דְנִגְוֹנָא.

וְעוּד ו' אִיהוּ מִנְרֵתָא, ה' ה' שְׁלֵשָׁה קִנְי
 מְנֹרָה מְצַדָּה הָאֲחָת וְגוֹמַר (שְׁמוֹת כה לב),
 ו' מְנֹרָה בְּאֲמֻצָּע, נָר עַל רִישִׁיָּה י', כַּד
 שְׂרִיָּא בְּאֵת ו' אֲתֵעְבִיד ז', וְרִזָּא דְמִלְהָ
 יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת (בְּמִדְבָר ח ב).

איהי חמש, ורוחא דפימא דסליק ביה קלא ואמירה ודבורא דא ו', ערקין דלפא אינון כחיילין בטר מלכהון, ורזא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, הכי מתנהגין ערקין דלפא לגבי רוחא הרי לך רוח בלב, דנפיק מאזן שמאלא דלפא, ואיהו הוה רוח צפונית דכמש בכנור דדוד, ובהאי רוחא הוה כמש בחמש נימין דכנור, דאינון חמש פנפי ריאה, ובקנה סליק קול דלפא, ואיהו אש אוכלא, מאודנא ימינא דלפא דאיהי כלפי כבד, ומניה נפיק דבור, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כט) הלא כה דברי כאש, ואי לאו פנפי ריאה דנשבין על לפא, הוה אוקיד כל גופא, מחשבה בלפא ודא ו', דה' ה' אנון אמירה ודבורא, ו' קלא כליל בלא.

רביעאה במזמור, ודא הוא דרועא ימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים צח א) מזמור שירו לוי' שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועלה אתמר (שם ס ז) הושיעה ימינך, ואיהו בגלותא עם שכינתא, ואיהו תמיד לה, ורזא דמלה (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה, וביה אומאה דפורקנא, הדא הוא דכתיב (שם סב ח) נשבע יי' בימינו ובורע עזו, ועוד (רות ג יג) חי יי' שכבי עד הבקר.

א מזמור, שירו ליהוה שיר חדש כפי-נפלאות עשה; הושיעה-לו ימינו, וזרוע קדשו.

ואמאי אתקרי זרוע יי', בגין דכפי תיד ביה ו', חמש אצבעאן ה', קנה דימינא

שור, ופני גשר, אינון מרכבה לשמא דיהו"ה, ואדם על בלא.

בזמנא דאיהי סלקא בכל אלין תקונין, איהו משבח לה, הדא הוא דכתיב (שם ד א) כחוט השני שפתותיך ומדברך נאות, הא תרין מיני נגונין דשבח דוד מלפא, באשרי בשיר.

תליתאה בפרכה ודא שכינתא עלאה, ועלה אתמר (תהלים קג א) ברכי נפשי את יי', מהאי אתייהיבת בבר גש נשמת חיים, דאתמר ביה חמשה תקונין, מה הקדוש ברוך הוא זן כל עלמא, הכי נשמתא זנת כל גופא, מה הקדוש ברוך הוא רואה ואינו נראה, הכי נשמתא רואה ואינה נראית, מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים, הכי נשמתא יושבת בחדרי חדרים, מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם הכי נשמתא מלאה את כל הגוף, מה הקדוש ברוך הוא דן את כל העולם, הכי נשמתא דנה את גופא, ורזא דנשמתא דאיהי שוה לקודשא ברוך הוא, דא בינה מ", ועלה אתמר (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיוני ואשוה, אל מי ודאי, והא אוקמוהו מארי מתניתין, חמשה דברים אלין, חמשה ודאי, בגין דאינון מסמרא דה' עלאה.

א לדוד: ברכי נפשי, את-יהוה; וכל-קרבי, את-שם קדשו.

ואינון בלהו תקונין בלב, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין הלב מבין הלב רואה, הלב שומע, הא תלת, ה'

הוא לוי, וְדָא אִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וְרָזָא דְמַלְכָּה (יִרְמִיָּה לֹא ו) הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יי' אֵת עַמּוּדָא אֵת שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל, לְקַיִים קְרָא (מִיכָה ז טו) כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת.

וְרָזָא דְמַלְכָּה (קֹהֶלֶת א ט) מ"ה ש"הִיָּה ה"וֹא ש"יִהְיָה, וְכִיָּה (תְּהִלִּים לֵג יד) מ"מִכּוֹן ש"בְּתוֹ ה"שְׁגִיחַ, בְּגִין דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲתַקְיִים רָזָא דְמַתְנִיתִין דְאָמַר אוֹכְלִין כָּל אַרְבַּע, וְתוֹלִין כָּל חֲמִשׁ דְּהֵיִינוּ אֶלְפַּח חֲמִשָּׁאָה, וְשׁוֹרְפִין בְּתַחֲלַת שֵׁשׁ דְּאִיהוּ אֶלְפַּח שְׁתִּיתָאָה.

יד. מִמְּכּוֹן-שְׁבַתוֹ הַשְּׁגִיחַ אֶל כָּל-יִשְׂבֵי הָאָרֶץ.

וּבְגִין דְּלֹא יִפְרִישׁוּ בֵין שֵׁשׁ דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וּבֵין שֵׁבַע דְּאִיהוּ בַת זִוְגִיָּה, צְרִיךְ לְכַעֲרָא שְׂאוּר וְחִמְץ דְּאִינוּן עֲרֵב רַב, דְּלֹא יִתְחַזְיִין בֵין שֵׁשׁ דְּאִיהוּ ו', וּבֵין שֵׁבַע דְאִתְמַר בְּהַ (שִׁם קִיט קסד) שֵׁבַע בְּיוֹם הַלְלַתְיָךְ, בְּגִין דְּעֲרֵב רַב אִפְרִישׁוּ בֵין שֵׁשׁ לְשֵׁבַע בְּמַתַּן תּוֹרָה, כְּמָה דְאֵת אָמַר (שְׁמוֹת לֵב א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשַׁשׁ מִשָּׁה, וְאוֹקְמוּהוּ בִשַׁשׁ, בְּאֵלִין שִׁית שַׁעֲתִין עֲבָדוּ יַת עֲגֻלָּא, וְאִפְרִישׁוּ בֵין ו"ה דְּאִינוּן שֵׁשׁ לְשֵׁבַע, הֲכִי יִפְרִישׁ לֹן קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בֵין שֵׁשׁ לְשֵׁבַע.

דְּבִגְיָנִיָּהוּ הֵוֹת מְצָה פְרוּסָה לְחֵם עֲנִי עֲנִי וְדָא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא תְהָא שְׁלִימָה, בְּגוּוֹנָא דְחִבְרַתָּה דְאִיהוּ מְצָה שְׁלִימָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יִשְׁעִיָּה ל כו) וְהָיָה אוֹר

דְּאִיהוּ דְרוּעָא ו', כְּתַף בִּיָּה ה', וְדָא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דְאִתְקַשֵּׁר בִּימִינָא, לְאֶקְמָא בִּיָּה שְׁכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, וּמִשָּׁה דְאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, אִתְמַר בִּיָּה (יִשְׁעִיָּה סג יב) מוֹלִידִי לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ תִּפְאָרְתוֹ, וְאִיהוּ בּוֹקֵעַ מִיָּא דְאוּרִיָּיתָא לְגַבֵּי זְרַע אֲבֵרָהֶם דְאִיהוּ יְמִינָא, לְמַהוּי לִיָּה שֵׁם עוֹלָם, (דָּף כח ע"ב) וְאִתְקַשֵּׁר בְּה' דְאֲבֵרָהֶם, דְאִיהוּ חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וּבְהַ אֲשַׁתְּלִים מִשָּׁה, וּמִיד דְאֲשַׁתְּלִים אֲתַגְלִיא עֲלֵיהּ יְמִינָא, וְדָא הוּא (יִשְׁעִיָּה נג א) וְזְרוּעַ יי' עַל מִי נִגְלַתָּה.

חֲמִשָּׁאָה בְּגוּוֹן, בְּגִין דְּהָאִי נִיגוּן סְלִיק מְנִיָּה כְּמָה נְגִינּוֹת, עוֹלִימָן מִסְטְרָא דְשְׂמַאֲלָא, דְמַתְמָן רוּחַ צְפוֹן הוּוּה נְחַתָּא כְּכַוֵּר דְדוּד וְהוּוּה מְנַגֵּן מַאֲלִיו, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (מַלְכִים ב ג טו) וְהָיָה כְּנֶגֶן הַמְּנַגֵּן וְגוֹמֵר.

וּמַתְמָן רַעְמִין נְפָקִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (אִיּוֹב כו יד) וְרַעַם גְּבוּרֹתָיו מִי יִתְבּוֹנֵן, וּמַתְמָן (יִשְׁעִיָּה כד יט) רַעַה הַתְּרַעֲעָה הָאָרֶץ בְּתוֹרְעָה, מִסְטְרָא דְמִשָּׁה כְּלִפֵּי חֶסֶד, מוֹט הַתְּמוּטְמָה אֶרֶץ בְּתַקִּיעָה, פּוּר הַתְּפוּרְרָה אֶרֶץ בְּשִׁבְרִים, בְּהֵהוּא זְמַנָּא תַלְתַּת אֲבָהֵן מִתְקַשְׁרִין בְּגִבּוּרָה, וְאִתְעִבִּידוּ כְּהַ תּוֹרְעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה, וּבְהוּן רַעַה הַתְּרַעֲעָה וְגוֹמֵר, וְדָא יְהָא כְּסוּף יוֹמִיא, וְכָל אֲתִין אֵלִין בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל יְהוּן, בְּגִין דְּתַמָּן חִבְרוּן דְאֲבָהֵן תַּמָּן קְבוּרִים.

שְׁתִּיתָאָה הַלְלוּיָהּ הַלְלוּהוּ וְדָא ה"ו, עֲלֵיהּ אִתְמַר (שְׁמוֹת יב מב) לֵיל שְׁמוּרִים

תְּמִינָאָה בְּהוֹדָאָה, וְבִיהּ הָוּה מְשַׁבַּח
 דְּוֹד הוֹדוּ לֵינּוּ, וְדָא הוֹד וְדָא, לְמַנְצַח
 הוֹדוּ, בְּהוֹן רְמִיזוּן נְצַח וְהוֹד, וְאִינּוּן נְסִין,
 וְבִיהּ שַׁבַּח מֹשֶׁה אֶז, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (שְׁמוֹת טו א) אֶז יִשִּׁיר מֹשֶׁה, בְּגִין דְּאִיהוּ
 הוֹד דִּיהִיב לְמֹשֶׁה, (ישעיה נח ז) אֶז תִּקְרָא
 וַיִּי יַעֲנֶה, וְאִיהוּ תְּמִינָא יוֹמִין דְּמִילָה,
 וּבִתְרִיהּ בְּרִית דְּאִיהוּ יְסוֹד צְדִיקָא
 דְּעֵלְמָא, וְבִיהּ אֲתַגְלִיא י' (דף כט ע"א)
 דְּמִילָה, עֲשִׂירָאָה לְעֶשֶׂר סְפִירָן, וְאִיהוּ
 הוֹד תְּמִינָא יוֹמִין דְּחֲנוּכָה, לְאַרְבַּעָה
 וְעֶשְׂרִין יוֹמִין, דְּאִינּוּן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וּמִיד דְּעֵלָה זִית
 מְרָף בְּפִיָּה, שְׂרִיא כ"ה עַל יִשְׂרָאֵל כ"ה
 בְּכֶסֶל, וְאַלִין אִינּוּן כ"ה אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא,
 דְּאִינּוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר, וְדָא אִיהוּ
 חֲנוּכָּה חֲנִי"ו כ"ה.

אֲבָל נְצַח אֲתַמַּר בִּיהּ (בראשית ח ד) וְתַנַּח
 הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּגִין דְּנְצַח בִּיהּ
 רְמִיז נַח צְדִיק, וְבִיהּ וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד
 (שֵׁם ז ט), כִּד לָא נְמַרִין יִשְׂרָאֵל בְּרִית
 מִילָה מִתְּגַבְּרִין אוּמִין דְּעֵלְמָא דְּאִינּוּן
 הַמִּים הַזּוֹדוּנִים, וְכִד נְמַרִין לִיהּ אֲתַמַּר
 בְּהוֹן (שֵׁם ח ה) וְהַמִּים הָיוּ הַלּוֹךְ וְחָסוּר,
 עַד הַחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי דָא י' דְּמִילָה, דְּאִיהִי
 מְלְכוּת, עֲשִׂירָאָה לְעֶשֶׂר סְפִירָן.

וַיַּעֲקֹב בְּהָיָא יִרְכָא אֲתַמַּר בִּיהּ (שֵׁם לב)
 (לב) וְהוּא צוֹלַע עַל יִרְכּוֹ, דְּפָרַח מִנִּיהּ י',
 וְאֲשְׁתָּאָר עָקֵב, וְרָזָא דְמִלָּה הוּא יִשׁוּפְדָּ
 רֵאשׁ וְאֲתָה תִשׁוּפְנֵנוּ עָקֵב (שֵׁם ג טו), כִּד
 אֲשְׁתַּלִּימַת סוּפָה בִּירְדִי דִילָה, אֲתַמַּר
 בִּיעָקֵב (שֵׁם לג יח) וַיָּבֵא יַעֲקֹב שָׁלֹם, וַיַּעֲקֹב

הַלְבֵנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, וְאֲמַאי הוֹת מְצָה
 פְּרוּסָה, בְּגִין דְּאֲסַתְּלַק מִנָּה ו' רַגְלֵי דִילָה
 לְמַהוּי בִּיהּ כְּמַצּוֹה, וּמְצָה פְּרוּסָה
 אֲשְׁתָּאָרַת ד', וּבְגִין דָּא מְצָה פְּרוּסָה ד',
 מְצָה שְׁלִימָה ה', וּבְגִין דָּא אֲמַרִין הַלֵּל
 גְּמוּר וְהַלֵּל שְׁאִינוּ גְמוּר בְּפִסַּח, לְקַבֵּל
 מְצָה שְׁלִימָה וּמְצָה פְּרוּסָה.

וְאֲמַרִין מְרוּר, עַל שֵׁם ו' דְּאֲתַפְרֵשׁ מִן
 ה', וְדָא גְרִים לֹון דְּוִימְרֵרוּ אֶת חַיִּיהֶם,
 אִיהוּ מְרוּר וְאִיהִי מְרָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (רוֹת א כ) קְרָאן לִי מְרָה כִי הִמַּר שְׁד"י לִי,
 בְּעִבְדָּה קֶשֶׁה בְּקִשְׁיָא, בַּחֲמַר בְּקַל
 וְחֲמַר, בֵּין אוּמִין דְּעֵלְמָא.

וּמֵאֵן גְרִים דָּא, י' מִן שְׁד"י רְשִׁימו
 דְּבְרִית, דִּיהִיב מֹשֶׁה בְּעַרְב רַב, בְּגִין דָּא
 נַחִית מֹשֶׁה מִדְּרַגְיָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (שְׁמוֹת לב ז) לָךְ יָרַד כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ, עַמֶּךָ
 וְלֹא עַמִּי, וְעַל יְדִיָּה עֲתִידָה שְׂכִינְתָּא
 לִיחֻדָּא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, בְּגִין
 דְּאִיהוּ אֲפְרִישׁ לֹון, צְרִיד לִיחֻדָּא לֹון,
 לְתַקְנָא בְּמַה דְּחָאֵב, קְמוּ כְּלָהוּ חֲבַרְיָא
 וְנִשְׁקוּ לִיהּ, וְאֲמַרוּ אִי לָא אֲתִינָא לְעֵלְמָא
 אֶלָּא לְמוֹשְׁמַע דָּא דִי.

שְׂבִיעָאָה בְּנְצוּחַ דְּאִיהוּ נְצַח יִשְׂרָאֵל,
 וְעֵלָה אֲתַמַּר (שְׁמוּאֵל א טו כט) וְגַם נְצַח
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר, וְעֵלָה אֲתַמַּר (תהלים כב
 א) לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשַּׁחַר, לְמַנְצַח עַל
 הַשְּׂמִינִית (שֵׁם יב א), מֵאֵן שְׂמִינִית הוֹד,
 וְאִיהוּ נְצַח עֲלִיהּ.

א לְמַנְצַח, עַל-אֵילַת הַשַּׁחַר; מְזוּמֹר
 לְדוֹד.

בוכנתו, ואי עלה חזוית על רובו, פסול, בגין דאיהו דמי לשכינתא, דאתמר בה (שיר ד' ז) פלך יפה רעיתי ומום אין בה.

פפת תמרים דא לולב, ועליה אתמר גפרצו עליו פסול, בגין דדא איהו מקצץ בגטיעות, מאן דמברך עלה ביומא קדמא דסכות, בגין דאיהו קשורא ויחודא דכלא, ח"י עלמין, דאיהו לקבל ח"י חולין דשדרה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לולב דומה לשדרה, ורזא דלולב צדיק פתמר יפרה, ודא איהו (דה"א כט יא) פי כל בשמים ובארץ, ותרגם אנקלוס דאחיד בשמיא ובארעא.

וצריך לנענעא ח"י נענועין בשית סטרין, דאינון חותם מזרח ביה"ו וכו', שית תויו"ת דאית בהון תמני סרי אתוון, וכלהו רמיון בספר יצירה בשית סטרין, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, מולך ומביא למאן דארבע רוחות העולם דיליה, מעלה ומוריד למאן דשמיא וארעא דיליה.

תלת הדסין גוף ותרין דרועין, ואינון לקבל עינא וכנפי עינא, תרי בדי ערבות לקבל תרין שוקין, ולקבל תרין שפון, וכד אינון פלהו אגודה חדא בלולב דאיהו שדרה, מה פתיב (שיר השירים ז ט) אמרתי אעלה בתמר, א' אתרוג ע' ערבה ל' לולב ה' הדס, פלהו אתעבידו לקבל ארבע מינין דמרפכתא, הרובב בהון איהו יהו"ה (דף כט ע"ב) וצריך לסדרא בהון בתקפה, כגוונא דמזבח,

ודאי איהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא מסטרא דלבר, והא משה תמן הוה, אלא מסטרא דלגאו הוה, דא מגופא, ודא מנשמתא, ובגין דא תרין ירכין דעמודא דאמצעייתא שלים אינון נצח והוד.

ומתי יהיה עמודא דאמצעייתא שלים, כד אתחבר בשכינתא, הדא הוא דכתיב (שם יז) ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית, הדא הוא דכתיב (שם ב כב) ויבן יי' אלהים את הצלע, ביהווא זמנא דאתחבר עמה, ויבא יעקב שלם (שם לג יח), ביהווא זמנא תהא סופה שלימתא, כ"ו ה"ס, יאהדונה"י.

קם רבי אלעזר ואמר, אבא אבא, אמאי אתמר ביומא קדמא דסכות, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר (ויקרא כג א), אמר ליה ברי מאני קרבא בימינא נטלין לון, ובאלין מאני קרבא אינון ישראל רשימין דנצחין דינא, מתל למלכא דהוה ליה דינא וקרבא בשבעין אומין, ולא הוו ידעין מאן נצח דינא, ושאלין ליה מאן נצח דינא אמר תסתכלון באלין דרשימין במאני קרבא בידיהו, ותנדעון מאן נצח דינא, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר דא אתרוג, דאיהו שכינתא, לבא, דאיהו עקרא דכל אברין דגופא, דאינון תלת הדסין, ולולב ותרי בדי ערבה, לבא באמצעייתא, ואברין סחור סחור ליה, ובגין דא אתרוג דא שכינתא, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, אי נטלה

פּתח רבִי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, עֲלֵאין אַתְתְּקִנּוּ
וְאִזְדְּרוּ בְּמֵאנִי קִרְבָּא לְגַבִּי חוּיָא, דְּאִיהוּ
מְקַנְנָא בְּטוּרִין רַבְרַבִּין, וְאִיהוּ קְטִיל
לְאָדָם קַדְמָאָה, וּלְכָל דְּרִין דְּהוּ
אַבְתְּרִיה, וּבְגִין דָּא פְּרוּזָא נְפִיק בְּכָל
יוֹמָא, מָאן דְּקְטִיל הֵהוּא חוּיָא דְּאִיהוּ
מְקַנְנָא בְּטוּרִין רַבְרַבִּין, יְהִיבין לִיה בְּרֵתָא
דְּמִלְכָא, דְּאִיהוּ צְלוֹתָא, דִּיתִיב עַל
מְגִדְלָא, דְּאַתְמַר בֵּה (מִשְׁלֵי יח ז) מְגִדְל עִז
שֵׁם יי' בּוּ יְרוּץ צְדִיק וְנִשְׁגַב.

אַדְחֵכִי הָא רַעִיא מְהִימְנָא קָא אַתִּי,
בְּכַמְה עֲאִנִין וְתוּרִין וְאַמְרִין, וְחִוּמְרָא
בִּידֵיה, סְלִיק עֵינֵיה לְמְגִדְלָא, וְחִמָּא חַד
בַּר נִשׁ עוֹלִמָא צְדִיק שְׁמִיָה, דְּהוּה יְתִיב
עַל מְגִדְלָא, קִשְׁתָּא בִּידוּי, וְהוּה זְרִיק
חֲצִים לְגַבִּי חוּיָא, וְדָא אִיהוּ פּוֹר גְּדוּל,
וְחוּיָא לָא הוּה חָשִׁיב לֹון.

וְקִשְׁתָּא אִיהוּ לִישְׁנָא דְּפּוּמָא, אֲגוּזָא
דְּקִשְׁתָּא דְּפּוּמָא, חוּט הִשְׁנֵי חוּט שֵׁל
קִשְׁת, דְּבִיה הוּה צְדִיק זְרִיק חֲצִין, דְּאִינִין
מְלוּלִין דְּצְלוֹתָא, לְגַבִּי חוּיָא, וְחוּיָא לָא
הוּה חָשִׁיב לֹון, וְלֹא בְּגִין חֲלִישׁוּ דְּצְדִיק
ח"י עֲלִמִין, אֲלָא בְּגִין חֲלִישׁוּ דְּהוּהוּ
דְּזְרִיק לֹון דְּאִיהוּ צְדִיק דְּלִתְתָּא מְנִיָה, פִּד
לֹא אִיהוּ שְׁלִים, וּבְגִין דָּא לָא חָשִׁיב לֹון.
עַד דְּאַתָּא רַעִיא מְהִימְנָא, וְנִטִּיל חִין
חַד וְזְרִיק לְגַבִּיה, דָּא בְּתַר דָּא
בְּצְלוֹתֵיה, (שֵׁם ז כג) עַד יַפְלַח חִין פְּבִדוּ
דְּחוּיָא, דְּאִיהוּ סְמָא"ל אֵל אַחַר, דְּתַמְן
יְסוּדִיה וְעַקְרִיה, וּבְגִין דָּא הִכְבֵּד פּוּעֵס,
בְּמֵאִי פּוּעֵס, בְּמֵרָה דְּאִיהוּ דְּבוּקָה בִּיה,
וְדָא סֵם הַמּוֹת נּוּקְבָא דִּילֵיה, וְזַבְּא

וְלִמָּאן לְגִן, דְּאַתְנַטְעוּ אֵלִין נְטִיעִין בִּיה,
וְרוּז דְּמִלָּה נְקֵבָה תְּסוּבְּב גְּבַר (יְרֵמִיָה לא
כא), נְקֵבָה נ' מִן גִּן, גְּבַר ג' מִן גִּן, ג' מִן גִּן הוּא
כְּלִיל תְּלַת וְחֲמִשִּׁין סְדְרִין דְּאוּרִייתָא
דְּכַכְתָּב, וְשִׁבַע יוֹמִין דְּסוּפּוֹת, הָא שְׁתִּין
לְקַבֵּל שְׁתִּין מַסְכְּתוֹת.

שְׁמִינִי עֲצַרְת חַג בְּפִנֵי עֲצָמו, בִּיה נְבִיעוּ
דְּאוּרִייתָא, לְאַשְׁקָאָה אֵילָנָא, דְּאִיהוּ
נְטוּע בְּגִן, וְשִׁרְשׁוּי וְעַנְפוּי אִיהוּ, כְּגוּוּנָא
דְּחַג הָאֶרֶץ (יְשַׁעִיָה מ כב), דְּכָל חֲגִין
מִתְחַגְגִּין בֵּה.

תְּשִׁיעָאָה בְּרַנָּה וְדָא אִיהוּ רַנְגוּ צְדִיקִים
בִּי' (תְּהִלִּים לג א), וְדָא דְרַנָּא דְּצְדִיק ח"י
עֲלִמִין, מִתְמַן רַנָּה, וְבִיה פּוֹרְקָנָא, הָדָא
הוּא דְכְּתִיב (יְרֵמִיָה כג ה) צִמַח צְדִיק, (זְכוּרִיה
ו יב) וּמִתְחַתְּפוּ יִצְמַח, מִתְחַתְּפוּ וְדָא,
הֵהִיא דְּאִיהוּ עֲשִׁירִית לְכָלָא, וְצְדִיק נְטִיל
מִשְׁמָאָלָא, וְעַמּוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא מִימִינָא,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים לג ב) מִימִינוּ אִשׁ
דַּת לְמוֹ.

א רַנְגוּ צְדִיקִים, בִּיהוּה; לְיִשְׂרָאִים, נְאוּה
תְּהֵלָה.

בְּהוּוּא זְמָנָא דִּיהוּן תְּרִין שְׁמֵהִן בְּחַדָּא,
אַתְעֵרָא בְּרֵתָא דְּמִלְכָא, בְּשִׁיר הַשִּׁירִים
וּמִשְׁלֵי וְקֵהֶלֶת, דְּאִינִין (מ"א ה יב) שְׁלֶשֶׁת
אַלְפִים מְשָׁל, תְּלַת יוּדִי"ן, דְּאִינִין תְּלַת
טַפִּין דְּמוּחָא, דְּנַחְתִּין מִן י', וְלֹאֵן
אַתְמַשְׁכוּ לְגַבִּי צְדִיק, דְּאִיהוּ קִשְׁת
הַבְּרִית וּמָה דְּהוּה קְטָן אַתְעֵבִיד גְּדוּל,
וְרוּז דְּמִלָּה שׁוֹפֵר הוּלְדֵי פּוֹר גְּדוּל, מְתִי
יְהֵא זְרִיק חִין בְּדִיוּקָנָא דָּא. [צִיּוּר].

דאיהי אַגנינת על ישראל מחוּיא בישא
סמא"ל.

וּלְמֵאן (דף ל ע"א) דאיהי אַגנינת עליה,
אֲתָמַר בִּיה (תהלים צא ה) לא תירא
מפחד לילה מחץ יעוף יומם, באַכְרַתוּ
יִסְדֵּךְ לָךְ, דא אכר מן החי, צדיק,
ותחת כַּנְפֵי תְחַסֶּה, אינון ה"ה, דאת
ז' איהו אַכְרַתוּ כְּלוּל י"ו, גופא דיליה
ו', רישא דיליה י', גַּדְפוּי ה"ה, ובגין
דא ותחת כַּנְפֵי תְחַסֶּה צְנָה וְסוּחְרָה
אֲמַתוּ, צְנָה וְסוּחְרָה שְׂכִינְתָא עֲלָאָה
וְתַתְּאָה, אֲמַתוּ דא עמוּדא
דְּאֲמַצְעִיתָא, רישא דיליה חכמה
עֲלָאָה, צדיק איהו בצלמו פְּרַמּוּתוּ,
זכאָה איהו מאן דְּנָטִיר בְּרִית מִילָה,
ואוריתא דאיהו עמוּדא דְּאֲמַצְעִיתָא,
דִּתְרוּיָהּ מְגִינִין עֲלֵיהּ, חד בְּעֲלָמָא דא,
וְחַד בְּעֲלָמָא דְאַתִּי.

ה לא-תירא, מפחד לילה; מחץ, יעוף יומם.

דיליה יותרת הפכד, יותרת אתקריאת,
דְּכֵתֵר דְּעֵבִידַת נאופין יהיבת שיוּרין
לְבַעֲלָהּ, וּזְנָבָא איהי שפחה דיליה,
בְּמִרְהָ כְּעִים, וּבְזֻנְבָא קְטִיל, מְרָה איהי
פְּרָצוּף דיליה, יותרת זנב דיליה,
כְּגוּוּנָא דְאָדָם, דְּעֵבִיד ליה פְּרָצוּף
וּלְכֵתֵר זְנָב, דְּהָאֵי אָדָם רַע אֲתִקְרִי,
וְדָא כְּגוּוּנָא דְדָא, דָּא אָדָם דְּאֲתִנְפִּיל
מֵאִילָנָא דְחַיִּי, וְדָא אָדָם דְּאֲתִנְפִּיל
מֵאִילָנָא דְמוֹתָא.

לְכֵתֵר דִּפְלַח חַץ כְּבֵדוּ, זֶרַע יוֹרָה כַּחַץ
לְגַבֵּי כְלָה, יו"ד זֶרַע דְּאֲתַמְשֵׁד מִיְנִיָּה
וְדָא ז', וְאֲתָמַר בֵּה (שמואל א ב כ) לְשִׁלַּח
לִי לְמַטְרָה, וְדָא בַת עֵינָן בֵּית קְבוּל
לְזֶרַע דְּאִיהוּ ז' וְדָאֵי, מֵאֵי מַטְרָה, דָּא
יֵרַח בְּן יוֹמוֹ, [ציור] סִיחָרָא קְדִישָׁא,
מַטְרָה אִיהוּ וְדָאֵי לְבַת עֵינָן, נְקוּדָה
זְעִירָא מְלָגִיו, לְגַבְהָ הָוָה שְׁלַח חֲצִים
בְּרַחֲמֵי דְעֵינָן, מַטְרָה וְדָאֵי שְׂכִינְתָא,

